

RUSYA "SAVUNMA SAVAŞINDA" DEĞİL EMPERYALİST TALAN VE İŞGAL MÜCADELESİNDEDİR!

Komünistler Rus emperyalist işgalini teşhir ederken ABD önderliğinde NATO savaş kışkırtıcılığını asla unutmamalıdır. Özellikle faşist Türk devletinin ABD uşağı bir NATO üyesi olarak bu savaşta açık taraf olduğu ihmal edilmemelidir. Faşist diktatörlüğün NATO üyeliği daha güçlü teşhir edilmeli, bu savaşta üstü örtülü kışkırtıcı bir rol oynadığı, bu anlamda bir uzantı olduğu kitlelere daha net anlatılmalıdır.

KOLEKTİF DOĞRULTU

SONSUZ BELİRSİZLİĞE BOYUN EĞME

SAYFA 12-13

Yeni Demokrasi

9 MART-23 MART 2022 ■ SAYI: 107 ■ FİYAT: 3 TL ■ ISSN: 2630-5526

gazetesi

Halkların Kurtuluşu İçin EMPERYALİZME KARŞI SAVAŞ

EMEK

5

ANALİZ

10

MEŞA AZADÎ

15

BAKIRKÖY BELEDİYESİNDE BASKI VE SALDIRILAR SÜRÜYOR

Toplu iş sözleşmesinde işçilerin esas talepleri karşılanmazken işçilere yönelik baskılar ve işten atma saldırıları da grevin ardından artış gösterdi. Belediye-İş Genel Merkezi ve 2 Nolu Şube yönetiminin işçilerden kopuk yürüttüğü bürokratik grev yine aynı şekilde sonuçlandırıldı.

UKRAYNA İŞGALİNİN ÇOK YÖNLÜ EKONOMİK ETKİLERİ

Savaşın yarattığı ekonomik etkilerin kendini gösterdiği yer burası olduğu gibi "savaşa karşı savaş" anlayışının örgütlenebilmesinin somut ayakları da burasıdır. Aksi her söylem ve politika; ütopyik, genel geçer ya da etkisiz kalmaya mahkumdur.

NEWROZ İSYANDIR, İSYANLAR GÜNCELDIR!

İsyanlardan öğrenelim, devrimci mücadelemizin parçası olarak Newroz'u örgütleyelim, isyanı her tarafa yayalım. Gelen bahar ve zaferin mustusu Newroz Türk-Kürt ezilen milliyet ve inançlardan tüm emekçilerin isyanının sesidir.

Alevi örgütleri Kadıköy'de buluştu

Alevi örgütleri, zorunlu din dersleri başta olmak üzere demokratik, laik, bilimsel, anadilde eğitim ve eşit yurttaşlık için İstanbul Kadıköy'de bir araya geldi. "Demokrasi ve laiklik" mitingine devrimci demokrat ilerici kurumlar, siyasi parti temsilcileri, Alevi örgütleri başkanları, Alevi dedeleri ve yüzlerce kişi katıldı. Aleviler, "Tekçi, cinsiyetçi, ötekileştirici, laik olmayan, bilimden uzak ve asimilasyoncu eğitime hayır" talebinde bulundu. Miting sonrası 2 Partizan okuru işken-ce yapılarak gözaltına alındı

Açıklamada "Zorunlu din dersleri kaldırılmalı", "Okul öncesi din dayatması kabul edilemez" ve "Eşit yurttaşlık hakkı tanınsın, diyanet lağvedilsin", "Cemevleri ibadethanemizdir", "Dergahlarımızı İstiyoruz" "Parasız, bilimsel anadilde eğitim", "Halklara özgürlük inançlara özgürlük" pankartları açıldı. Açıklamaya katılanlar sık sık "Direne direne kazanacağız", "Tarikat cemaat istemiyoruz" sloganı attı.

Miting esnasında polis tarafından Partizan okurlarına İbrahim Kaypakkaya flamalarının indirilmesi, indirilmediği

takdirde "müdahale" edileceği tehdidi yapıldı. Flamalarını indirmeyen Partizan okurları eylem sonrası işken-ce yapılarak gözaltına alındı.

Gözaltı saldırısına tepki veren halk tarafından bir Partizan okuru polis elinden alındı. Halk gözaltına alınanlar için polise tepki göstererek gözaltılarının serbest bırakılmasını istedi.

'ASİMİLASYON VE AYRIMCILIK POLİTİKALARINA HER GÜN BİR YENİSİ EKLENİYOR'

Miting sanatçıların seslendirdiği ezgilerle başladı. Seslendirilen şarkıların ardından mitinge katılan kurumlar adına hazırlanan ortak açıklama okundu. Demokrasiyi, laikliği, özgürlüğü, adalet ve eşitliği isteyenlerin bugün Türkiye'nin dört bir yanında meydanlarda olduğuna vurgu yapılan açıklamada, "Halklar ve inançlar kimlikleri, dilleri, kültürleri, inançları dolayısıyla asimilasyona uğruyor. Alevilerin bu ülkede maruz kaldığı zulmün fotoğrafı misali, devlet temsilcileri inançların kutsalına saldırarak, silahla fotoğraf vermekten geri durmuyor. Alevilerin inanç merkezleri olan Cemevleri ibadethane değil, ticaret-

hane ve konut statüsü kapsamında tutulup Alevi inancına yönelik asimilasyon ve ayrımcılık politikalarına her gün bir yenisi ekleniyor" denildi.

Bilim ürettiği yerler olmaktan uzaklaşan ve gericiğin örgütlendiği eğitim sistemine değinilen açıklamada, şu ifadeler yer verildi: "Eğitimin amacı bireyin kendi yeteneklerini keşfedip bunu geliştirmesini sağlayıp, düşünmeyi, sorgulamayı öğretmek, kendine güvenen bireyler yetiştirmektir. 1950'lerden itibaren okullarda seçmeli olarak uygulanan din dersleri, ABD destekli 12 Eylül faşist darbesinin şefleri tarafından hazırlanan 1982 Anayasası ile zorunlu hale getirildi. Darbe sonrası kurulan sağ iktidarlar, tekçi, asimilasyoncu, inkârcı, cinsiyetçi eğitim sistemi inşa edip bunun üzerinden yükseldiler. Yine tarikatçı vakıfların isteğiyle seçmeli dersler adı altında 4 tane daha dinsel içerikli ders, müfredatta zorunlu hale getirildi. Hükümet bununla da yetinmedi, 1-3 Aralık 2021'de Milli Eğitim Şura Toplantısı'nda 4-6 yaşındaki anaokulu çocuklarına da din dersi verilmesi tavsiye edildi. Biz biliyoruz ki, karşı çıkmazsak bu sadece tavsiye karar olarak kalmayıp, 3 Mart'ta Milli Eğitim Bakanlığı tarafından kesinleşmiş olarak karşımıza çıkacak."

'BİLİMDEN UZAK VE ASİMİLASYONCU EĞİTİME HAYIR'

Alınan kararın, "Çocuğun Üstün Yararı" ilkesine aykırı olduğuna yer verilen açıklamanın devamında, "Başta Aleviler olmak üzere farklı inançta veya dini inancı olmayan milyonlarca insanın çocuklarının asimilasyonunu hedefleyen, aynı zamanda pedagojik anlamda da çocuğun sağlıklı gelişimine ket vuran bir karardır. 4-6 yaş arası çocuklara din dersi vermek, somut düşünme aşamasında olan çocuğun

dünyasını soyut kavramlar ile alt üst etmektir ve insan haklarına aykırıdır. Hiçbir inanç küçük çocuklara empoze edilemez. Bu tavsiye kararı, 4-6 yaş arası çocuğun gelişim düzeyine, Evrensel Çocuk Hakları'na uygun olmadığı gibi laikliğe de aykırıdır. Çocuklar kimsenin siyasi malzemesi değildir. Çocuklar bu toplumun öznelidir. Millî Eğitim Şurası kararını geri çekin" denildi.

Her seviyedeki zorunlu din derslerinin, sözde seçmeli olanlar da dâhil kaldırılması gerektiğine yer verilen açıklamada, "Millî Eğitim Şuraları demokratik ve bağımsız bir danışma kuruluna dönüştürülmeli, bu kurullarda toplumun her kesimi temsil edilmelidir. Eğitim ile ilgili kararlar, bilim insanları ve pedagogların öncülüğünde, toplumun sosyolojik yapısını da dikkate alarak oluşan bağımsız kurullarca alınmalıdır. Laiklik sadece din ve devlet işlerinin ayrılması değil, insan onurunu, tüm hak ve özgürlükleri korumanın, çoğulcu demokrasinin ön koşuludur. Tekçi, cinsiyetçi, ötekileştirici, laik olmayan, bilimden uzak ve asimilasyoncu eğitime hayır! Bilimsel, demokratik, laik, anadilinde bir eğitim ve eşit yurttaşlık istiyoruz. Toplumsal cinsiyet eşitliği istiyoruz!" ifadeleri kullanıldı.

Eğitim Sen MYK üyesi Sinan Muşlu, AKP'nin iktidarda 20 yılını geçirdiğini belirterek, "AKP yıllarca toplumdaki sorunları bitirecekmiş gibi davranıp ama tüm sorunları derinleştirmiştir. Millî Eğitim artık tarikatlar ve Diyanet İşleri Bakanlığı tarafından yönetilmektedir. Bizlere düşen bu sistemi onarmak değil tamamen değiştirmektir. Cemevleri ibadethane olarak kabul edilmeli, zorunlu din dersleri kaldırılmalıdır. Ötekileştiren tüm halkaları görerek onlarla birleşerek mücadelede büyütülmeliyiz" dedi.

Gebze Hapishanesi'nden tutsak Partizanlar: "İçeride ve dışarda isyandayız!"

HABER MERKEZİ- Gebze Kadın Kapalı Hapishanesi'nde bulunan tutsak kadın Partizanlar'ın 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü vesilesiyle yolladığı mesaj şu şekilde:

"YDK'lı ve Tüm Kadınlarımıza, 8 Mart, hayatı omuzlarında taşıyan, hayatlarını hayatlarımıza katıp

özgürlük ateşini köz yapan işçi-emekçi kadınların yüzyıllar öncesinden "özgürlük, eşitlik, adalet" diye

haykıran seslerinin aklımız ve kalbimizdeki yankısıdır. Nerede bir kadının dara düşme haberi gelse, bu yankının ateşi öfkemizle buluşur. Bugünü, özgürlük şiarıyla yarınlara taşımanın, bin yılların esaretine keskin bıçak olmaktan geçtiğini hatırlarız.

Söz konusu olan sadece kadınsa, zincir şakırtılarının, çalan çanların seslerinin her gün bizim için çaldığını bilir, isyan bayrağını zilgit-

larımızın rüzgarıyla dalgalandırırız.

Düzenin sunaklarını kanımızla dolduran, dövülüp öldürülmeyi, tacizi, tecavüzü, itilip kakılmayı, başımızı eğmeyi bir ilah gibi bize farz kılan zebanilere, tek sözümüz; cehennemimizin cehennemleri olacaktır.

Kadınlar olarak içeride ve dışarda isyandayız diyor, tüm kadınlarımızın 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü'nü kutluyoruz. 8 Mart'ı yaratan ve yaşatanlara selam olsun!"

POLİTİK GÜNDEM

RUSYA "SAVUNMA SAVAŞINDA" DEĞİL EMPERYALİST TALAN VE İŞGAL MÜCADELESİNDEDİR!

Emperyalist güçlerin bölgesel ölçekli (Ortadoğu, Uzak Asya, Kafkasya, Afrika, Latin Amerika) bilek güreşi, 24 Şubat'ta Rus emperyalizminin Ukrayna'ya yönelik askeri müdahalesi ile çok kritik bir noktaya evrildi. Emperyalist-kapitalist sistemin 2008'de patlak veren büyük çaplı buhran bugün yeni biçimlerde ve daha yaygın bir özellikte ortaya çıkmıştır. Tekelci mali sermayenin kapitalizmin üretimden gelen kriz o tarihten bugüne kontrol bir yana, derinleşmiştir. Bu durum tüm emperyalist sistemleri sarmış, başat emperyalist güç olan ABD'de de ciddi politik krizlere yol açmış, aynı şiddette ve düzeyde olmasa da birçok emperyalist merkezde kriz baş göstermiştir. Emperyalistler arası rekabet de büyüyerek keskinleşmiştir. Rusya ve ABD arasında, Avrupalı emperyalistlerle Rusya arasında, Japonya-ABD-AB emperyalistleri ile Çin sosyal emperyalizmi arasında ve NATO çatısı altında toplanan "Batı emperyalistlerinin" kendi aralarında bu ilişkiler güçlerin kendi çıkarlarına daha fazla odaklanarak, ekonomik-politik ve askeri yoğunlaşmayı arttırarak çok katmanlı şekilde tırmanmıştır.

Emperyalistlerin, özellikle rakip güçlerin hegemonya alanlarına politik krizler ve çelişkiler konu edilerek ekonomik araçlarla ve askeri güçlerle müdahil olmanın arttığı bir dönem yaşanmaktadır. Yarı sömürge ülkelerin siyasi egemenlik kurduğu sınırlarda fiili değişimler, bağımlı ulusların daha güçlü şekilde boyunduruk altına alınması, rakip emperyalist hegemonyanın yenilgiye uğratılması ya da daraltılması yarı sömürge ülkelerin servetlerinin yağmalanması üzerine kurulu pazar mücadelesi sürmektedir. Venezüella'da ikili iktidar, Suriye'de emperyalist kışkırtma ile oluşan durum, Libya'nın parçalanması, Etiyopya ve birçok Afrika ülkesinde yaşananlar, Irak'ın içinde bulunduğu koşullar, Ermenistan-Azerbaycan savaşı ve Dağlık Karabağ'daki yeni denge, Ukrayna'da 2014'den bugüne süren savaş ve fiili bölünme emperyalistlerin askeri olarak yoğunlaştıkları, güç yığıldıkları ve fiili işgallerin ya da sınır değişimlerinin gerçekleştiği yerlerdir. Bu alanların her biri derin politik krizler içinde bölgesel gerici güçlerin emperyalist ağa babaları adına at koşturdukları, emperyalistlerin kısmi askeri güçlerle çatışmaların fiili parçası oldukları yerlerdir.

Kuşkusuz bu yoğunlaşma emperyalistlerin yaşadığı ekonomik krizlerden bağımsız değildir. Emperyalistler ulusal, farklı inançlar arasındaki siyasal çelişkilerin varlığına dayanarak haydutluk politikası, savaş kışkırtıcılığı ve haklı savaşları kendi haksız ve gerici savaşlarına bağlamaya odaklı bir yaklaşım içindedir. Emekçi kitlele-

rin ve ezilen ulusların dikkatini kendi yarattıkları sorundan uzaklaştırmak, yağmacı, talancı ve asalak sistemlerinin hegemonyasını daha güçlü inşa etmek için devrimin güçlerini parçalamaya ve birbirine düşmanlaştırma ekseninde savaş kışkırtıcılığını tırmandırmaktadır.

Bu genel gerçeklikten hiçbir emperyalist güç, onların uşağı olan bölgesel ölçekli gerici devletler azade değildir. Her biri düne göre daha saldırgan, ekonomik krizi daha fazla yağma ve talanla ortadan kaldırma peşindedir. ABD ve NATO hiç kuşkusuz bu noktada başı çekmektedir. Ortadoğu'dan, Afrika'ya, Kafkasya ve Uzak Asya'ya, Doğu Avrupa'ya kadar rakip güçleri olan Rusya ve Çin'i kuşatmak, etkisiz hale getirmek üzere müdahaleler ve hamleler yapmaktadır. Yer yer tarihsel ittifakı olan Avrupalı emperyalistlere yönelik de ekonomik ve politik hamleler yapmakta, emperyalist sistemin krizinin merkezi olmasının yarattığı sonuçları bu şekilde gidermeye çalışmaktadır. Bölgesel ölçekte ortaya çıkan çatışma ve savaşların kışkırtıcılığında da bu anlamda baş rolü üstlenmektedir. Rusya'yı Doğu Avrupa'dan kuşatma ve etkisiz hale getirmede ABD'nin kurmaylığında bütünlüklü bir NATO ittifak gücünün planlaması içindedir. Bu temelde Ukrayna bir halka olarak görülmüştür. 2014'de büyük bir ekonomik, politik ve askeri destekle gerçekleşmesini sağladığı Meydan Hareketi önderliğindeki darbe ile en güçlü hamle Ukrayna'da gerçekleştirilmiştir. Bu darbe Ukrayna'nın en gerici, şoven güçlerine dayalı faşist niteliğiyle halk üzerinde ağır bir baskı, zulüm makinası olarak hayata geçmiştir. Lugansk ve Donetsk eksenine oturan anti-faşist hareket bu faşist darbeye karşı bir savaşım başlatmıştır. Bu savaşım Rus emperyalizmi, Almanya ve Fransa gibi Avrupalı emperyalistler, uşak Ukrayna rejimi ve ABD tarafından Minsk görüşmelerinin sonuçlarıyla birlikte frenlenmiş, emperyalistler ve gerici güçler bu noktada bir denge kurmuştur. Ancak Ukrayna'da anti-faşist hareketin Rusya ile olan sıkı bağı ve zaafı mücadelenin tüm Ukrayna'da gelişmesini sınırlamış ve bölgesel düzeyde kalmasına neden olmuştur. Rusya Ukrayna'ya doğru NATO'nun genişlemesine karşı açık ve net bir tutum alarak, olası genişlemeye karşı askeri müdahale kartını kullanacağını açık etmiştir.

ABD önderliğinde NATO'nun Doğu Avrupa'da genişleme politikasına karşı Rus emperyalizmi, hegemonya alanının daralması ve emperyalist çıkarlarının zedelenmesini bugün tüm dünyaya "savunma savaşı" olarak sunmakta ve meşruluk oluşturmaya çalışmaktadır. Rus emperyalizmi Gürcistan'da, Suriye'de, Libya'da, Dağlık Karabağ'da savaşın parçası olarak hegemonya

alanını genişletmek, rakip emperyalist güçlerin alanını daraltmasına karşı daha aktif konumlanış olarak hareket tarzını oluşturmuştur. Rus emperyalistleri ABD ve NATO genişlemesini gerekçe göstererek Ukrayna'yı açık bir şekilde işgal etme hareketi başlatmıştır. Ukrayna'da dayandığı toplumsal zeminin varlığı, faşist güçlerin halka karşı işlediği suçları ise sahtekârca istismar etmektedir. Rus emperyalist saldırganlığı için NATO yayılmacılığı ve savaş kışkırtıcılığı, faşist Ukrayna rejimi adeta "savunma savaşı" argümanı için birer aparat durumundadır. Rus emperyalist tekellerinin gerici çıkarları, büyük Rus şovenizmi ve yayılmacı hevesi ise gerçek sebeplerdir. Rus emperyalizmi, Ukrayna'da politik çıkarları ve emperyalistler arası dengeyi sağlama ihtiyacından dolayı Minsk anlaşmalarıyla anti-faşist hareketin gelişimini köstekleyen güçlerin başında gelmektedir. Rus emperyalizmi pazar alanlarını ve hegemonyasını genişletmek için Ukrayna'yı işgal etmiştir. Bu durum hiçbir şekilde savunma savaşı değildir, gerici emperyalist çıkarlara dayalı işgal girişimidir.

ABD, İngiltere, Almanya, Fransa ve bir bütün NATO güçleri, Japonya ve bunlara uşaklıkta yeminli devletler ise Ukrayna işgali karşısında savaşı kışkırtan, Rus emperyalizmini izole ederek kan deryası ile beslenme siyaseti izlemektedir. Faşist Ukrayna rejimi ve onların temsilcisi Zelenski ABD ve NATO güçlerini Rusya'ya karşı ülkesini işgale davet eden, bu anlamda emperyalistler arası açık bir savaşa çağrı yapan bir kışkırtıcılık yapmaktadır. Bu rezil kişilik nasıl bir emperyalizm uşağı, onlar olmaksızın bir hiç olduğunu, Ukrayna'yı emperyalistler arası rekabetin ve mücadelenin bir alanına çevirme hevesiyle yanıp tutuştuğunu bu yoğun süreçte ispatlamıştır. İşgale karşı mücadele yürüterek Ukrayna ulusunun özgürlüğüyle hiçbir politik bağı ve ilişkisi olmayan yalın kat şoven bir gerici, emperyalist güçlerin bir aparatı olduğunu göstermiştir. Bu aparat bir ulusal direnişçi edasıyla pozlar verse de ağzından dökülen sözler onun egemen devletlerin rızasıyla hareket etmiştir. Salt bu sözler incelense bile ona tabi güçlerin mücadelesinin hiçbir ilerici yanı olmadığı görülecektir. "Anti-işgalci" bile değildir. Zira belli bir işgale karşı başka bir emperyalist bloğu işgale davet etmektedir! Çürümüş ve kokuşmuş bir faşist niteliği vardır. Bu açıdan Ukrayna'da baş çelişki bugün bir işgal söz konusu olduğu için her ne kadar "emperyalizmle halk yığınları" arasındaki çelişki olmakla birlikte faşist Ukrayna rejimi bu savaşta anti işgalci veya haklı konumda bulunmamaktadır. Ukrayna bugün emperyalistlerin ve faşist Ukrayna rejiminin haksız ve gerici savaş alanı durumundadır. Ukrayna'da 2014'den bu yana

sürmüş olan faşizm ile anti-faşist güçlerin yürüttüğü savaşım ve çelişki bu işgalle birlikte tali plana düşmüştür. Rus emperyalizmi işgal girişimi ile bu mücadelenin de dinamiklerini emperyalist çıkarlarına bağlamış ve bu mücadeleyi gerici politikasıyla zehirlemiştir.

Komünistler Rus emperyalizminin işgaline karşı açık ve ikirciksiz bir tutum almalıdır. Ukrayna, bu işgalle Rus emperyalizminin yağma alanına dönüştürülmektedir. NATO ve ABD savaşa doğrudan müdahale etmeden savaş kışkırtıcılığına devam etmektedir. Kendi çıkarları doğrultusunda ve rakipleri konumunda gördükleri için Rusya'ya yönelik ekonomik, politik yaptırımlar uygulamaya başladılar. Bunların Ukrayna halkının çıkarlarıyla ilgisi yoktur. En kapsamlı şekilde hayata geçirilen bu yaptırımlar bu tamamen gerici emperyalist rejimlerin ikiyüzlü karakterini de ele vermiştir. Bugün dünyanın tüm yarı sömürgelerinde bu emperyalistlerin en azından yarı işgalleri söz konusudur. Yarı sömürgeler üzerindeki hegemonyaları olmasa varlıklarını sürdürmeyecek derecede çürümüş bu rejimlerin parlamentarist demokrasilerini nasıl faşizm ürettiğini yakın zamanda özellikle yaşadık, gördük. Trump gibi, Biden gibi, Boris Johnson gibi, Macron gibi ve en son Kanada'da direnen kamyon şoförlerinin banka hesaplarına el konmasına karar veren Trudeau gibi liderlerin eğilimlerinin ne olduğu artık tamamen bilinmektedir. Pandemi sürecinin bunlar tarafından nasıl değerlendirildiği incelendiğinde bile düşmanın her ülkede yönetimde bulunduğu anlaşılacaktır.

Rusya'ya karşı geliştirilen yaptırımlar yetmemiş olacak ki -zira halkların bilinci de ele geçirilmelidir!- Rus olan her şeye karşı düşmanlık tırmandırılmaktadır. Rus klasiklerine, Rus kültürüne, Rus vatandaşlarına, Rus sporculara ve hatta Rus kedilerine kadar uzanan bir yaptırım politikası ile "faşist Hitler" in ideolojik çizgisine rahmet okuttular. Bu savaş ve kriz tüm emperyalistlerin ve gerici güçlerin şoven, çürümüş yüzünü kitlelere gösteren bir seyir izlemektedir.

Komünistler Rus emperyalist işgalini teşhir ederken ABD önderliğinde NATO savaş kışkırtıcılığını asla unutmamalıdır. Özellikle faşist Türk devletinin ABD uşağı bir NATO üyesi olarak bu savaşta açık taraf olduğu ihmal edilmemelidir. Faşist diktatörlüğün NATO üyeliği daha güçlü teşhir edilmeli, bu savaşta üstü örtülü kışkırtıcı bir rol oynadığı, bu anlamda bir uzantı olduğu kitlelere daha net anlatılmalıdır. Ülkemizde Türk devletinin rolünün altı bu şekilde net çizilmeli ve mücadele konusu yapılmalıdır.

"İnadına İsteyeceğiz, İnadına Başaracağız, İnadına Alacağız!"

8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü vesilesiyle Altınokta Körler Derneği'nden Handan Solmaz ile kadın emekçilerin yaşadığı zorluklar ve görme engellilerin yaşadığı sorunlar üzerine bir söyleşi gerçekleştirdik.

Yeni Demokrasi: Sen hem kadınsın hem de görme engellisin. Yaşamdaki zorlukları nasıl tarif edersin?

Altınokta Körler Derneği Yönetim Kurulu Sosyal İşler Sorumlusu Handan Solmaz: Önce direnmeyi öğreneceksin aileden başlayarak. Yasaklar, günahlar, ayıpların neye göre olduğunu araştırıp okuyup kendi doğrularını bulacaksın. Başkalarının doğrularıyla yaşamayı öğreneceksin. Elalem ne der annem ne der diye değil. Hayatı Allah sana verdiyse kendin için yaşayacaksın.

Ev yaşantısından başlayarak; kadınlar kısıtlanarak yaşadığı için ülkede buna ayak uydurduğu için kadın olmak zor, engelli kadın olmak iki katı zor. Hep "neden?" ve "niçin"ler ile savaşıyoruz. "Hem görmüyorsun hem kadınsın neden tek başına çıkıyorsun, senin sahibin yok mu?" niye dışarı çıkamadığımı kendilerine sormuyorlar. Niye çıkamıyorum? Çünkü yaptıklarını biliyorlar; yollar uygun değil, halk eğitilmiş değil. Bize

verilen hakları kendileri bile sadece kanun üzerinde yazıyorlar. Uygulamada da kendileri öğrenmediği için topluma da öğretmedikleri için biz çok zorlanıyoruz.

Eğitimde de çok zorlanıyoruz. Çünkü okumak için bize uygun materyaller yok. Mesela sınavlara giriyoruz, 3 gözetmenle giriyoruz. Bu psikoloji bile seni 1-0 geriden başlatıyor. Biri okuyor biri işaretliyor biri gözlemliyor. Çünkü ikisi sana yardımcı olursa diye denetmen altında gidiyorsun. Kendin bile okuyamıyorsun sorunu.

Evlenirken aileden sıkıntı, işe girerken "Yapabilecek misin?" Yani erkek bir yere kadar soru işareti kadınlar komple soru işareti engellilerde. "Erkek sonuçta çıkar, yapar, mücadele verir ama kadın nereye?" gibi... Normal insanda nedir gece erkek çıkar kız çıkamaz, körlerde de gece gündüz erkek çıkabilir ama kadın çıkamaz. Yardımcı olmak isteyen bazı erkekler taciz eder. Ülkenin geneli kadına hitap etmiyor, engelli kadına hiç hitap etmiyor. Çünkü eğitimsiz bir süreçten geçiyoruz. Eğitim ille üniversite değil. Engelliye engel çıkarmak bizim hayatımızı daha zor yapıyor. Biz engelli değiliz engellendiğimiz için engelli oluyoruz. Çünkü beni engellemeseydi ai-

lem, okul sistemi ben bugün avukat olabilirdim. Okuyan arkadaşlarımız da var, çoğunlukla erkek. Aydın kadın görmeyen olarak çok az. O da direnerek, kendi ailelerinden zor ama başkalarından yardım alarak okumuşlardır. Normal kesimde okuyan erkek ne kadar çoksa görme engelliler içerisinde de bu aynı, değişmiyor. "Kız çocuğu okuyacak ne olacak, görmüyor etmiyor, evden dışarıya nasıl çıkacak? Ben mi getirip götüreceğim? Okusa ne olacak? Sonuçta evde oturacak, ona iş mi verecekler?" gibi... Örneğin ben evlilik kararı alana kadar bile evde benim evlenmeme mucize gibi bakılırdı, akıllarının köşesinden geçmezdi.

Yeni Demokrasi: Yaşam içinde mücadele eden bir kadın olarak; Görme engelli kadınların temel talepleri nelerdir? Hangi talepler etrafında toplanıyorlar, bir araya geliyorlar?

Solmaz: En temel olarak talebimiz "iş." Çünkü çalışmak istiyoruz. Görme engelli kadınlar çalışıp özgürlüklerine kavuştuklarında her işini kendi başlarına yapabileceklerini biliyorlar. Çünkü çalışan kadınları görüyoruz. Bir yere giderken erişimde, belediye başkanındır, kaymakamdır falan inanılmaz zorlanıyorlar görüşmekte, talep etmekte. Çünkü işverenler, patronlar "E sen görmüyorsun, kadınsın nasıl yapacaksın?" sorusu deli ediyor bu bizim görmeyenleri! Ben hep şey diyorum: Bu sizler için de geçerli, gören kadınlar da özgürlüğünü alan kadın daha özgüvenli... Şiddette maruz kalmak istemiyorlar, eğer çalışırlarsa kalmazlar, ona güveniyorlar.

Yeni Demokrasi: 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü'nde senin gibi emeği her yerde var eden kadınlara vermek istediğin bir mesaj var mı?

Solmaz: Yılmak yok! Biz bize verilen hakkı alamazsak kimse bize altın tepside sunmayacak. Direneceğiz! İnadına isteyeceğiz, inadına başaracağız, inadına alacağız!

İSİG Meclisi Şubat ayı raporu yayımlandı

HABER MERKEZİ- İşçi Sağlığı ve İş Güvenliği (İSİG) Meclisi, Şubat ayına dair iş cinayetleri raporunu yayımladı. İSİG Meclisi'nin verilerine göre Şubat ayında en az 106 işçi iş cinayetlerinde hayatını kaybetti. 106 emekçinin 97'si ücretli (işçi ve memur), 9'u kendi nam ve hesabına çalışanlardan (çiftçi ve esnaf) oluşuyor.

Raporda öne çıkan detaylar şöyle:

*2022 yılının ilk iki ayında iş cinayetlerinde en az 225 işçi yaşamını yitirdi.

*Ölümler en çok inşaat/yol, tarım/orman, taşımacılık, ticaret/büro/egitim, sağlık, madencilik, tekstil, metal, konaklama, belediye/genel işler, gemi/tersane ve güvenlik işkollarında meydana geldi.

*En az 4 moto kurye hayatını kaybetti.

*Dokuz göçmen/mülteci işçi hayatını kaybetti: 5'i Suriyeli, 1'i Endonezyalı, 1'i İranlı, 1'i Özbekistanlı, 1'i Rusyalı ve 1'i Sırbistanlı. Ancak göçmen/mülteci işçilerin büyük bir çoğunluğunun kayıtdışı olarak çalıştıklarını ve yine bu yüzden iş cinayetlerinin gizlendiğini de unutmamalıyız.

*Şubat ayında iş cinayetlerinde ölenlerin 4'ü (yüzde 3,8) sendikali işçi.

*En fazla ölüm nedenleri yüksekte düşme, ezilme/göçük, trafik/servis kazası, kalp krizi, COVID-19, patlama/yanma, zehirlenme/boğulma, intihar, şiddet ve nesne düşmesi/çarpması.

*COVID-19 nedeniyle ölümler çalışan işçi sınıfı içinde azalma gösterirken ölenlerin yüzde 95'ini ise emekli işçi aileleri oluşturuyor.

*Moto kurye eylemleri bu ayda da yoğunlaşarak devam etti, önemli bir nedeni de iş cinayetleri tablosunda artık moto kurye ölümlerinin (ki genç bir yaş ortalamasına sahip) bir başlık olarak yerini alması.

*Üç çocuk çalışırken hayatını kaybetti. Çocuk işçilerden birisi tarım işçisi diğeri ise moto kurye.

Bakırköy Belediyesi'nde Grev Bitti, Baskı ve Saldırıları Sürüyor!

Belediye-İş'in örgütlü olduğu Bakırköy Belediyesi'nde çalışan işçilerin uzatılan sözleşme süreçlerinin sonunda belediye yönetiminin 25 Ekim'de "sıfır zam" dayatmasına karşı başlattığı grev, 100. günde toplu iş sözleşmesi imzalanmasıyla sona erdi. Sendikanın "Kırmızı çizgimiz" dediği 3 talep şunlardı: "1 Temmuz 2021'de Tiyatro Müdürlüğü'nde işten atılan 2 işçinin işe alınması, tiyatrodaki her yıl yapılan ve işçi atılmasına gerekçe olan bireysel sözleşme uygulamasının ve 1 günlük giriş-çıkış işleminin ortadan kaldırılması ve tiyatro işçilerine iş güvencesi, 1 Mart 2020'den geçerli olacak şekilde, enflasyon oranında ücret artışı." Bu taleplerde bir kazanım sağlanamadı ve tiyatro işçilerinin iş güvencesi sözleşme altına alınmadı. Buna rağmen Belediye İş Sendikası 2 Nolu Şube bu sözleşmeyi "zafer ve kazanım" olarak aktarsa da işçiler nezdinde bu sözleşmenin hiçbir kazanımı yoktur.

Toplu iş sözleşmesinde işçilerin esas talepleri karşılanmazken işçilere yönelik baskılar ve işten atma saldırıları da grevin ardından artış gösterdi. Belediye-İş Genel Merkezi ve 2 Nolu Şube yönetiminin işçilerden kopuk yürüttüğü bürokratik grev yine aynı şekilde sonuçlandırıldı. 100 gün boyunca grev komitesi kurulup, işlevli hale getirilmedi. Eylem, etkinlik ve işletilecek süreçlerle ilgili işçiler karar alma süreçlerine sokulmadı. Sendika, grevi işçilere rağmen bitirdi. Bu haliyle 100 günde biriktirilen direniş kültürü ve işçilerde biriken enerjinin iç tartışmalar ile tüketileceği deneyimli öncü grevci işçilerce dile getirildi an-

cak şube yönetimi grevi mevcut şartlarla bitirmek istediğini bütün işçilere söyledi. Dahası grev bitirilmeden işçilerle yapılan son 2 toplantıda daha imza altına alınmayan sözleşmenin bitirildiği şube başkanı Savaş Doğan tarafından işçilere deklare edildi. Bu öngörüsüz açıklama ile grev işçiler

açısından fiilen bitmiş oldu. Yani grevin talepleri noktasında bir kazanım sağlanamadığı gibi işçilerin sendika ve birbirleri ile kurduğu güven ilişkisi de zedelenmiş oldu. Hem haklardan hem de örgütlülüğünden taviz verildi.

Bu şartlar altında işçiler işbaşı yaptı. Grev resmi olarak 31 Ocak 2022'de bitti. Aradan geçen bir aylık süreçte şube yönetimi bırakın işçilerle bir değerlendirme toplantısı yapmayı, temsilcilerini toplayıp bir eleştiri ve özeleştiri süreci dahi işletmedi. Süreci dağıtmaya dönük birbirini takip eden hatalar silsilesi sonrası Bakırköy

konusunda uyardı.

İşçiler yağmur altında sloganlarla yürüyerek Toyota önünde bir basın

açıklaması gerçekleştirdi. İşçiler adına konuşan Birleşik Metal İş Gebze Şube Başkanı Necmettin Aydın, Toyota başta olmak üzere pek çok oto-

Belediyesi 21 Şubat'ta 10 kadrolu işçiyi işten attı. Peşinden ise 80'e yakın grevci işçinin görev yerini değiştirdi, işlerinde esaslı değişiklik yaparak işçileri vasıfları dışında işlerde görevlendirdi.

Atılan işçilerin işten atılmaları ile ilgili hiçbir "haklı" gerekçe yok. Bakırköy

Belediyesi'nde devlet memurlarının ardından iş güvencesi açısından yasal olarak en "korunaklı" olan kadrolu işçileri toplu sözleşme prosedürlerini işletmeden işten atması, çalışanların görev yerlerini değiştirmesi belediye yönetiminin "intikam" düsturuyla hareket edeceğinin göstergesidir. İşten atma saldırısının devam edip etmeyeceğini de sendikanın saldırılara karşı alacağı tutum belirleyecek.

Belediye İş Sendikası'nın grev sonrası örgütlülüğü ve dağılmayı toparlayacak adımlar atmadığı aşikârdır. Sen-

motiv firmasına parça üreten Farplas fabrikasında işçilere yaşatılan zulme dikkat çekti. Aydın, Farplas işçilerinin insanca yaşama ve çalışma koşulları için, sendika hakları için verdikleri mücadelenin sarı sendikalar ve işten atmalar gibi pek çok şekilde engellenmeye çalışıldığını belirtti. Polisin patronlarla işbirliğine değinen Aydın, bütün bu saldırılara karşı her yeri direniş alanı olarak belirlediklerini ifade etti.

'SENDİKA GİRENE KADAR MÜCADELE SÜRECEK'

Patronun Birleşik Metal İş, Lastik İş

dikanın işçileri bir arada tutacak ve işçilere sahip çıkacak bir tutumu yok. Atılan işçiler için 23 Şubat'ta Bakırköy Belediyesi önünde yapılan basın açıklamasına temsilci ve yöneticiler dışında işçiler katılım göstermedi. Atılan işçiler işe geri dönmek için kararlı ve keskin bir eylemlilik talep ediyor. Sendika ise davaları açıp, çadır kurabileceklerini belirtiyor ancak eylemler noktasında ketum bir tavır sergiliyor. İşçilerin belediyeyi ve CHP'yi teşhir etmeye dönük eylemlerini desteklemiyor. Atılan işçiler geçtiğimiz bir haftalık süreçte CHP İstanbul İl Başkanlığı önüne gittiler ve önümüzdeki günlerde Ankara'ya CHP Genel Merkezi önüne İstanbul'dan "Hak, Hukuk, Adalet" yürüyüşü planlıyorlar. Bu kararları sendika desteklemiyor. 7 Mart Pazartesi günü somut bir çözüm olmazsa işten atılan işçiler Ankara'ya yürüyecek. Sendikanın bu desteği vermeyeceği ve işçi sınıfının kazanımlarını korumaya dönük bir şey yapmayacağı açıktır.

Sendikal bürokrasinin çürümüş yapısı işçi sınıfının mücadelesini engellemeye ve örgütlü yapısına karşı bir engel oluşturmaktadır. Bu çürümüş yapı işçilerin direncini kırarken aynı zamanda "beylik" laflar ederken, işçilerin arkasından patronlar ile iş birliğini kendilerine ilke edinmiştir. Bugün işçi sınıfının görevi ise mücadelesindeki önemli bir örgütlenme aracı olan sendikanın bu çürümüş bürokrat yapısına karşı da mücadeleyi ve örgütlenmeyi esas almaktır.

Bir DDSB'li

ve Limter İş sendikalarının tanınmasını ve işten atılan işçilerin geri alınmasını istediklerini belirten Aydın, Farplas'a sendika girene kadar mücadeleye devam edeceklerini vurguladı. İşten atmaların ve patronların saldırılarının sadece mücadeleyi daha da büyüteceğine işaret eden Aydın, işçilerin zorlu koşullarda süren direnişteki kararlılığı ve iradesine dikkat çekti.

İşçiler, eylem boyunca "Toyota zulme ortak olma", "Farplas işçisi köle değildir", "Toyota uyuma, işçilere sahip çık", "Sendika hakkımız engellenemez" ve "Direne direne, direnişe zafere" sloganları attı.

Farplas İşçileri Toyota önünde: "İşçiler açken patronlara huzur yok"

HABER MERKEZİ- Farplas işçileri, sendika haklarının gasp edilmesine karşı başlattıkları direnişin 24. gününde, Farplas'ın tedarikçisi olduğu Adapazarı'nda bulunan Toyota fabrikası önüne yürüdü. "Patronların kölesi olmayacağız", "Yaşasın Farplas direnişimiz", "İşçiler açken patronlara huzur yok", "Tedarikçi firman işçiye baskı yapıyor", "İnsanca yaşamak istiyoruz" yazılı dövizler taşıyan işçiler, Toyota patronlarını, tedarikçi firmaları Farplas'ın işçi düşmanı politikaları

Hapishanelerde Hak Gasplarına Karşı Direniş Yayılıyor

Egemenler, boğuştuğu krizler sarmalından çıkış yolu olarak "daha fazla sömürü, daha fazla baskı ve daha fazla saldırganlık" politikasını esas alıyor. Bu kriz ortamında ortaya çıkabilecek her türlü başkaldırı ya da başkaldırı ihtimaline karşı önlemler alınıyor, politikalar bunun üzerine inşa ediliyor. Bu politikaların esas alındığı, hayata geçirildiği alanlardan birisi de bugün hapishanelerdir.

Koronavirüs pandemisi ülkede yayılmasının üzerinden iki yıl geçti. Bu sürede hapishanelerdeki hak ihlalleri en üst boyuta çıkarılırken, özellikle pandemi bahanesiyle tutsakların dışarıyla olan ve kendi aralarındaki her türlü iletişim kanalı kısıtlandı ve tutsaklar üzerindeki tecrit hiç olmadığı kadar derinleştirildi.

Darbe girişiminin ardından hız kazanan bu saldırılar pandeminin ilk aylarından itibaren tutsakların açık görüş hakları ve tedavi haklarına yönelerek tümünden ortadan kaldırılmaya çalışıldı. Tutsaklar pandemi bahanesiyle hastaneye götürülmedi ya da karantina hücrelerinde tecritte kaldılar ama sık sık kalabalık gardiyan gruplarıyla yapılan baskın aramalara maruz kaldılar. Spor alanı dahil tüm sosyal alan kullanımları yasaklandı, iki ayda bir kargo sınırlamasıyla karşılaştılar ve özellikle muhalif dergi ve gazetelere erişimleri de engellendi. Kitap kısıtlamaları artırıldı ve daha saymakla bitmeyecek irili ufaklı hak gaspıyla karşılaştılar.

Bugün gelinen aşamada ise hasta tutsakların durumu daha da ağırlaşırken, birçok hasta tutsak hapishanede yaşamını yitirdi. Bu iki yıllık süreçte tutsaklar ne doktor ne hastane yüzü

görebildiler. Hastaneye gitme şansı bulanların tedavi hakları da kelepçeli muayene, tabut tipi ring dayatmalarıyla engellendi. Doğru ve sağlıklı bir yöntemle yürütülemeyen pandeminin tüm faturası içerdeki tutsakların canı ve sağlığıyla ödeniyor.

Pandeminin ardından tutsaklara yönelik saldırılara yenileri eklendi. Tutsakların görüş hakları tamamen ortadan kaldırıldı, devrimci-yurtsever gazete ve dergiler "BİK yasası" gerekçesiyle engellendi, bir nevi "tecrit ve ölüm" sarmalı içerisine hapsedildi. Bu süreçte birçok hasta tutsak yaşamını yitirdi, tedavi olamayan birçok tutsağın sağlık durumu kötüleşti. Tüm bu saldırılara rağmen üretmeye, direnmeye ve devrimci faaliyete devam eden tutsaklar yeni bir saldırı politikasıyla karşı karşıya: S Tipi hapishaneler!

19-22 Aralık hapishaneler katliamı ile F Tipi hapishanelere sürgün edilen binlerce politik tutsağın, "siyasal çalışmalardan koparılması, birbirleriyle dayanışmalarının önünün kesilmesi, sosyal, kültürel, sportif ilişki ve faaliyetlerinin sona ermesi, dışarıyla bağlarının kesilip tecrit ve izolasyona mahkûm edilmesi" hedeflenerek teslim alınmaya çalışıldı. Ama bu saldırılara da teslim olunmadı, politik tutsaklar tek başına da kalsa, tecrit içinde tecrit de yaşasa, üretmeyi, devrimci yaşamı ilmek ilmek örmeyi sürdürdü.

F Tipi hapishanelerin ardından, "yüksek güvenlikli" L Tipi hapishaneler hayata geçirildi ve bugün de S tipi hapishanelerin inşaatı ülkenin dört bir yanında devam etmektedir. İçdir, Antalya ve Bodrum'da S tipi hapisha-

neler açılırken, Tekirdağ ve Sincan'da bu hapishanelerin inşaatının devam ettiği ifade ediliyor. S tiplerine özellikle ağırlaştırılmış müebbet hükümlüsü devrimci tutsakların sürgün edileceği gerçeği tahmin edilemez değildir.

TUTSAKLARIN DİRENİŞİ SÜRÜYOR!

Tüm bu saldırılara karşı devrimci-yurtsever tutsakların direnişi de sürüyor. Neredeyse tüm hapishanelerde tutsakların kapı dövme, slogan atma eylemleri devam ederken bazı hapishanelerde bu eylemler açlık grevine dönüşmüş durumda. Tekirdağ 2 Nolu F Tipi Hapishanesi'nde tüm devrimci-yurtsever tutsakların katıldığı direniş devam ediyor. 11 yurtsever tutsak süresiz dönüşümsüz açlık grevindeyken bazı devrimci tutsaklar da dönüşümlü olarak açlık grevine destek veriyor. Tüm devrimci-yurtsever tutsaklar ise kapı dövme-slogan atma eylemleriyle Tekirdağ 2 Nolu F Tipi Hapishanesi'ndeki hak gasplarını protesto ediyor.

Kayseri 2 Nolu T Tipi'nden Adana Kürçüleri F Tipi'ne sürgün edilen tutsak Partizan Engin Bulut'un sevk talebiyle başlattığı açlık grevi ise 3 Ocak'tan bu yana devam ediyor.

İğdır S Tipi'nde bulunan 3 yurtsever tutsak da hak gasplarına ve işkenceye karşı süresiz açlık grevini sürdürüyor. Mardin E Tipi Hapishanesi'nde ise yurtsever tutsaklar hak gasplarına, hapishane idaresinin keyfi uygulamalarına ve insan onuruna yakışmayan dayatmalara karşı 5'er günlük dönüşümlü açlık grevine başladı.

Bugün devrimci mücadelenin sürdürüldüğü hapishanelerde bir irade savaşı veriliyor. Egemenler devrimci iradeyi kırmak, halkı sindirip korkutmak, yalnızlaştırmak için tüm araçlarıyla saldırıyor. Dört duvar arasında bilincinden ve bedeninden başka silahı olmayan yurtseverler, devrimciler, komünistler hapishanelerde direnmekten vazgeçmiyor. Öyleyse biz de bugün hapishanelere yönelik her saldırının aynı zamanda halka yönelik olduğunu bilerek, tutsakları yalnızlaştırma politikalarına karşı daha gür ses çıkaralım, tutsakların dışarıdaki sesi olalım!

Hasta tutsaklar için tahliye çağrısı

HABER MERKEZİ- Hasta kadın tutsaklar için tahliye çağrısında bulunan Hasta Mahpuslara Özgürlük İnisiyatifi, İç Anadolu Bölgesi'ndeki hapishanelerde 37 kadın hasta tutsağın bulunduğunu söyledi.

Hasta Mahpuslara Özgürlük İnisiyatifi, gerçekleştirdikleri eylemlerinin 391. haftasında 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü kapsamında hasta tutsak kadınların sağlığa erişim durumuna dikkat çekti. İnsan Hakları Derneği (İHD) Ankara Şubesi önünde yapılan açıklamada, "Tedavi haktır engellenemez, hasta mahpuslara serbest bırakılsın" pankartı taşındı. Ankara Kadın Platformu üyelerinin de katıldığı açıklamada İHD Ankara Şube Eşbaşkanı Sevil Turgut konuştu.

'SAĞLIK HAKLARINA ERİŞEMİYORLAR'

Türkiye hapishanelerinde kadın tutsakların maruz kaldığı pek çok sorun olduğuna dikkat çeken Turgut, "Hasta tutuklular sağlık hakkına yeterince erişemiyor. Üçlü protokolden kaynaklı olarak birçok aksaklık, sağlığı tehdit eder nitelikte uygulamalara neden olmaktadır. Kelepçeli muayene, sağlıksız tek kişilik ring araçlarıyla sevkler, yapılmayan ya da aksatılan hastane sevkleri ve daha birçok etkenin yanı sıra 24 saat acil tıp hizmeti zorunlu olan hapishanelerin bunlardan yoksun olması gibi nedenler sağlığa erişimin önündeki engellerdir. Hasta ve ağır hasta tutuklular, infazları ertelenmediği için tahliye olamıyor. Hasta tutukluların haklarının korunmasını, garanti altına alan yasalara ve uluslararası sözleşmelere de uyulmuyor" ifadelerini kullandı.

TAHLİYE ÇAĞRISI

Kadın hasta tutsakların tüm sağlık kontrollerinin ve tedavilerinin aksatılmadan yapılması çağrısında bulunan Turgut, "Hapishanede tedavisi yapılmayan ağır hasta tutukluların infazlarının ertelenerek, acil tahliye edilmesi gerekmektedir. İnsanlık onuruna aykırı kelepçeli muayene ve tekli ring araçlarıyla sevkler son verilmelidir. Hapishanelerde acil müdahalede bulunan sağlık ekipleri bulundurulmalı, revire çıkarılma ve hastane sevkleri hızlandırılmalıdır" diye konuştu.

Egemen Sınıfların Propaganda Aracı Olarak Medya

Egemenler çıkarları doğrultusunda emekçileri kendi siyasi ve politik hegemonyası altına almaya çalışır. Bunun için her türlü propaganda aracını ivedilikle kullanarak sömürü düzenini meşrulaştırmayı amaçlar. Ezelden beri bu hegemonyasını kültürel ve toplumsal olarak halkın tüm hücrelerine kadar yaymaktadır. Bugün kullanmış olduğumuz yayın araçlarının birçoğu egemenlerin elinde şekillenmektedir. Basılı yayından, görsel ve işitsel medyaya kadar egemen sınıfların propaganda aracı olarak geniş halk kitlelerini kontrol altında tutmaktadır. Rus emperyalizminin Ukrayna işgal saldırısı ile birlikte özellikle emperyalist merkezlerde burjuva medya, işgali, halk kitlelerine kendi çıkarlarına uygun biçimde lanse etmektedir. Bunun yanı sıra emperyalist bloklar sosyal medyayı "propaganda savaşı" ile yeni rekabet alanına dönüştürmüştür.

Rusya'nın işgal saldırısının başladığı ilk günden beridir sosyal medya üzerinden birçok bilgi süratle yayılmaya başladı. Rus emperyalizminin sözcüsü olan Sputnik News, Rusya'nın işgalini meşrulaştıran haberlerinin yayılması görevini "başarıyla" sağlarken aynı zamanda manipülatif bilgileri bilinçli bir şekilde yaygınlaştırdı. ABD-NATO, AB emperyalizminin sözcüsü birçok burjuva medya ise işgal saldırısının karşısında "masum" rolünü oynayan haber paylaşımlarını yaymada bir rol üstlendi.

BİLGİ KİRLİLİĞİ BİLİNÇLİ BİR YÖNEMDİR

Sosyal medya kullanımının yaygınlaşması ile birlikte kitlelerin bilgiye ulaşması hızlı ve daha kolay bir hale geldi. Bugün ki gibi savaş koşullarında ise halk kitleleri gelişmeleri, burjuva medyadan takip etmenin yanı sıra farklı kaynaklardan takip ettiği de yaygın bir durumdur. 2022 yılı itibarıyla sosyal medya kullanıcı sayısı 4,62 milyardır. Bu, dünya nüfusunun yaklaşık olarak yüzde 58,4'üne işaret eder. Kullanımın bu kadar fazla yaygınlaşması doğalında bilgi kirliliğini ortaya çıkarmaktadır. Bilgi kirliliği; sosyal medya ağlarına bilinçli bir şekilde dezenformasyon uygulanan karşı propagandayı içerir. Bu bilgi kirliliğini yönetemeyen egemen sınıflar, bilgi kirliliğini oluşturmak gibi bir çözüm yolu bulmuştur. Emperyalizm kendi haksız savaşını "haklı" göstermek için her türlü propaganda yöntemini bilgi kirliliği oluşturarak uygular. Sosyal medya artık bunun için en uygun bir alan olmuştur zira kullanıcı sayısının bu kadar fazla olması kendi

çıkarlarını meşrulaştırmada en yararlı zemindir. Rus emperyalizmi işgalini "haklı" bir savaş gibi göstermek için Sputnik News'in gibi Rus emperyalizminin medya araçları işgali meşrulaştıran paylaşımlar yapmaktadır. Onun karşısında BBC, CNN, DW, AFP gibi diğer emperyalist ülkelerin burjuva medyaları ise bir yandan emperyalistlerin "masum" olduğunu göstermeye çalışırken bir yandan da ABD-NATO, AB emperyalizminin faşist Ukrayna hükümetinin "başarılı askeri operasyonlarını" yayınlamaktadır. Emperyalizm "masum" maskesini takarken ardındaki gerçek yüzü ise silah seviyatıyla Ukrayna'nın uşaklığını pe-

kiştirmeye, Rusya'yı kuşatma hamlesinde kullanma çabası içindedir. ABD-NATO, AB emperyalizmi savaşın olumsuzlamasını değil bu savaştaki payına odaklanan siyasi bir hat çizmektedir. Dolayısıyla bugün "savaş karşıtı" söylemler içeren açıklamalar yapsalar da arkasındaki amaç çıkarlarının ne olacağı üzerinedir. Bundadır ki emperyalist ülkeler Rusya'nın ticari faaliyetlerini engelleyerek pazar alanlarından "tecrit" etmeye çalışmaktadır. Savaş karşıtı gibi durarak halk kitlelerinin gözünde "masum" rolünü üstlenmektedir.

SAVAŞIN SOSYAL MEDYAYA YANSIMASI

Sosyal medya; Facebook, Twitter, Instagram gibi uygulamalar bugün milyarlarca kişi tarafından kullanılmaktadır. Yaşanan her toplumsal olay, gelişme hızlı bir biçimde bu mecralardan yayılmaktadır. Bugün savaş tüm çıplaklığıyla görünür bir hâl almıştır. Özellikle de belirli sosyal medya ağları üzerinden yaşanan tüm olaylar, anlık paylaşılmaktadır. Bazı burjuva medya organlarını incelediğimizde görüntüleri bu ağlardan aldığını dahi görmekteyiz. Sosyal medya bu denli yaygınlaşmadan önce ABD emperyalizminin Vietnam işgali canlı yayınlanırken 1991 yılında Irak işgalinde de özellikle CNN bu rolü üstlenmişti.

Canlı yayınlarda ise öne çıkan durum şuydu: işgalin "haklı" bir savaş olarak gösterilme çabasıydı. Emperyalizminin sözcülüğü yapan burjuva medya kendi misyonunu "başarıyla" gerçekleştirmiştir. Bu canlı yayınlarda ise haksız savaşın yıkımı ve kaosunu değil ileri teknoloji silahların nasıl görsel "şölen" sunduğu izletilmiştir. Burjuva medyanın bu yönü aradan geçen 30 yıl gibi bir süreçte değişime, dönüşüme uğramıştır. Bu dönüşüm yukarıda da bahsettiğimiz kullanıcı sayısının fazla olması ve her bilgiye ulaşma kolaylığıdır. Bugün sosyal medyanın bu kadar yaygınlaşması halk kitleleri için haksız savaşlardaki tüm gerçekleri en

net biçimde göstermektedir. Bu durum emperyalistler arasında yaşanan rekabette ezilenin yoksul halk olduğu gerçeğini ortaya koymaktadır.

EMPERYALİSTLERİN PROPAGANDA SAVAŞI

Bilginin nasıl ve nereden paylaşıldığı önemli bir noktadır çünkü bilgi kimin elinde şekillendiği önemlidir. Bilgi, egemen sınıfların elinde kendi çıkarlarına uygun dizayn edilerek propaganda aracına dönüşmektedir. Sosyal medyada ise bu durum adeta bir rekabet halindedir. Takip edilen ağlar genellikle burjuva-feodal haber kanallarıdır. Bundan kaynaklı bilginin şekillenmesi egemen sınıfların elindedir. Emperyalist rekabet öyle bir hâl almıştır ki, Rus emperyalizminin sözcülüğünü yapan burjuva medyalar birçok ülkede sansürlenmiş, engellenmiştir. Yine Rus emperyalizmi ise karşı hamle uygulayarak Facebook, YouTube, Twitter gibi sosyal medya platformlarını ülkede yasaklamıştır. Bu durum elbette şu sonucu karşımıza çıkarıyor: Emperyalizm propagandasını kendi bahçesinde yeşilendirmek istemektedir. Dolayısıyla bu rekabet medyada doğru bilgiye ulaşmayı zor bir hale getirmektedir. Sanal ortam, emperyalist propaganda savaşının kaçınılmaz olarak yeni bir alanıdır.

GERÇEKLERİN ÜSTÜ ÖRTÜLEMEZ

"Bütün dünyada nerede kapitalist varsa orada basın özgürlüğü; gazete satın alma özgürlüğü, yazar satın alma özgürlüğü, rüşvet, halkın görüşünü satın alma ve burjuvazinin yararına saptırma özgürlüğü anlamına gelir." (Lenin)

Emekçiler için gerçek şudur ki; emperyalistler arasındaki dalaşın altında ezilenin yine kendisi olduğudur. Emperyalizmin yaşadığı ekonomik krizin faturası bugün zamlar, yoksulluk, emek sömürsü ile emekçi halkın sırtına yüklenmiştir. Kendi krizini aşmaya çalışan egemenler ise emperyalist savaş çığırıklığı ile krizini gölgelemeye çalışmaktadır. Kriz, savaş ile birlikte derinleşmeye devam etmektedir. Özellikle bizim gibi yarı feodal, yarı sömürge ülkelerde daha can alıcı hissedilmektedir. Emperyalizme göbekten bağlı olan Türkiye, emperyalistler arasındaki uşaklığına zeval gelsin istemezken emperyalist bloklar arasında denge politikası izlemeye çalışmaktadır. Bu durum krizin Türkiye'de daha fazla hissedilmesine sebebiyet vermektedir. Enerji, gıda ve akaryakıt gibi birçok alana gelen zamlar sosyal medyada ve sokakta isyana dönüşmektedir. Faşist diktatörlük ise Ukrayna'ya pazarladığı SİHA ve İHA'ların propagandasını yapmakla meşguliyet içerisindedir. Bir televizyon kanalında savaşın etkisiyle SİHA'ların daha fazla satılacağı bahse konu olmuştur. Komprador burjuvazi ise "daha fazla kârı nasıl elde ederim" in kaygısını gütmektedir. Burjuva-feodal medya da bunun propagandasını yapmanın telaşı içerisindedir. Temel gıda ürünlerine gelen zamları haberleştiren kanallar ise faşist diktatörlük tarafından engellenmekte, "manipülatif" denilerek ekonomik kriz gölgelenmeye çalışılmaktadır.

Gerçekler burjuva-feodal medyanın hegemonyasını parçalamaktadır. Burjuva-feodal medya her ne kadar kriz ve savaş kendi propaganda aracına dönüştürmek istese de var olan durum gerçekleri dizginlemeyi başaramamaktadır. Gerçekler sokakta, fabrikada, evde kendisini dayatmaktadır. Sanal ortam ise onun bir yansımasıdır. Her ne kadar gizlenmeye ve manipüle edilmeye çalışılsa da sokaktaki gerçeklik kaçınılmaz. Bugün komünistlerin gerçek olanı örgütlemek gibi bir görevi var. Tüm yalan, manipülatif ve burjuva-feodal propagandaya karşı devrimci propaganda araçlarını genişletmeli, her yerde yaygınlaştırmalıdır.

Emperyalist Hegemonya Savaşında Göç ve Göçmenler

Göç, insanlık tarihine dayanan eski bir olgudur. Tarih boyunca dünya üzerinde insanlık bir yerden başka bir yere giderek göç eylemini gerçekleştirmiştir. Bu eyleme neden olan sebepler değişkenlik gösterse de geçmişten günümüze kadar değişmeyen etmenlerin başında savaşlar, işgaller ve iklim değişiklikleri gelmektedir. Bu değişmeyen etmenleri oluşturan ise bugün sömürü düzeninin kendisidir. Göç insanlık tarihinin ortaya çıkmasıyla birlikte varolan bir gerçekliktir. Sınıfların varolmadığı ilkel komünal dönem içerisinde dahi yaşamsal ihtiyaçlardan kaynaklanan sebeplerden ötürü insanlar göç etmişlerdir. Sınıfların oluşumu ile göç etme eyleminin niteliği de daha farklı bir boyut kazanmıştır. Kapitalizmin ortaya çıkması ve gelişmesiyle birlikte artı-değer sömürsüne ihtiyaç duyulmuş bu sebeple kırdan şehre göçler yaşanmıştır. Yine kapitalizm iç pazara hâkim olmak için ulus-devlet anlayışına sarılmış ve farklı ulus, inanç, milliyetler büyük kıyım uğramış, zorla sürgün ettirilmiştir.

Göç eylemine neden olan bir diğer neden iklim değişiklikleridir. Bununla birlikte doğa olayları ve çevre felaketleri de göçe neden olur. Burada suçlu doğa değil, emperyalist kapitalist sistemin kendisidir. Emperya-

list-kapitalist sistem daha fazla kâr uğruna doğayı tahrip etmekte, iklimi, ekolojik dengeyi bozmaktadır. Bunun sonucunda kuraklık, sel, deprem felaketleri meydana gelmekte ve yine bundan etkilenen ezilen yoksul halk olmaktadır. Sadece iklim olayları değil emperyalistlerin ve onun işbirlikçileri tarafından madencilik, tarım, baraj yapımları vs. nedeniyle çevreyi doğayı talan etmeleri bölge üzerinde yaşayan halkı göçe zorlamaktadır.

Göçe neden olan temel sebeplerden biri savaşlardır demiştik. Emperyalizm pazarları ele geçirmek ve kendi hegemonyasını kurmak adına bir avuç tekelin ve onların devletlerinin amansız ve yıkıcı rekabetini içerir. Emperyalistlerin bu rekabet içerisinde çıkarttıkları küçük çaplı veya bölgesel savaşlar, çatışmalar, işgaller yarı sömürge ve bağımlı kapitalist ülkelerde yaşayan çoğunluğunu yoksulların oluşturduğu on milyonlarca insanı göç etmeye zorlamıştır.

Emperyalist-kapitalist sistemin derin bir kriz içerisinde debelendiği, bununla birlikte gelişen emperyalist hegemonya mücadelesi sıcak çatışmalara evrilmiştir. Emperyalist Rusya'nın Ukrayna'ya işgal saldırısını başlatmasıyla birlikte bu gerçeklik daha da görünür hâle gelmiştir. ABD emperyalizminin Doğu Avrupa'ya hakim olma çabası, hedefindeki Uk-

rayna'yı bu yönlü kışkırtma ve askeri olarak donatması Rus emperyalizmini bu tehditler karşısında Ukrayna'yı işgal etmeye itmiştir. Uzun bir süredir yaşanan bu gerginlik 24 Şubat günü emperyalist Rusya'nın Ukrayna'yı işgal harekâtına dönüşmüştür. Emperyalist çıkar ve hegemonya mücadelesinin faturası, ezilen yoksul halklara kesileceği aşikardır.

Rusya'nın Ukrayna'daki ilerleyişi sürerken Ukrayna halkının komşu ülkelere göç süreci de başlamıştır. Birleşmiş Milletler Mülteciler Yüksek Komiserliği'nin (BMMYK) paylaştığı verilere göre 24 Şubat'tan 4 Mart'a kadar geçen sürede yarıdan fazlası Polonya olmak üzere 1 milyon 368 bin 864 mülteci Ukrayna'dan komşu ülkelere geçmiştir. BMMYK'nın yapmış olduğu açıklamada Polonya'ya 756 bin 303, Macaristan'a 157 bin 4, Moldova'ya 103 bin 254, Slovakya'ya 101 bin 529, Romanya'ya 63 bin 192, Rusya'ya 53 bin 300, Belarus'a 406 ve diğer Avrupa ülkelerine ise 133 bin 876 mültecinin geçiş yaptığı bu rakamlara ilave olarak Donetsk ve Lugansk bölgelerinden 18-23 Şubat'ta 96 bin kişinin de Rusya'ya geçtiği kaydedildi. BMMYK, Ukrayna'da durumun daha da tırmanması halinde 4 milyon kişinin daha ülkeden göç edeceğini duyurdu. İşgal girişiminin başlamasıyla

birlikte yine Avrupa Birliği'ne bağlı birçok ülke açıklamalar yaparak Ukrayna'dan gelecek olan sivilleri mülteci olarak kabul edeceklerini ve pasaportları olmasa dahi ülkeye alınacaklarını dile getirdiler. AB Komisyonu'nun içişlerinden sorumlu üyesi Ylva Johansson'ın "Gelecek veya gelmek isteyecek çok daha fazla sayıda kişi için hazırlıklı olmalıyız. AB, bu kişileri memnuniyetle karşılamalı." diye konuşurken Almanya İçişleri Bakanı, "Avrupa'ya gelen Ukraynalı sığınmacıların iltica prosedüründen geçmesine gerek yok, 3 yıllığına sığınma alacaklar." sözleri emperyalist ülkelerin göç politikalarındaki iki yüzlülüğünü ortaya çıkarmıştır. Yine Avrupa ve ABD'deki burjuva medya sözcü ve muhabirleri tarafından Ukraynalı göçmenler için "Bunlar Suriyeli değil Hristiyan ve beyazlar", "Bir Avrupa kentindeyiz ve sanki Irak'ta ya da Afganistan'daymışız gibi seyir füzesi ateşimiz var, hayal edebiliyor musunuz!", "Mavi gözlü sarı saçlı Avrupalılar öldürülüyor", "Burası Irak değil, nispeten medeni", "Burası üçüncü dünya ülkesi değil, Avrupa", "Bu insanlar Avrupalı ailelere, komşularınıza çok benziyorlar" vb. söylem ve yorumları emperyalizmin göç politikasını ortaya koymaktadır.

Emperyalist ülkelerin göç politikaları üzerine sergilemiş oldukları bu iki yüzlülük ve şoven yaklaşımlara yabancı değiliz. Yakın zamanda Suriyeli göçmenler için sınırları kapatan ve yarı sömürge ülkeler ile para karşılığında anlaşılan emperyalist ülkelerin Ukrayna halkına karşılıksız kucak açması çıkar ilişkisinin ve hegemonya mücadelesinin bir sonucudur. Sonuçta bu göçün sorumlusu emperyalist-kapitalist sistemin kendisidir. Emperyalist hegemonya dalaşını Ukrayna halkı ödemektedir. Emperyalist-kapitalist sistem derinleşen krizini aşabilmek için dünden daha çok savaşlara, yıkımlara sarılacak ve zorunlu göç sorunu azalmak bir yana daha fazla artacaktır. Göç sorununu yaratan emperyalizme ve şovenizm zehrine karşı, asıl düşmanı hedef alarak mücadele edelim.

Rusya'nın işgal saldırısı Türk ekonomisini vurdu: Yağ fiyatları rekor kırıyor

HABER MERKEZİ- Rusya'nın komşusu Ukrayna'yı işgal etmesi sebebiyle petrolden buğdaya, doğal gazdan ayçiçek yağına kadar bütün kalemler-

re zam üstüne zam geliyor. Türkiye'ye dökme ham yağ nakleden 16 geminin Rus ordusu tarafından Azak Denizi'nde alıkonulduğuna dair haberlerin akabinde market raflarında zam bombardımanı var. Market rafları dahil stokta 30-40 günlük ayçiçek yağı kaldığı belirtiliyor.

re zam üstüne zam geliyor.

Türkiye'ye dökme ham yağ nakleden 16 geminin Rus ordusu tarafından Azak Denizi'nde alıkonulduğuna dair haberlerin akabinde market raflarında zam bombardımanı var. Market rafları dahil stokta 30-40 günlük ayçiçek yağı kaldığı belirtiliyor.

YILLIK YAĞ İTHALATI ASGARİ 800 BİN TON

Türkiye ham bitkisel yağda yüzde 75 dışa bağımlı. Yıllık 2,5-3 milyon ton yağlı tohum ihtiyacının 1,4 milyon tonluk kısmını üretilebiliyor. Ortalama 1 milyon tonluk ayçiçeği tohumu ve ham yağ Rusya ve Ukrayna başta olmak üzere Karadeniz havzasından temin ediliyor.

Kısa bir süre önce tonu 1.400 dolar olan ham yağ fiyatı 2 bin dolara geçti. Rusya-Ukrayna Savaşı'nın etkisiyle yağın daha pahalı hâle gelmesinden endişe ediliyor.

Akkuyu Nükleer Santrali'nde "savaş var" dediler ücretleri vermediler

HABER MERKEZİ- Akkuyu Nükleer Santrali inşaatında Rusya sermayeli taşeron firma İntens'e bağlı çalışan işçilerin ücretleri savaş bahanesi ile yatırılmadı. İntens İnşaat AŞ bünyesinde çalışan işçilerin yüzde 40 zam taleplerinin karşılanacağı sözü de tutulmadı. İşçiler yüzde 30'un altında zamlar verileceğinin söylenmesi üzerine vardiya çıkışında eylem yaptılar.

"YÜZDE 30'UN ALTINDA ZAM VERECEKLERİNİ SÖYLEDİLER"

Düşük ücret, yoğun çalışma, kalabalık servisler ve barınma gibi sorunları çözülmeyen işçiler geçtiğimiz hafta ücretlere zam talebiyle eylem yaptı. Patronun eylem üzerine yüzde 40 zam talebini kabul ettiğini söyleyen işçiler, ücretlerin 'savaş' bahanesiyle yatmadığını ve ücret

zamlarının söylenenin aksine yüzde 30'un altında kaldığını söyledi.

"YÜZDE 40'DAN VAZGEÇMİYORUZ"

Yüzde 40'ta anlaşmalarına rağmen firma yetkililerinin kendilerine yüzde 30'un altındaki rakamlara anlaştıklarını belirttiklerini aktaran bir işçi, "Bizimle dalga geçiyorlar. Bugün ücretler yatacağı. Yatmadı. Firma Rusya firması olduğu için maaşların yatmamasını Rusya'da bankaların kapalı olmasına bağlıyorlar. Ama aslında oradaki savaş bahane edip bizim tepkilerimizi ölçüyorlar. Bu yüzden biz de buna eylem yaparak tepki verdik. Biz yüzde 40 zamtan vazgeçmiyoruz" dedi.

"HER ŞEY YÜZDE 50'NİN ÜZERİNDE ARTTI, YÜZDE 30'U KABUL ETMİYORUZ"

Elektrikten, doğal gaza, ekmeğe,

ulaşıma her şeye yüzde 50 üzerinde zam geldiğini ifade eden başka bir işçi, "5 bin 500 lira maaş alıyoruz. Yaptığımız iş ağır bir iş. 5 bin 500 TL veriyorlar. Yüzde 40 zam bile gerçek enflasyonun altı. Zamlarla birlikte maaşlarımız 7 bin 700 olacaktı. Yüzde 30'un altındaki bir ücret sefalet demek. Bunu kabul etmiyoruz" dedi.

Barınmalarından, servislerine kadar her şeyden para kısılmaya çalışıldığını ifade eden bir işçi de "Her şeyimizden kısıyorlar. Bari maaşlarımızdan kısmasınlar. Bu inşaat bizim sırtımızda yükseliyor. Bu zammı çok görmesinler" dedi.

İŞÇİ SERVİSİ KAZA YAPTI

Akkuyu Nükleer Santrali'nde çalışan işçileri taşıyan servis kaza yaptı.

Dev Yapı-İş'ten yapılan açıklamada "Akkuyu Şantiyesinde Özel bir araç ile işçi servisinin karıştığı kazada yaralanan onlarca işçi bölgedeki hastalere kaldırıldı. İlgili bakanlığı ve yetkili kurumları önlem almaya, hiç bir kanun kural tanımayan patronlara yaptırım uygulanmaya çağırıyoruz" denildi.

Geçtiğimiz günlerde Akkuyu Nükleer Santrali'ne bağlı bir başka servis kaza yapmış, 19'u ağır 40 işçi yaralanmıştı.

Piya Gıda'da işten atılan ve mobbinge maruz kalan işçiler açıklama yaptı

İSTANBUL- Avcılar'a bağlı İncirtepe Mahallesi'nde Coca Cola bayisi olan Piya Meşrubat patronu Şeker-İş'e üye oldukları için iki işçiyi işten attı. Bir işçi ise Piya Meşrubat yönetimi tarafından mobbinge maruz bırakılarak istifa ettirildi.

Şeker-İş Sendikası'nın örgütlenme faaliyetlerini sürdürdüğü Piya Meşrubat önünde basın açıklaması gerçekleştirildi. Şeker-İş adına okunan basın metninde, "Birçok sektörde işçi arkadaşlarımız, sendikali çalışmak istedikleri ya da ücretlerinde kendilerine dayatılan sefalet zamlarına karşı durdukları için işverenler tarafından işten atılmaktadır.

Piya Gıda'da da sendikali oldukları için 3 arkadaşımız mobbinge maruz kalmış, bu arkadaşlarımızdan ikisinin iş akdi hukuksuz bir biçimde feshedilirken diğer arkadaşımız ise artan baskılarla ve yalanlarla istifaya zorlanmıştır." denildi.

Piya Gıda patronunun adına çalışan iki kişinin sendikali işçileri tehdit ettiği ve iftiralara maruz bıraktığı belirtilen açıklamada "Piya Gıda işverenin yıllardır süren bu hukuksuz tutumuna karşı örgütlenerek anayasal hakkını kullanan işçiler ise kışın ortasında işten atılmıştır. Piya Gıda işvereni şunu bilmelidir ki yaptığı hukuksuzluğa sessiz kalmayacağız.

"Bizler Türkiye Gıda ve Şeker Sanayi İşçileri Sendikası (Şeker-İş) olarak üye işçilerimizin haklarının takipçisi olmaya devam edeceğiz. Yaşanan olay vesilesiyle bir kere daha görüyoruz ki bu hukuksuzluklara karşı işçilerin örgütlenmekten ve güçlerini birleştirmekten başka bir çıkar yolu yoktur." ifadelerine yer verildi.

DERİTEKS ve Devrimci Demokrat Sendikal Birlik üyelerinin de katıldığı açıklamada "Atılan işçiler geri alınsın", "Birlik, mücadele, zafer" sloganları atıldı.

UKRAYNA İŞGALİNİN ÇOK YÖNLÜ EKONOMİK ETKİLERİ VE SAVAŞ GERÇEĞİ

Rusya'nın Ukrayna'ya yönelik işgal saldırısı sonrası başlayan savaş devam ederken savaşın dünyaya ve Türkiye'ye ekonomik etkileri öne çıkmaya başladı. Bu süreçte birçok başlıkta savaş ele alındı. NATO'nun genişlemesi, ABD-Çin rekabeti, ulusal ve bölgesel sorunlar, dünyadaki stratejik dengeler ve Rusya'nın bu dengeler içindeki etkin konumu vs. Diğer yandan tüm tartışmaların arka planında ekonomi, başka bir deyişle de kapitalist-emperyalist sistemin krizi bulunuyor. Sistemin krizlerinin ürünü olarak değerlendirilmesi gereken bu savaş, daha büyük krizleri de tetikliyor. Geçtiğimiz günlerde bir açıklama yayınlayan IMF (Uluslararası Para Fonu) savaşın küresel ekonomi üzerinden ağır etkisi olacağını belirterek Ukrayna'ya 1,4 milyar dolarlık acil finansman talebini dillendirdi. Savaşın tahrip ettiği altyapıya, 1 milyondan fazla mülteciye, aksayan yatırımlara değinilen açıklamada gıda ve enerji fiyatları da dahil olmak üzere meta fiyatlarının artacağı vurgulandı. Açıklamanın önemli diğer değinilerinde ise tedarik zincirlerinin kesintiye uğraması, henüz Covid-19'un etkilerini yaşayan dünya ekonomisinin daha büyük enflas-

yonla karşı karşıya kalması ve Rusya nezdinde aksayan ithalat-ihracat (ödeme ve alma) dengesinin dünya ekonomisine etkileri dile getirildi.

DÜNYA EKONOMİSİNDE DOMİNO ETKİSİ

Rusya-Ukrayna savaşının doğrudan ve dolaylı ekonomik etkilerini anlamak için bazı verileri de aktarmak gerekiyor. Avrupa'nın enerji ihtiyacının karşılanmasında kömürde yüzde 42, doğalgazda yüzde 38 ve petrolde yüzde 25 ile Rusya başı çekerken Avrupa'nın toplam ticaretinin yüzde 5,7'sini yine Rusya karşılıyor. Avrupa ticaretinde ABD yüzde 15,2 yer kaplarken Rusya'yla yakın ilişkileri olan Çin ise yüzde 13,8 ile arkasından geliyor. Yani ekonomik olarak Rusya'nın doğrudan etkilediği en önemli bölgeyi Avrupa oluşturuyor. Ayçiçek yağı üretiminde Ukrayna ve Rusya öne çıkıyor ve yine Avrupa'ya ciddi oranda etkiliyor. Genel olarak petrol ve doğalgazdaki dalgalanmaların dünya ekonomisine etkilerini belirtmeye bile gerek yok. Elektrik üretiminde önemli bir yer kaplayan doğalgazın başta dünya enerji fiyatları olmak üzere sanayiden üretimin ve sosyal yaşamın tüm alanlarında fiyat artışlarına yol açması kaçınılmaz. Nitekim bu yönde etkiler de

görülmeye başladı.

28 Şubat tarihinden itibaren ABD ve Avrupa'nın Rusya Merkez Bankası'nın rezervlerinin kullanımına kısıtlama getirmesi; ABD, AB, İngiltere ve Kanada'nın ortak bir açıklama yaparak Rusya'yı "bankaların Whatsapp'ı" olarak bilinen ve sorunsuz para transferi yapılabilen SWIFT (Dünya Bankalar Arası Finansal Telekomünikasyon Derneği) sisteminden çıkardıklarını duyurması, Rusya'ya ekonomik etkileri bir yana dünya ekonomisindeki dengeleri etkilemesi bakımından önem taşıyor. Diğer yandan FED'in (Amerikan Merkez Bankası) mart ayı faiz kararı da merak uyandırıyor. Pandemi ve krizin üzerine savaşın tetiklediği çok yönlü krizlerin kaotik ortamında FED'in açıklayacağı faiz oranı, doların durumunu olduğu kadar şu anki durumda dünya ekonomisini de derinden etkileyecek. En önemlisi finans piyasasındaki etkileriyle yıkıcı sonuçlar ortaya çıkarabilecektir.

Devam eden savaşla ilgili uyarılarda bulunan emperyalist kurumlardan birisi de Dünya Bankası (DB) oldu. Ukrayna'daki savaş dünya için kötü bir zamanda, enflasyonun halihazırda yükselmekte olduğu bir anda gel-

diği belirtilen açıklamada savaşın ekonomik etkilerinin Ukrayna sınırlarının çok ötesinde de hissedileceği, artan enerji fiyatlarının ve enflasyonun en çok yoksulları etkileyeceği vurgusu yapıldı. DB'nin yoksullar vurgusu, sosyal iki yüzlülüğünün ötesinde yoksulların yaratacağı kargaşa ve kontrol gerekliliği anlamına da geliyor.

Dünya çapında savaşı ve krizi tartıştığımız yerde "yoksulluk" konusunu iki açıdan ele almak gerekir. Bunlardan biri; yarı sömürge ve sömürge ülkeler olarak da tanımlayabileceğimiz ekonomik olarak emperyalist sermayeye bağımlı "yoksul ülkeler", diğeri ise her bir

ülke içinde ve dünya çapında tanımlanabilecek olan, başta işçi sınıfı olmak üzere kentlerde ve kırlarda yoğunlaşan "yoksul kitleler"dir. Bu konuda da emperyalist-kapitalist sistemin sömürü, rekabet, gericilik ve savaşa dayalı yasaları işlemekte, emperyalist ekonomiyi etkileyen her titreşim bu "yoksul ülkeler"de ekonomik-siyasi bir sarsıntıya dönüşmektedir. Aynı şey her bir ülkenin iç çelişkilerinde de kendince şekil almakta, "yoksul kitleler" yoğun bir kölelik ve açlıkla yüz yüze gelmektedir. Bu nedenle, devam eden savaşa uzağımızdaki bir sorun olarak değil yıkıcı sonuçları bizi daha da sarsacak gelişmeler olarak bakmak zorundayız.

RUSYA SAVAŞIRKEN ÇİN STRATEJİ KURUYOR

Ekonomist Ümit Akçay'ın belirttiği gibi; Rusya'ya yaptırımlar, bütün bankaları ve bütün ana para birimlerini kapsayan bir biçimde henüz değil.* Hava sahası bakımından da Rusya'yı tamamıyla kapatmak mümkün gözüküyor. Ve en önemlisi Rusya'nın Çin'le güçlü ticari ilişkileri, ağır da olsa yaptırımların şimdilik Rusya tarafından göğüslenbilmesine olanak sağlıyor. Bilin-

Rusya'nın Ukrayna işgali ile başlayan dünya çapında büyük kriz ve savaşlar tartışmasında temel yaklaşımımız, savaşa savaşa; halk savaşıyla karşılık vermek olmalıdır. Bu da demektir ki dünya çapında emperyalist savaş kışkırtıcılığını ve kendi hâkim sınıflarının gerici emellerini teşhir ederken esasta kendi coğrafyasının sınıf çelişkilerine odaklanmak gerekmektedir.

EMPERYALİST SAVAŞLARA KARŞI HALK SAVAŞI

Stalin sonrası sosyal emperyalist bir ülkeye dönüşen SSCB, perestrojka (yeniden yapılanma) politikasıyla diğer emperyalistlerle iş birliğini esas alırken bugün dolaylı etkileriyle emperyalistler arası denebilecek bir savaşı esas

diği gibi Çin, Hindistan ve Pakistan, Rusya'ya karşı NATO ülkeleri gibi bir tutum beyan etmedi.

Rusya'nın bu yaptırımlarla dünya çapında ABD merkezli ekonomik-finansal sistemden dışlanması onu Çin'e daha da yaklaştırıyor ve zorunlu kılıyor. Süreç henüz şekilleniyor olsa da Çin'in stratejisinde Rusya önemli bir yer tutuyor. Bu ortaklıklar bakımından da tek başına Çin'in planları bakımından da böyle. Örneğin Çin'in ihracatının önemli bir kısmını yaptığı ve finansal olarak güçlü ilişkiler kurduğu Batılı pazarlarla ilişkilerinde temkinli hareket etmesi kaçınılmaz. Ancak Rusya açısından durum farklı. Rusya'nın Çin pazarına bağımlılığı Çin'in elini daha da güçlendiriyor.

Akçay'a göre Rusya'nın ekonomik yaptırımlarla durdurulup durdurulamayacağı Çin için de önemli zira herhangi bir nedenle benzer bir ekonomik yaptırım setiyle karşılaştığında bununla nasıl başa çıkabileceği hakkında çeşitli stratejiler geliştirmek için zaman kazanmış oluyor. Bir anlamda Batı merkezli finans sisteminden kaçış var mı yok mu, bu test ediliyor. Çünkü üretimin ağırlık merkezi çoktan Asya'ya kaymışken finansın merkezinin Batı'da kalmasının yarattığı gerilimler giderek artıyor.

SAVAŞIN TÜRKİYE'YE VE EMEKÇİLERE ETKİLERİ

Milyarlarca dolar ticaretin gerçekleştirdiği, petrol-doğalgaz, inşaat, turizm, tekstil ve gıda başta olmak üzere Rusya'yla (ve Ukrayna ile) yoğun ekonomik ilişkilerinin olduğu bir durumda Türkiye'nin bu savaştan ekonomik olarak olumsuz bir biçimde etkilenmemesi düşünülemez. Türkiye'nin dış ticaret hacminin yüzde 8'i Rusya ve Ukrayna ile olurken yabancı turistlerin yaklaşık yüzde 25'i de bu ülkelerden geliyor. Türkiye ham bitkisel yağda yüzde 75 dışa bağımlı ve ortalama 1 milyon tonluk ayçiçeği tohumu ve ham yağ Rusya ve Ukrayna başta olmak

üzere Karadeniz havzasından temin ediliyor. Türkiye'de akaryakıt, doğalgaz, elektrik ve yağ fiyatlarındaki büyük artışı düşünürsek söz konusu bağımlılığın nasıl etki yaptığını ve gelecekte ne tür sorunlarla karşılaşabileceğimizi de daha iyi anlarız. Rakamsal ifade etmek gerekirse ise Brent ham petrol fiyatındaki her 10 dolarlık artış Türkiye'nin enerji ithalatı giderlerine 4 buçuk ila 6 milyar dolarlık ek yük bindiriyor. Bu yük de fatura olarak kuşkusuz işçi ve emekçilerin sırtına yükleniyor.

Ekonomist Mahfi Eğilmez'e göre savaşın Türkiye ekonomisi üzerindeki etkileri şu şekilde olacak: 1) Faizi düşük tutma ısrarı devam ederse kur yükselmeye devam edecek, ithal girdi kullanımının fazlalığı nedeniyle fiyatlar artacak ve enflasyon iyice hızlanacak. 2) TL değer kaybetmeye devam edecek, dünyada büyüme gerileyeceği için ihracat düşecek, ithal ürünlere bağımlılık arttığı için ithalat pahalılaşacak ve sonuç olarak cari açık yükselecek. 3) Ekonomiyi canlı tutmak için yapılan vergi indirimleri ve kamu harcama artışları nedeniyle bütçe açığı artacak. 4) Kurun yükselmesini önlemek için yapılan döviz satışları nedeniyle TCMB'nin takaslama hariç net döviz rezervleri ekside kalmaya devam edecek. 5) Türkiye enflasyonlu büyümeden enflasyonlu küçülmeye (slumpflasyon) geçecek. Eğilmez'in belirttikleri hem Türkiye ekonomisi hem de emekçiler için her durumda daha zor günlerin kapıda olduğunu gösteriyor. Ki sistem sınırları içinde kalarak bu zorluğu aşmanın bir yolu da bulunmuyor.**

KAPİTALİZMİN DEVREVİ KRİZLERİ VE SAVAŞ

Rusya-Ukrayna savaşı ve çok yönlü derinleşen kriz emperyalistler arası hegemonya mücadelesine de yön vermeye devam ediyor. Kapitalist yeniden üretimin, aşırı üretimle karakterize olan devrevi krizleri tarihsel olarak daha büyük değişimlere de ön ayak oluyor. Krizin büyüklüğü-

ne ve üretim biçimindeki değişimlere bağlı olarak kapitalist üretimde öne çıkan küresel aktörlerde de değişimler yaşanıyor.

Kapitalizmin tarihsel gelişimine baktığımızda öne çıkan devletlerin ve sermaye gruplarının değiştiğini görüyoruz. Özellikle 1. ve 2. emperyalist paylaşım savaşları ve gerçekleşen devrimler (aynı zamanda ulusal kurtuluş mücadeleleri) ile birlikte dünyada ciddi değişimler yaşandı. Bu değişimler tarihin hızlı aktığı büyük savaşları ve devrimleri içinde barındırdığı gibi görece yavaş ilerlemeleri ve dengenin esas olduğu ara dönemleri de içeriyor. Bu ara dönemlere iki emperyalist savaş arası dönem ve yine 1945 sonrası hâkim hale gelen ABD hegemonyasının zayıflamaya başladığı ve bugüne kadar uzanan dönem örnek verilebilir. Kapitalist-emperyalist sistemin ortalama 10-15 yılda gerçekleşen devrevi krizlerine rağmen var olan hegemonyanın uzun aralık korunduğunu görüyoruz. Dünya çapında hegemonya değişimleri, salt evrimsel gelişmelerle gerçekleşmeyeceği, emperyalist sistemin karakteri buna müsaade etmeyeceği için dünyayı sarsacak savaşlar ya da emperyalist paylaşım savaşları da kaçınılmaz hale geliyor. Bu nedenle, uzun bir zamandır "ABD hegemonyasının gerilemesi" ve "Çin'in yükselişi" olarak tartışılan meselelerin arkasında emperyalist-kapitalist sistemin doğası gereği ortaya çıktığı çelişkiler olduğunu görmek gerekir. Basit bir bilgi gibi gözükse de sistemin genetiğine yapılan bu vurgu, kafaları karıştıran onlarca farklı analize ışık tutmak açısından önemlidir. Üretimdeki değişimleri, bunun sanayi ve finans sermayesine, bu sermayelere hükmeden güçlere etkilerini ve "çılgınlık" gibi gelen savaş eğilimini doğru değerlendirebilmek için Marksizm-Leninizm-Maoizmin (MLM) kapitalist-emperyalist sisteme dair teorilerinin irdelenmesi mecburidir.

alıyor. Aslında dün de emperyalist gericiğin savaş kanunu işliyordu ancak Rusya egemenleri nezdinde dünya hegemonyası için hazırlık planları ve güçlenme gerekiyordu. "Soğuk savaş" olarak adlandırılan bu dönemdeki tüm politikalar, bölgesel savaş ve çatışmaların dışında asıl daha büyük savaşlara hazırlanmanın da diğer adıydı. Emperyalist güçlerin iki yüzlülüğüne rağmen MLM'nin bize öğrettiği; emperyalistler arasında iş birliğinin geçici, ihtilaf ve çatışmaların mutlak olduğu gerçeğidir. Bu durumda savaş gerçeğine uzak, onu kabul etmeyen ve onunla yüzleşmeyen ütopyik "barış" söylemleri yerine, başlayan savaşı emperyalist-kapitalist sisteme karşı savaşın bir gereği olarak görmek gerekmektedir. Bu konuda da Başkan Gonzalo'nun şu sözü bize yol göstermelidir: Emperyalizmin teşhiri dünya savaşını durdurmaz. Çözüm, halk savaşı yürüterek devrimi yapmaktır.***

Rusya'nın Ukrayna işgali ile başlayan dünya çapında büyük kriz ve savaşlar tartışmasında temel yaklaşımımız, savaşa savaşa; halk savaşıyla karşılık vermek olmalıdır. Bu da demektir ki dünya çapında emperyalist savaş kışkırtıcılığını ve kendi hâkim sınıflarının gerici emellerini teşhir ederken esasta kendi coğrafyasının sınıf çelişkilerine odaklanmak gerekmektedir. Savaşın yarattığı ekonomik etkilerin kendini göstereceği yer burası olduğu gibi "savaşa karşı savaş" anlayışının örgütlenebilmesinin somut ayakları da burasıdır. Aksi her söylem ve politika; ütopyik, genel geçer ya da etkisiz kalmaya mahkûmdur.

* Çin denklemine neresinde? - Ümit Akçay (birartibir.org)

** Ukrayna Savaşının Ekonomik Etkileri: Güncel Değerlendirme – Mahfi Eğilmez (mahfiegilmez.com)

*** Başkan Gonzalo Konuşuyor – Belge Yayınları

SONSUZ BELİRSİZ

Ukrayna'nın işgal edilmesiyle girilen yeni sürecin kavranması büyük önemdedir. Çünkü bu işgal sistemin içinde debelendiği krizin üzerine bir örtü gibi serildi. Emperyalist devletlerin, çeşitli bölgelerde, ülkelerde egemenlik kurmuş, denetim sağlamış devletlerin "çatışması"na tanıklık ediyoruz. Bu öyle bir olaydır ki başlangıçta 3. Dünya Savaşı olasılığı konuşuldu ve uçurumun kıyısında bir insanlık resmiyle karşı karşıya olduğumuz hissi verildi. Ardından Rusya'ya karşı "insanlık için", "bir halkın iradesi için" direnen bir lidere verilen desteğe tanıklık ettik. Kısa bir zaman sonra da nükleer silahların kullanılabilmesine dair açıklamalar duyduk. Bununla kalınmadı bir nükleer santalin yakınındaki patlamaların haberi yapıldı. İnsanlığa "büyük devletler" in olası korkunç çatışmalarından kaynaklanacak kıyametin tellallığı yapıldı. Halihazırda Putin'de somutlaştırılan bir despota karşı insanlıktan belirsizliklerle dolu bir geleceğin temsilcilerine sarılmaları istendi. Aslında istemek bile değil gerçekleşen, buna mecbur olduğu bilinci verildi.

Bizim tavrımız buna karşı bir bilinçle oluşması gerekmektedir. Bu bilincin kaynağı Marksizm-Leninizm-Maoizm olmalıdır. Bolşevik ilkelerin hatırlanması, incelemelerde ve değerlendirmelerde rehber alınması gerekiyor. Çünkü halkların üzerine boca edilen ideolojik, politik manipülasyonlardan onları kurtarmanın yolu budur.

Ukrayna'nın işgal edilmesini Rusya'nın "haklı" çıkarlarıyla ya da kaygılarıyla açıklamaya çalışanlar daha başlangıçta bu işgalin gerçekleştiği genel ortamın kavranmasına kapıları kapatmaktalar. Hiç kuşkusuz Rusya "Batı"ya karşı bir çok konuda haklı görülebilir. Eğer proletaryanın çıkarları açısından, halkların çıkarları açısından değil de "çatışan devletler" in ilişkileri içinden görürseniz "gerçekleri" birini diğerine karşı haklı görmek kaçınılmazdır. Ne var ki bu "dar" ilişki içinden bakmak halkların, proletaryanın çıkarlarını silikleştirir, hatta yok eder. Bizim bakış açımızın merkezinde proletarya olmalıdır; proletaryanın çıkarları açısından bakmalı ve bunun sonucunda halkların çıkarlarını kavrayan bir tutum geliştirmeliyiz.

Rusya haklı mıdır? Proletaryanın çıkarları açısından Rusya haklı görülebilir mi? Kesin biçimde görülemez. Rusya'yı ABD'ye, "Batı"ya karşı haklı görmek aslında bu "haklı"nın kim olduğunu ihmal etmekle maluldür. Sorun bu gerçeklikle incelendiğinde Rusya'nın gerekçesinin özü ortaya çıkar: Rusya'nın işgal gerekçesi onun kendi halkını ezen, sömüren, baskılayan, hatta Rusya özgülünde onun "sosya-

list geçmişi"nin karalayıcı gerici karakterini, emperyal egemenlik anlayışını, birçok özellikle Putin'de somutlaşan "Çar"lık hevesini içermektedir. Rusya NATO'ya meydan okurken tam da bu gerçekliğe dayandığına göre ve bunlar inkâr edilemez derecede ortadayken biz nasıl olur da onun haklı olduğunu ileri sürebiliriz. Ne NATO kuşatması, ne Ukrayna'daki gerici, yobaz, hatta neonazi iktidar bizim Rusya'nın işgalini haklı görmemizin nedeni olabilir. Böyle düşünüyor olmak en nihayetinde bu gerici devletlerin gerçek anlamda nasıl yıkılabileceği gerçeğini unutmaktır. Kendi geleceğini ancak ve ancak halkın kendisi belirleyebilir ve belirleyecektir. Lenin Kautsky'nin karşı-devrimcileşmekle, emperyalist saldırganlık politikalarını desteklemekle sonuçlanan ideolojik duruşunu mahkûm ederken kendi hükümetlerine karşı savaşması gereken halkların iradesine dikkat çekiyordu. Bolşeviklerin bize öğrettiği bu değil midir?

Rusya'nın gerici karakteri hakkında konuşmak, tartışmak gereksizdir elbette. Putin daha bu işgal sürecindeki açıklamalarıyla bize ne derecede sosyalizm düşmanı olduğunu tam olarak gösterdi. Bunun buradaki tartışmamız bakımında özel bir önemi yok. Buna karşın özellikle ulusal soruna Bolşeviklerin getirdiği çözümün inkârı konu edilmelidir. Fakat ondan önce Rusya'nın bu işgal sürecine hazırlığına dikkat çekmeliyiz. Bu hazırlığın niteliği onun gerici karakterini ele vermektedir. Nedir hazırlığın esas unsuru: Rusya bankalarında biriktirilmiş altın ve gümüş rezervleri... Bu hazırlığın gösterdiği yalın gerçeklik Rusya'yı yönetenlerin para sistemindeki çöküşe önlem aldığıdır. Bunun Rusya halkının çıkarlarıyla bir ilgisi yoktur. Bu "oligarklar" olarak tanımlanan ve Putin ile beraber devlet bürokrasisiyle tamamen bütünleştirilmiş kesimin çıkarlarının garantiye alındığını gösterir. Rusya ekonomisinin Sovyetlerin sosyalizm döneminden çok farklı olarak belli alanlara sıkıştığı, enerji ve silah sanayine dayanan bir ekonomi inşa edildiği ve bu kaynaklarla emperyalist tahakkümünü olabildiğince sürdürdüğü bir gerçekliktir. Bugün hem enerji hem de silah sanayi bakımından Rusya'nın oligarkları devletin tam desteğiyle dünyanın birçok bölgesinde etkin bir sömürü ağı kurmuş durumdadır. Ukrayna işgaliyle başlayan ambargo ve yaptırımlara karşı Putin yönetimi hazırlığını altın ve gümüş rezerviyle yanıt vermektedir. Yaptırımlara karşı bankalardaki bu rezervlerin haberi sunulurken bize Rusya halkının çıkarları bakımından bir geleceğin konu edilmediği gösterilmiştir. Rezerv paranın dolar olduğu bir dönemin sonuna gelinmiştir. Karşılıksız basılarak içi boşalmış olan dola-

rın dünya ekonomisindeki yeri değişmektedir. Rusya bu gerçeklik içinde hareket etmektedir. İşgalin gerisindeki temel gerçeklik maddi üretimin mevcut ekonomiyi, başka bir ifadeyle para ekonomisini üretmeye yetmemesidir. Emperyalist bir güç olarak Rusya yeni sürece hazırlanmakta. Bunu başka devletler de yapmak zorundalar. Sorun tek başına NATO'nun genişleme politikası değildir. NATO hakkında en büyük NATO üyelerinin bile daha dün yaptıkları açıklamalar ihmal edilerek, unutulmuş tartışmalar yapmak egemen ideolojinin yörüngesine girmekle sonuçlanır. Birinci emperyalist paylaşım savaşının öncesindeki tartışmaları hatırlatan bu durum dikkate değerdedir. Kautsky'i emperyalist işgal politikalarını desteklemeye götüren yaklaşım açık olarak proletaryanın çıkarlarını, bakış açısını, onun politika olarak somutlaşan iradesini yok sayan yaklaşımdır. Aramıza kalın bir çizgi çekmemiz gereken bu yaklaşımın alt edilmesi büyük önemdedir.

Halihazırda petro-dolar sistemi çökmektedir. Bunun somut göstergesi tüm dünyada artık görülmekte olan, yaşadığımız enflasyonist ortamdır. Giderayak hiper enflasyon ortamına girilmekte. Bunun somut karşılığı halkların yoksullaşmasıdır; geçinememesidir. Doların merkezi olan FED'in faiz artırmayı bekleniyor; ama aynı zamanda ABD'de enflasyonun da önüne geçilemiyor. Rusya'nın tam da dünya ekonomisinin bu gidişatına uygun olarak kendi gücünü korumak için hamleler yaptığı, ABD merkezli para politikalarına önlem aldığı görülmelidir. Korunan, işgalin sebebi olan şey oligarkların ve tamamen gerici devlet bürokrasisinin çıkarlarıdır. Putin'in Rus milliyetçiliği ABD emperyalizmine karşı gelişen bir "ezilen ulus milliyetçiliği" değildir. Onun Rus milliyetçiliği ezilen uluslara karşı gelişmiş Rus şovenizmidir. Lenin'e karşı düşmanlığının kaynaklarından biri de, asla yalnız bu değil, Bolşevik "özgürce ayrılma hakkı"dır.

Putin'in açıklamaları içinde dikkat çeken unsurlardan biri Bolşeviklerin ulusal soruna dair politikalarını "çözumsuzlük" olarak tanımlaması, aşağılaması oldu. Elbette birçok "sosyalist" onun bu aşağılanmasına öfkelenmiştir. Fakat bu öfkelenmenin kaynağı ulusal sorunun Bolşevik bilinç bakımından savunusu olmadığı boşa gelişen bir öfke olacağı söylenmelidir. Ulusal sorunda "özgürce ayrılma hakkı," yani UKKTH Sovyetler Birliği'nde ulusların özgürce ve birlikte yaşamalarının temeli olmuştur. Bunu bozan şey sosyalizmden ve dolayısıyla söz konusu ilkeden ayrılmak olmuştur. Stalin'in ölümüyle başlayan kapitalizmin resto-

rasyonu süreci Gorbaçov'un "perestrojka" denilen "yeniden yapılanma" saldırısıyla sonuçlandığında da benzer şeyler söylendi. Gorbaçov göremedikleri şeyin "ulusal sorunun çözülmemiş olduğu" gerçekliği olduğunu söylemişti zamanında. Sovyet sosyalizmi dönemi, üstelik aslında Sovyetler Birliği'ne saldırmak ve onu ele geçirmek amacı içeren 2. Dünya Savaşı'na rağmen ulusların tam hak eşitliği içinde ve özgürce yaşadıkları dönem inkâr edilerek Bolşevik "özgürce ayrılma hakkı" ilkesi aşağılanmaktadır. Çarlık döneminde uluslar hapishanesi olarak tanımlanan Rusya'da Bolşevikler tüm ulusların toplumsal gelişmesine tam olanak verdikleri ve böylece tüm uluslar için çok büyük

ilerlemelerin önünü açtıkları halde onlara böyle saldırılmaktadır. Putin Ukrayna diye bir devletin aslında olmadığını söylerken bilindik en pespaye burjuva ulusçuluğu dayanmaktadır: ulusal varlığı kapitalizmin gelişmesi sürecinden koparıp ezeli, dolayısıyla ebedi ulus teorisiyle hareket etmektedir. Bolşevikler ise ulusun kapitalizmin oluşum sürecinden itibaren meydana gelen bir toplum kategorisi olarak kavrar ve ancak sosyalizmin ileri bir aşamasında sönmüneceğini savunurlar. Ulusları yok etmek, diğerinin içinde eritmek gibi aşağılık burjuva milliyetçiliği politikalarına hiçbir şekilde tahammül göstermediler. Ukrayna diye bir devletin varlığı Lenin'in kurgusu değil, nesnel bir durumdur ve Lenin bir gerçekliği yok saymak gafletine asla düşmedi! Uluslar henüz varlıklarını korudukları, yani kendilerine ait bir tarihleri, dilleri, coğrafyaları, kültürel birlikleri olduğu ve kapitalizmin restorasyonu ile varlıklarını koruyan uluslarda milliyetçi tutumlar geliştiği için Sovyet sosyalizmi döneminde ulusal sorunun çözülmemiş olduğunu iddia etmek sadece gerçekleri kavrayamamakla ilgili değildir. Bu açıkça sosyalizme saldırı, Bolşeviklere saldırı güdüsünün kendisidir. Ulusal sorunun çözümü "özgürce ayrılma hakkı" nı tam olarak savunmak ve gerçekleştirmekle beraber sosyalizm yönünde ilerlemek-

LİĞE BOYUN EĞME

tır. Sosyalizmin yerine kapitalizm ikame edildiği andan itibaren “ulusçuluğun” bilindik her türü peydahlanır. Bu ulusçuluk türleri içinde ezen ulus milliyetçiliği başı çeker. Bugün Rusya’da Putin şahsında taniğimiz Rus milliyetçiliği bunun somut göstergesidir. O Çarlık Rusya’nın emelleriyle ortaktır ve bu emelleri yıkan Bolşeviklerin tam ve azılı bir düşmanıdır. Ukrayna’ya saldırırken kullandığı bayrağın üzerinde Rus şovenizminin bilindik zorbalığının renkleri vardır.

Ulusçuluk dendiğinde burjuva medyanın gündeme getirdiği “beyaz tenli, mavi gözlü Ukraynalılara Batı’nın yakınlığı” da dikkat etmemiz gereken konulardan biridir. Batı devletlerinde ve tabii ki toplumların-

da “uygar halklar” kategorisinin olduğu ve buna göre “uygar olmayan halklara” karşı milliyetçilik zehiriyle saldırdıkları açıktır. Bununla beraber bu saldırganlığa karşı tutumumuzda da “Batı” proletaryasının, dolayısıyla halklarının çıkarlarını temel almak gerekir. Bu çıkarları tam olarak anlamayı sağlayacak olan elbette Marksizm-Leninizm-Maoizmdir. Tek başına mevcut halk bilincinden hareketle anlaşılacak ve savunulacak bir “çıkartlar bilinci” değildir bu. Batıda “uygar olmayan halklar” a karşı sergilenen aşağılayıcı tavırların gerisinde buradaki kapitalist toplum, bu toplumlara yöneten devletlerin bilinci vardır. Buna karşı tam da aynı halkların çıkarlarını konu etmek ve bu halkların aynı zamanda sömürdükleri gerçeğini anımsatmak gerekir. Dünya hiper enflasyona ortamına sürüklenirken bu halklarında da kendi çıkarları doğrultusunda harkete geçip sosyalizm yönünde adımlar atmalarını savunmalıyız. Buradaki halkların da çıkarlarının nihayet sosyalizm yönünde ilerlemeyi içerdiğini, onlar bunun farkında olmadıkları halde de bilmeliyiz.

Ukrayna halkının Rus işgaline karşı olmasının birçok nedeni vardır. Ukrayna ulusçuluğu da bu nedenlerden biridir elbette. Bununla beraber, görünürde “uzlaşmaz” tartışmalara yol açan Ukrayna’nın direni-

şinin “Batı”lı güçler tarafından Ukrayna’nın kışkırtılarak desteklenmesi de bunlardan biridir. Böyle bir ilişki hiç tartışmasız vardır. Sadece “destekleme” olarak formüle edilemeyecek bu ilişki söz konusu direnişin hem açmazını hem de “gerici” karakterini oluşturmaktadır. Rusya işgalini Rus emperyalizminin tartışmasız gerici karakterini ihmal ederek “Batı’ya karşı” olumlayan veya haklı bulan “sosyalist”lerde kafa karışıklığına neden olan bu ilişki bu bakımdan da özellikle önemlidir.

Yukarıda açıkladığımız gerici güçler arasında taraftarlığa sürüklenme halinin “güçlü” argümanlarından biri bu ilişkidir. Zelenski’nin, neofaşist güçlerin, ama esas olarak da Ukrayna oligarklarının halkın çıkarlarına aykırı politikalarının ürünü olan bu ilişki açıktır ki halk düşmanıdır. Bu politikaların halka rağmen ve hatta halkın ilerici güçleri başta olmak üzere bu politikaları reddedenlere yer yer uygulanan katliamlarla güçlendirilip uygulamaya sokulduğu ve en son çok açık kışkırtmalar sonucunda restleşmelerle başlayıp Rusya’nın işgali ile sonuçlanan süreçte masumlaştırıldığı da bir gerçektir. Şimdi geniş bir kesim Ukrayna’nın gerici ve daha da önemlisi ABD emperyalizminin dünyanın jandarması olarak kullandığı NATO’ya üye olmak istemesini onun “bağımsız” bir isteği olduğunu ileri sürüyor. Bu askeri oluşum kendi üyeleri tarafından bile “işe yaramaz” ilan edilirken Ukrayna devleti Rus saldırısını göze alarak bu oluşuma üye olmak isteğini ortaya koyuyor! Sözü ettiğimiz ilişkinin karakterini ve özelliğini ele veren bu durum Rusya’nın emperyalist saldırısının nedeni olmaktan önce Ukrayna halkının çıkarlarına karşı bir saldırı olarak görülüp tam da halkın bu duruma karşı bilinçlendirilmesi, örgütlenmeye çağırılması gerekir. Çünkü bu gerici ilişkileri gerçekten yok edebilecek tek güç halkın çıkarları açısından gelişen veya gelişecek bir hareket olabilir. Rusya’nın bu tarz ilişkileri ortadan kaldırmayacağı çok açık olmalıdır. Aksi biçimde düşünmek “politika sahası”nı egemenlerin belirlediğini ve bu belirlemeye içerisinden yapacak bir şey olmadığını kabullenmek demektir. Bu bir tür boyun eğmedir. Bu öyle bir boyun eğştir ki düşman tarafından “belirlenmiş politika sahası”nın taşıdığı “sonsuz belirsizliğe” mahkûm edilmeyi kabullenmekle maluldür. Halkın çıkarlarından düşünmeyi, hareket etmeyi, politika belirlemeyi başaramayanların kaçınılmaz sonu hep bu belirsizliğe mahkûmiyet olmuştur.

Bolşevik örgütlenmenin temel ilkelere bir sınıfın bağımsız politikasının yaratılmasını bir zorunluluk olarak görmesidir. Eğer günümüzde hemen

hiçbir yer için proletaryanın bağımsız politikasının geliştirilmesi için koşul olmadığı ileri sürülemeyeceği açıksa -böyle bir görüş tamamen yanlış olurdu- Bolşevik örgütlenmenin bu temel ilkesine özellikle bağlı olmalıyız. Proletaryanın çıkarlarını bir kenara iten ve gerici egemen güçlerin çıkarları içinde kalarak tahliller yapan hiç kimse sosyalist adını hak edemez. Bunlar olsa olsa liberal burjuva sınırlarda dolaşan aylak “sosyalistler” olabilirler...

Ukrayna’nın işgal edilmesi açık biçimde emperyalist çıkartlardan kaynaklanan ve halkların çıkarları bakımından hiçbir olumlu özellik göstermeyen bir işgaldir. Komünistler her koşulda dışarıdan yapılan bu türden müdahaleleri reddederler. Onların savunabilecekleri, doğru bulabilecekleri, haklı ilan edebilecekleri “müdahaleler” sadece devrimleri desteklemek üzere ama gene de ilgili ülkelerdeki devrimci yapıların komutasını kabul eden güçlerle yapılan müdahaleler olabilir. Bunun dışındaki her türden müdahale sosyalizmin özüne aykırıdır: çünkü “sosyalizm ancak ülke halkının başarısı olacaktır” görüşü Bolşevik örgütlenme ilkelerinden doğan bir görüştür.

Komünist hareket için her koşulda haklı kabul edilebilecek savaşlar halkların çıkarları doğrultusunda gelişen savaşlar olabilir. Herhangi bir işgal hareketinin işgal eden gücün çıkarları bakımından “haklı” kabul edilmesi Bolşevik anlayışın temelden reddedilmesidir. Rusya tamamen haksız bir savaşa girişmiştir. Onun haksızlığını belirleyen unsur ABD veya NATO’nun kuşatma saldırısına karşı yaptığı “savunma” değildir; bu “kuşatma” ve “savunma” emperyalistler arasındaki rekabetin, dolayısıyla savaşın konusudur. Biz bu aralık içinde düşenemeyiz ve asla düşünmek zorunda değiliz. Bizim kendi sınıf bakış açımız var, kendi kızıl bayrağımız var, halkların çıkarlarıyla uyumlu tek enternasyonal çizgimiz var. Rusya’nın haksızlığını belirleyen unsur onun Ukrayna halkının kaderine yaptığı ve Putin’in açık sözleriyle, özellikle Lenin’i hedef alarak söylediği Ukrayna halkının aşağılanmasına denk gelen sözlerle yaptığı müdahaledir. Ukrayna’nın gerçek olmadığını söylemesi, Rusya ile aynı ulus olduklarını ifade etmesi ondaki haksız saldırının özüdür. Bu haksızlık ortaya konmadan yapılacak her türden yorum Ukrayna’nın sosyalizm yönündeki ilerleyişine karşı olmakla maluldür.

Bugün Ukrayna gerici bir iktidar altında da olsa mecbur bırakıldığı bir haklı savaş içindedir. Çünkü devrimci bir iş savaş ancak işgal güçlerinin defedilmesinden itibaren başlayabilir veya genişletilebilir. Devrimci bir iş sava-

şın önündeki temel engel şimdi söz konusu işgaldir. Gerek Rusya gerekse de “Batılı” güçler hep birlikte olanaklı olan devrimci iç savaşın düşmanıdır; bunlar Ukrayna halkının geleceğini kendi ellerine alıp onları sonsuz bir belirsizlik içinde boğmayı benimseyen tüm den gerici güçlerdir. Orada proletaryanın çıkarı bu işgale karşı mücadele etmekle birlikte aslında bu işgalin gerçekleşmesinin zemini olan kapitalizmin genel krizi karşısında kendi geleceğini kendisinin belirleyeceği bir mücadelenin örgütlenmesidir. Bu tüm dünyada halkların çıkarına uygun tek mücadele yoludur. Ülkelerde ve emperyalistler arası mücadelelerin keskinleştiği tüm dünya üzerinde gerici güçler arasında tercih yapmak zorunda değil; hatta bu tür tercihlerin halka düşmanlık içerdiği açıktır. Biz kendi gücüne, yani kitlelere dayanan ve dışarıdan yapılan, devrimci olmaktan uzak, irade kırıcı tüm müdahalelere karşı duran bir çizgideyiz. Böyle bir müdahale hiçbir koşulda sosyalist olamayacağı gibi haklı da olamaz.

Bugün Ukrayna halkının yanında olmak dışarıdan yapılan, halk iradesini kıran her türden müdahaleye karşı olmaktır; bu sadece Ukrayna halkının değil tüm dünya halklarının çıkarına olan duruştur. Örneğin Rusya halkının çıkarı da bu duruşu gerektirir. Rusya halkı Ukrayna halkının maruz kaldığı irade kırıcı saldırının mağdurudur. “Batılı” ülkelerin halkları Ukrayna halkı üzerinde oynanan, oradaki gerici, iş birliği yöneticilerle ortak örgütlenen gene halkın iradesini kıran, yok sayan müdahalelerden ötürü mağdur durumdadır. Tüm bu devletlerin yöneticileri kendi ülkelerindeki halkları bu türden haksız müdahaleler sonucunda yönetmeyi başarmaktadır. Bu türden müdahalelere her koşulda karşı olmaksızın ilerlemek olası değildir. Başka bir ifadeyle ülkelerindeki gerici iktidarlara karşı savaşmak zorunda olan halklar aynı zamanda anti emperyalist olmak zorundadırlar. Çünkü bu iktidarların bir temel özelliği de işbirliği olmalarıdır.

Emperyalist, kapitalist veya feodal karakterdeki iktidar güçlerinin kendi aralarındaki savaşlarda “doğru” veya “haklı” söylemleri bizi yanıltmamalıdır. Komünistlerin kendi sınıfı vardır; dolayısıyla kendi politikaları ve kendilerinin yaratacağı bugünden apayrı bir gelecekleri vardır. Halka dayanan ve kendini onun içinde üreten komünist hareketlerden yanayız; çünkü gelecek halkların ve nihayetinde proletaryanın ellerinde inşa edilebilecektir. Egemenlerin politika sahasına mahkûm olmayı reddediyoruz. Bu saha içindeki her şey halka düşmandır... Ancak bu şekilde gelişebiliriz.

8 MART'IN İSYAN BAYRAĞINI İŞÇİ VE EMEKÇİ KADINLARIN ELLERİNDEN YÜKSELTELİM!

Bu yıl 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü'nün gündemi ekonomik kriz, yoksulluk, kadın cinayetleri, haksız savaşlar oldu. Rus emperyalizminin ve NATO'nun Ukrayna, Lugansk ve Donetsk'e yönelik haksız savaş politikalarıyla yüz binlerce kadın ve çocuk zorunlu göçe mahkûm edildi. Ülkemizde mülteci statüsünde olan milyonlarca kadın erkek egemen düzen tarafından sömürülmektedir. Ülkemizde mülteci kadınlar ucuz iş gücü, çocuk gelin, ikinci eş olarak bu saldırılarla karşılaşmaktadır.

Türkiye'de 2022 yılına girdiğimizden beri en az 72 kadın katledildi. Binlerce kadın ekonomik krizin derinleştiği bu süreçte işten atıldı, ücretsiz izne çıkarıldı. Pandemi döneminde ev işleri, çocuk ve yaşlı bakımı kadınların sırtındaki küfeye yüklendi. Ev içi şiddet normalleştirilmeye çalışıldı ve görünürlüğü azaldı.

Bizim 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü'ndeki politikalarımız da bu eksende gelişmiş oldu. Ağırlıkla yoksulluğu işlediğimiz politikalarımızı en geniş emekçi kadın kitlelerine ulaştırmaya çalıştık. Denilebilir ki binlerce kadına bildirimlerimizi ve böylece sözümüzü ulaştırabilmiş olduk.

İstanbul'un işçi ve emekçi semtlerinde, tekstil atölyelerinde yapılan çalışmalarda; işçi kadınlar artan zamlarla birlikte eve "ek gelir" sağlamak, en temel ihtiyaçlarını karşılamak için fazla mesailerle, yoğun çalışma koşullarında çalışıyor. Merdiven altı atölyelerde yoğun emek sömürüsüne maruz kalan kadınlar üretimin içerisinde patronların kârlarına kâr katarken hak ettikleri maaşları alamıyor, fazla mesailerle ay sonunu getirme mücadelesinde yaşamlarını devam ettirmeye çalışıyorlar. Kadınlar kendi ürettiği ürünü alıp kullanamamanın çelişkisiyle karşı karşıya kalıyorlar.

Mesaileri biten kadınlar makinelerini kapatıp eve gittiğinde ise evde yemek, bulaşık, çamaşır gibi ev işleriyle uğraşırken ev ve iş arasında bir döngü içerisinde yaşamlarını sürdürmeye çalışıyor. Bu döngü içerisinde kendi ihtiyaçlarını göz ardı ederek "masraf çıkarmamak" adına sağlıklarını hiçe sayıyor veyahut krizle birlikte artan ilaç fiyatlarını bile karşılayamayacak duruma geliyorlar.

Sofralarına misafir olduğumuz kadınlar, evlerde ekonomik krizin en derin hâlini yaşıyor. Kadınlar, krizin

sofralara yansıyan gerçekliğiyle her gün en az parayla ne pişirebilirim derdiyle uğraştıklarını; makarna yemenin bile lüks sayıldığını, karınlarını doyurmak için ekmeğin almanın bile ne kadar zorlaştığını söylüyor. Çocukların giyim, beslenme, eğitim, sağlık masrafları gün geçtikçe daha da artarken sosyal yaşamdan iyice uzaklaşan kadınlar mahalle ve evlerine hapsolmuş duruma gelerek bu düzen içerisinde bu şekilde yaşamının daha da zorlaştığını anlatıyor.

Dışarıda bir bardak çay içmenin artık hayal olduğunu belirten ev emekçisi kadınlar, yaşam içerisinde kaybolma noktasına geldiklerini belirtiyorlar. Fakat yaşamda görünür olmanın çözümünün mücadele etmekle, birlik olmakla ve ses çıkarmakla mümkün olduğunu biliyorlar.

Semt pazarlarında bulduğumuz kadınlar; krizin, zamların sokağa yansıyan gerçekliğiyle karşı karşıya kalıyor. "Kurtuluş yok tek başına ya hep beraber ya hiçbirimiz!" sloganlarına alkışlarla destek olan halk, açlık ve yoksulluğa karşı daha fazla ses çıkarmamız gerektiğini bize gösteriyor.

Pazarda karşılaştığımız ev emekçisi bir kadının "açız ölüyoruz" tepkisiyle

karşı karşıya kalırken bu tepkinin tek bir kadının isyanı olmadığını biliyoruz. Bu tepki; işçi ve emekçileri yoksulluğa mahkûm etmeye çalışan düzene karşı bir bütün halkın tepkisi olarak karşımıza çıkıyor. Bildiri dağıtımında karşılaştığımız beyaz yaka emekçi bir kadının da bildiriye reddetmesiyle birçok gelişki ortaya çıkıyor.

Yaptığımız kahvaltı etkinliklerinde ise toplumun çeşitli kesimlerinden kadınlarla buluştuk. Kahvaltıda özelden ekonomik kriz, yoksulluk genelde ise emek sömürüsü, işsizlik, şiddet ve şiddet biçimleri-nedenleri, pandemi ile beraber insanları birbirinden uzaklaştıran mesafeler tartışıldı. Yapılan sohbetlerde sık sık, pandeminin ve yoksulluğun zorlaştırdığı hayat içerisinde bir araya gelmenin çok kıymetli olduğu vurgusu yapıldı.

BÜYÜK KADIN BULUŞMASI'NDA BİR ARAYA GELDİK

Devrimci-demokrat-ilerici kadın kurumları ile örgütlediğimiz 8 Mart Büyük Kadın Buluşması'nda yüzlerce kadınla bir araya geldik. Bileşeni olduğumuz İstanbul 8 Mart Kadın Platformu tarafından örgütlenen buluşmada "Yoksulluğa, şiddete, sömürüye karşı mücadelemizi büyütüyoruz!" dedik. Hasta tutsaklara özgürlük istediğimiz buluşmada, kadın tutsaklara yönelik saldırıların durdurulması gerektiğini vurguladık. Erkek egemen devlet, ATK raporları ile tek başını hayatını idame edemeyen tutsakları hapishanelerde tutmaya devam etmektedir. Biz de kadınlar olarak bu raporların bizim açımızdan hükmü olmadığını belirttik.

Kadınlar tutsak edilmekte, adli tutuklular saliverilmektedir. Erkek egemen devlet; yargısıyla, cezasızlık politikalarıyla kadın katillerini cesaretlendirmektedir. Ekonomik kriz ve yoksullukla kadınların en temel ihtiyaçlara dahi erişemediğini vurguladığımız buluşmada kadın hijyen ürünlerine gelen zamlar ve HPV aşısının ücretli olmasına tepki gösterdik. LGBTİ+'lara yönelik saldırılara da dikkat çektiğimiz buluşmada, LGBTİ+'ların yoksulluğa ve intihara sürüklendiği bu düzene karşı mücadeleyi büyütme çağrısı yaptık.

GENÇLİK ÇALIŞMASI VE POLİTİKALARIMIZ ETRAFINDA KOMÜNİST BİLİNCİ GELİŞTİRELİM

Gençliğin devrimcileşme sürecine baktığımızda yükselen bir sınıf hareketi ve bundan doğrudan etkilenen bir politik atmosfer görürüz. Buna karşı aynı dönemlerde egemenler dozunu arttırdıkları bir yozlaştırma saldırısı içine girerler. Bu saldırıların odağında ise özellikle gençliği toplumsal mücadeleden çekmek için bilinç bulanıklığı yaratacak adımlar atılır. Devrim ve devrimcilik gibi olguların yanlış kavrayışlarla kirlendiğini görürüz. Bu yanlış kavrayışlara karşı kendimizi ve halk gençliğini devrimcileştirme adımlarımız için devrim yolunun baş aktörü olan rehberimiz Marksizm-Leninizm-Ma-ozizm biliminin önemini bilmeli; bu olguyu kavrayarak uygulamalıyız. Bu yazımızda halk gençliğinin devrimcileşme sürecine, saflarımızda yer almasına ve bizim ona önderlik etme misyonumuza değineceğiz.

MLM'Yİ ÖĞRENELİM, ÖĞRETELİM, İLERLEYELİM

Gençlik, bilgiye en hızlı ulaşan ve doğru bilgiyi bulmadaki yeteneği ile harekete geçmeye en açık kesimdir. Harekete geçmedeki hızı onun genç olmasıyla ilgilidir. Bu hareket zaman zaman bilinçsiz ve örgütsüzdür, yani kendiliğindedir. Bizimse buradaki sorumluluğumuz kendiliğindenliği sistematik bir harekete ve örgütlülüğe dönüştürmektir. Örgütlenme faaliyetlerimizde gençliğin dinamik olduğunu unutmamak gerekmektedir. Halk gençliğinin sistemin aldatıcı görünümüne karşı korunaksız olduğu, bu anlamda deneyimsiz olduğu ve dolayısıyla etkilenmelere açık olduğu bir gerçektir. Sistem, proleter kültürle işlenmemiş bireylere, gençlik oluşumlarına bulduğu her boşlukta kendi ideolojisini sızdırmaktadır. Bundan dolayı gençlik faaliyeti sürekliliğinin zorunluluğu bakımından diri bir faali-

yettir. Kesintiler onun devrimci tutarlılık oluşturmasına zarar verir.

Halk gençliğinin sorunlarına yönelmeye başladığımızdan beri faaliyetimiz kesintiye uğramaksızın devam etmiştir. Kimi dönem dağınık, güçsüz olsa da gençlik faaliyetimize damgasını vuran örgütlü ve disiplinli bir şekilde olmasıdır. Bunun en büyük nedeni, komünist ustaların da belirttiği gibi gençliğin devrimci eğitimle yetiştirilmesinin devrimin geleceği için bir zorunluluk olmasıdır. Devrimci bir gençlik anlayışı yaratmak ise bunun ilk koşuludur.

Devrimci gençlik anlayışını nasıl geliştireceğiz? Bunun için ihtiyacımız olan nedir? Yanıtlamadan önce Lenin'in şu sözlerine dikkat çekelim: "Proleter kültür gökten zembille inmeyecektir." (Gençlik Üzerine – Lenin, Stalin) Biz de ekleyelim, proleter kültürün geliştiricileri de gökten zembille inmemektedir! Halk gençliği içindeki önderlik misyonumuz da bununla bağlantılıdır. Genç kadro ve militanlarımız, bu kültürün taşıyıcı ve geliştirici özneleridir. Kendimizi ve KP'yi komünist bilinçle geliştirmek ve sınıf savaşımı içinde gençlik faaliyetinde yetkinleştirmek gerekmektedir. Ancak komünist bilinçle yetkinleşmiş bir KP önderliğinde proleter kültür genç kuşaklara aktarılabilir.

KP'nin halk gençliğine dair belirlediği politika ve yönelimler ise proleter kültürün genç kitlelere ulaşmasında kilit rol oynamaktadır. Politikalarımızı en verimli şekilde hayata geçirmek ise örgütlülüğümüzün yetenekleriyle ilgilidir ve yetenek geliştirilebilir; sorun hangi yeteneklere gereksinim duyacağımızın bilinmesi ya da fark edilmesidir.

Halk gençliğinin katmanları arasın-

da sınıfsal farklar vardır. Bu sınıfsal farklar da onlara yönelirken özel politikalar geliştirmenin nedenidir. Genel olarak kabul edilecektir ki öğrenci gençlik ile işçi gençliğe aynı araç ve yöntemlerle ulaşmak doğru bir örgütlenme tarzı olmayacaktır. Öğrenci gençlikte yemekhane ücreti, eğitim sistemi vb.leri esas gündemler olabilirken işçi gençlikte esnek ve güvencesiz çalışma, düşük ücret vb. sorunlar karşımıza çıkmaktadır. Temas ettiğimiz her gencin sınıf kökeni onun çelişmesini bulmamızı sağlayacaktır.

MLM'ye ihtiyaç duyduğumuz an da burasıdır. Çelişkiyi derinlemesine incelemek, çözümlenmek ve buna uygun konumlanmak örgütlenme tarzımızı geliştirecektir. Gençlik faaliyeti içindeki kendi çelişkimizi de MLM'yi kullanarak kavrayabiliriz. Bize ait olan çelişkiyi gençlik kitleleri içinde aramak, sorunu kendi dışımızda tartışmak olacaktır. "Halk gençliğine doğru yöntemlerle ulaşıyor muyuz?", "Halk gençliğinin sorunlarına karşılık olabilir miyiz?", "Halk gençliğini sınıf savaşımına nasıl kanalize edebiliriz?" sorularını sormalı, cevaplamak için çalışmalıyız. Cevap aramak ve incelemek, nesnel süreci kavramak üzere çalışmaktır.

'HEM ARACI HEM YEDEĞİ' (Lenin)

Komünistlerin çalışmalarında gençlik her zaman önemli bir alandır; zira komünistler için bu alan ihmal edilemezdir. Bu bir gençlik birliği oluşmamışken de böyledir oluşunca da böyledir. Komünist partinin geleceği temsil özelliği onun gençlerle yürümeye, var olmaya yatkın özelliğidir. Rusya'da gençlikle komünist partisinin ilişkisi hakkındaki tartışmalardan birine Lenin yoldaşın yanıtı dikkat çekicidir: Rusya Komünist Gençlik Birliği'nin parti yedeği mi yoksa partinin gençlik kitlelerine ulaşmadaki aracı mı olduğu soruları "çelişkiye" dönüştüğünde Lenin gençlik birliğinde oluşan kafa karışıklığına dair şu açıklamayı yapmıştır: "Birlik nedir? Bir yedek mi yoksa bir araç mı? O hem biri hem ötekidir." (Gençlik Üzerine-Lenin, Stalin)

Birlik bir yedektir çünkü komünist partisi gibi bir örgütlenme modeline sahiptir. Aşağıdan yukarı, yukarıdan aşağı tüm organlarıyla bir komünist partisi gibi kendini örgütler ve ideolojik olarak komünist partisine bağlıdır. Birlik bir araçtır çünkü komünist par-

tisinin halk gençliğine dair geliştirdiği politikaları en geniş gençlik kitlesine ulaştırır ve genç yığınları komünist partisinin devrim perspektifiyle sınıf savaşımına hazırlar.

"Fırtınalar İçinde Bıçak Sırtında" kitabının 2. cildinde Mehmet Demirdağ'dan bahsedilirken "Aklında hep 'devrim yapabilecek bir parti hangi seviyede olmalı ve bu seviyeye nasıl ulaşılır?' sorularına cevap arama vardı." denilmektedir. Mehmet Demirdağ o dönem henüz gençlik önderiydi. Enerjisini, aklını kolektifin geliştirilmesine yönlendirirken darbe dönemi oluşan dedikodulara aman vermeksizin ilerledi, ilerletti ve komünist bilinci geliştirmek için gençlik başta olmak üzere tüm kolektifi seferber etmeye çalıştı. Genç bir komünist, içerde oluşan ve oluşabilecek parti karşıtı tüm faaliyetleri engellemeye dair gerçekleri bilinçe çıkarmayı görev edindi. Birliğimiz içinde proleter kültürle yetişmiş her kadromuz KP'nin ihtiyaçlarına ve yönelimlerine uygun şekillenmeye çalışmış, her dönem çarpıtmalara karşı gerçekleri savunmuş ve anlatmıştır.

Mehmet Demirdağ ve birliğimizin nice kadrosu ve militanı birer komünist olarak yetişti. Sisteme ait bir okuldaki gibi ezberci, kalıpcı, burjuva kültür ile değil; KP'nin okulunda proleter kültürle yetiştiler ve kendilerinden sonraki kadroları yetiştirdiler. Nasıl ki birlik KP'nin öznesiyse; halk gençliği de sınıf savaşımının öznesidir ve her adımımız KP'yle beraber onun devrimciliğini-komünistliğini, etki alanını geliştirmeye yönelik olmalıdır. Halk gençliğini devrimimiz saflarında örgütlemek; sınıf savaşımında komünist olanın, komünist olmayana karşı kazanacağı zaferi sağlamlaştıracaktır.

Komünist gençliğin yönelimi örgütü devrime hazırlama, örgütü devrim perspektifinde inşa etme ve halk gençliğinin en geniş kesimlerini kucaklayacak bir yapıya dönüştürme temelindedir. Halk gençliğinin önünde doğru bir kurmaylık gerçekleştirmek, doğru hedeflere yönelip bedel ödemeli ve ödetmeli, halk gençliğinin devrimci mücadelesine yeni mücadele mevzileri hazırlamalıyız. Devrimci gençliği yaratmak için sahip olduğumuz araçları MLM biliminin ışığında geliştirmek, onu geliştirmeye dair kafa yorma sorumluluğu yalnızca genç olanların omuzlarında değil her kadro ve militanımızın omuzlarında-
dır.

SORUMLULUK GEÇİCİ OLMAMALIDIR

Devrimci teori olmadan, devrimci pratik olmaz!
(V.I. Lenin)

Biz, Türkiye devriminin gelişmesi, derken Komünist Partisi ve Halk Ordusu'nun gelişmesini anlıyoruz. KP ve Halk Ordusu gibi, insanın bilinçli faaliyetinin ürünü olan araçlara, bu düzeyde bir misyon yüklediğimiz için, idealizmle suçlanabiliriz; ama hayır! Biz, nesnel gerçeği reddetmiyoruz, gerçeği değiştirmenin, onu kavramaktan geçtiğini biliyoruz. Devrim gibi toplumu temellerinden sarsan, değiştiren bir büyük eylem, nesnel gerçeklik kavrandığı ve bu gerçekliğe müdahale edildiği ölçüde gelişir, ilerler. Komünist partisi ve halk ordusu bilinçli eylemin ya da harekete bilinçle yön vermenin araçlarıdır. Sınıf mücadelesiyle devrimi aynı şey olarak görenler bu yaklaşımımıza idealizm eleştirisinde bulunabilir. Aralarındaki dolaysız ilişkiye rağmen, devrim ve sınıf mücadelesi farklı olgulardır. Sınıf mücadelesi, üretim araçları üzerinde özel mülkiyetin oluşması ve toplumun, çıkarları birbirine karşıt olan kesimlere ayrışmasıyla başlar. Sınıflar ve sınıf mücadelesi, insan iradesinden bağımsız oluşmasına rağmen, kendisini de ortaya çıkartan özel mülkiyet ve bu mülkiyet biçiminin yarattığı koşullar, insanın bilinçli eyleminin sonucu ortadan kalkacaktır. İnsanın bu bilinçli eylemlerine, bu eylemlerin getirdiği niteliksel değişimlere devrim diyoruz. Türkiye proletaryasının önünde, onun önderliğinde gerçekleşecek devrimler zincirinin ilk halkası olan, Demokratik Halk Devrimi duruyor. Öncelikli sorun, sınıflar mücadelesini DHD rotasında ilerletmektir. Bu, kendiliğinden gelişen veya bilinç unsurundan kopuk biçimde ilerleyen mücadeleye, bilinç unsurunun yön vermesi, önderlik etmesidir. Türkiye proletaryası, temellerini İbrahim Kaypakkaya'nın attığı, yarım asırlık bir tarihe sahip, komünist çizgide, ateş altında ilerleyen bir partiye, dolayısıyla bilinç ögesine, yani komünist partisine sahiptir. Türkiye devriminin geliştirilmesi komünist partisi ve halk ordusunun gelişmesiyle iç içedir. Böyle olduğu için, komünistler, partinin sağlanması, güçlendirilmesi sorununu merkeze

koymuş durumdadır.

Partinin sağlanması bir den fazla görevin birlikte, bir arada gerçekleştirilmesini gerektirmektedir. Kitle çizgisinin militanlaştırılması, Bolşevik-Maoist çalışma tarzının geliştirilmesi, örgütsel politikanın yaratıcı biçimde gerçekleştirilmesi, Bolşevik kadroların yetiştirilmesi, savaşın geliştirilmesi ve savaş sorunlarının kavranması sözünü ettiğimiz görevler arasındadır. Bu görevler kuşkusuz gerçekleşecektir, fakat bazı önkoşulların yerine gelmesi kaydıyla. Başkan Mao buna, bütün partinin uygun adım yürütmesi, Lenin ise bir orkestra gibi davranmak, diyor. Proletarya Partisi ise "bütün partinin tek bir kişiymiş gibi hareket etmesi" diyor. Bütün bir partinin, mecazen bir bireyde can bulması, partinin bir birey gibi somutlaşması bir hamlede tamamlanacak bir iş değildir. Bu, kendimizde ve yoldaşlarımızda bulunan burjuvaziye karşı sıkı, disiplinli mücadele demektir.

Partiye, halka, devrime ve tarihe karşı sorumluyuz. Her birimiz sorumluluk konusunda derinleştikçe, dağınık yürüyüşümüz uygun adıma, kakofoni ses, orkestradaki uyuma dönüşür.

Sıradan bir insanın merkezinde kendisi ve yakınları vardır, hayatla kendisi merkezde olacak biçimde bir ilişki kurar, dolayısıyla her gelişmeyi kendi kişisel çıkarıyla ele alır; iyi-kötü, doğru-yanlış, haklı-haksız vs.yi belirleyen bu çıkarlarla şekillenmiş değerlerdir. Toplum içindeki bireyler, istisnalar hariç böyledir. Bu bizim için şaşırtıcı değildir. Çünkü egemen üretim ilişkileri üzerinden şekillenen egemen bir ideoloji var ve toplumun bilincini belirleyen de bu ideolojidir. Bir devrimci, komünist egemen ideolojiden, halkın çıkarlarını esas alarak, kendi geleceğini toplumun geleceği içerisinde anlamlandırarak kopmaya başlar ve düşünsel ve pratik eylemini ilerlettikçe kopuşunu hızlandırır ve büyütür. Bu yüzden sıradan bir insanla bir devrimci, bir

KP faaliyetçisi karşılaşmalarının daha ilk anından itibaren ayrışır. Burada topluma duyduğu sorumlulukla diğer insanlardan ayrılan bir devrimciyi tarif ettik. Fakat bu devrimci henüz işin başındadır. Sorumluluk bağlamında sınıf bilinciyle henüz ve sadece buluşmuştur.

Sorumluluk bir duygudur. Fakat burada konu ettiğimiz sorumluluk duygusu, içgüdüsel değil, sınıf bilinciyle belirlenen bir sorumluluktur. Bireyin sınıf bilinci ve tabii olduğu sınıftan ileri gelen eğilimleri onun sorumluluk bilincini de belirler. Dolayısıyla edinildiğinde ölüncüye değin kendiliğinden korunabilen değil, gelişen, derinleşen veya zayıflayıp çürüyen dinamik bir sorumluluk duygusundan söz ediyoruz. Gelişip derinleşebilen ya da zayıflayıp çürüyen bir duygudan söz ettiğimize göre burada bir mücadeleden söz ettiğimiz açıktır. Anlaşılacağı gibi bu mücadele burjuva-feodal sorumluluk anlayışıyla proleter sorumluluk anlayışı arasındaki mücadeledir. Bütüne karşı sorumlu olduğumuz, sorumluluğumuzun bütünden itibaren başladığı bir an dahi akıldan çıkartılmamalıdır. Bunu başardığımız ölçüde proleter sorumluluk bilincimiz keskinleşecektir.

Her militan yoldaş; her alan, her komite bütüne aittir ve bütünü yansıtır. Böyle olmasına rağmen onları (parçayı) bütünden kopartan, bütünün bir alanı, bir komitesi veya militanı değilmiş gibi değerlendiren anlayışlara tanık olmaktayız. Bu anlayış, alanlardan birini yüceltirken başka bir alanı değersizleştiriyor. Aynı anlayış tüm faaliyeti kişilere indirgeyip, kişiyi yüceltiyor veya yeriyor. Bu anlayış, partinin ancak parçalarıyla bütün olduğunu nedense görmüyor; küçümsediği alanın veya yoldaşın aslında bütünü yansıttığını, olumluluk ve olumsuzluklarıyla bütünü yansıtan bir bütün gerçekliği olduğunu ve kendisinin de bu gerçekliğe karşı sorumlu olduğunu kavramıyor. Parça karşısında alınan tutum, bütüne karşı duyulan sorumluluğu yansıtır. Farklı alanlar sınıf mücadelesinin karmaşıklığının ve bu karmaşıklıktan doğan ihtiyaçların ürünüdür. Her biri bütüne karşı sorumludur ve merkezi politikalara bağlıdır. Bu yüzden ne kendi başına daha değerli ne de değersizlerdir. Bir değer biçilecekse, bu bütüne ilişkisi, bütüne karşı duyduğu sorumlulukla ölçülmeli, politikaları gerçekleştirme düzeyiyle ele alınmalı.

Sınıf mücadelesinin öne çıkardığı, bu-

lundukları alanlarda işleri sırtlayan, özverili militan yoldaşlara sahibiz. Aynı zamanda sorumluluk bilinci gelişkin olan bu yoldaşlarımız, sorumluluk bakımından ikili bir görevle karşı karşıyadır. Görevlerin ilki bu yoldaşların "daha ileri" çıkması, ikincisi ise faaliyet alanlarında ileri çıkma potansiyeli olan yoldaşları tespit etmek ve bu yoldaşlarla özel çalışmaktır. Alanlarda bulunan ileri yoldaşların, diyebiliriz ki en zayıf tarafları, gelişmeye açık yoldaşlarla ilişkileridir. Gelişmeye açık olan yoldaşlar alanlardaki halefler demektir. Görevlendirmelere uygun olarak farklı alanlara gidebiliyoruz. Böyle durumlarda (alandan ayrılışımızın faaliyet açısından boşluk yaratmaması için) halefler yetiştirmeliyiz, bu hem yoldaşlara hem de görevlerimize, dolayısıyla bütüne karşı sorumluluğumuzun bir gereğidir. Sadece kendiyse, kendi gelişimiyle ilgili olan, diğer yoldaşlara karşı yeterince sorumluluk taşımayan her yoldaş bilmelidir ki "devrim için halefler yetiştirme" biçimindeki ilkeyi uygulamıyordur. İleri çıkmak, daha çok çalışmak, daha fazla fedakârlık, daha bilinçli ve disiplinli olmak, bugünkü durum ve düzeyi yadsımak gerekir. Bu yadsıma eylem biçiminde somutlaşmak zorunda. Bu ve daha birçok yadsıma içerisinde proletarya partisine ve halka karşı taşınan sorumluluk, dolayısıyla sorumluluk bilincimiz gelişir. Sınıf bilinci bütünün çıkarlarıncı belirlenir. Bundandır ki kendimizi bugünkü ödevlerle sınırlayamayız. Kendimizi ve yoldaşlarımızı ileriye taşıma yönünde her çaba bütünlükle birleşmeye ve bütünün sorunlarından da sorumlu olmamıza katkı sunacaktır. Sorumluluk bilinci sınıf mücadelesinin bir biçimi olup, duruşumuzu, konumlanışımızı yansıtır. Bu bazı durumlarda kariyerizmle, popülizmle karıştırılabilir. Kibir ve pozculukla birlikte bireysel-bürokratik tarzla ilişkisi incelenmeli, bu bütünlük içerisinde değerlendirme yapılmalıdır.

Toplumsal pratikle olan örgütlü ilişki yoldaşlarımızı öne çıkartan zemindir. Eylem içerisindeki yerimizi, eylemle ilişkimizi, müdahale biçim ve araçlarımızı ve eyleme başlarken, eylem içerisindeki politikamızı pratiğin aynasında incelersek pratik ve teorinin birliğini kurmuş oluruz. Bilincimiz böyle berraklaşır, gelişir, mücadeleye olan bağlarımız bu koşullarda güçlenir, kavganın uzun soluklu bir militanı haline bu koşullarda ulaşıyoruz. Bu koşullarda yüksek sorumluluk bilinci kazanır ve daha ileri atılmak için tutuşuruz.

NEWROZ İSYANDIR, İSYANLAR GÜNCELDIR!

Newroz zalim Dehak'a karşı Demirci Kawa'nın ocağından alınan ateş ile halkın isyana durmasıydı. O gün bugündür Newroz ezilenler için zalimlere karşı başkaldırının ve isyanın adı oldu. Asur şehir devletinde Demirci Kawa'nın önderliğinde bir araya gelen halk, zulüm-kâr Dehak'ın düzenine karşı ayaklandı ve nihayetinde bu tiranı devirdi. Newroz'u mitolojik bir anlatım ötesine taşıyan şey de tam olarak budur. Newroz bu anlamıyla tarihsel olarak zulme karşı başkaldırının simgesi olarak bilinçlerde yerini aldı. Başta Kürt ulusu olmak üzere Ortadoğu halklarının tüm isyan anlatımlarında Demirci Kawa'nın ateşinin kıvılcımlarını görmek mümkündür. Newroz'a özünü veren başkaldırı ruhu insan zamanlı tarihte devrimin katalizörü görevini gördü. "Şimdiye kadarki bütün toplumların tarihi ("yani yazılı tarih" diye ekler Engels, çünkü ilkel komünal toplumların varlığı söz konusudur-bn-) sınıf savaşımı tarihidir" diyordu Marks. Newroz da tarihin her kesitinde sınıf savaşımının bir sonucu olarak patlak veren meşru isyanlardan "yalnızca birinin" mitleşmesidir. Kuşkusuz köhnemiş, zulüm-kâr sistemlere karşı meşru isyanları var eden koşullar bugün de vardır. Bu bağlamda Newroz ve isyan günceldir. Newroz'u bu sınıfsal gerçeklik içerisinde değerlendirmek modern isyanlar olan "proleter devrim" mücadelelerinin görevlerini anlamak adına önemlidir.

İSYAN NEDEN GÜNCELDIR?

Newroz ve isyan günceldir; çünkü içerisinde yaşadığımız emperyalist-kapitalist düzen dünya halklarına sömürü, açlık, yoksulluktan başka bir şey vadedmiyor. Asur şehir devletinde köle emeği üzerinde yükselen üretimin bir grup "seçkin" in elinde toplanması gibi bugün de işçi ve emekçilerin alın teri üzerinden palazlanan bir avuç asalağın çıkarları uğruna dünya halklarına ölüm, kan ve gözyaşı reva görülüyor.

Çürüyen kapitalizm yani emperyalizm ekonomik, sosyal, siyasal, kültürel vb. olarak ömrünü uzatacak çareler ararken neoliberal politikalar da dahil her "çözüm" kaçınılmaz sonucu değiştirmemiştir. Çünkü bu düzen çürümüştür ve yıkılmaya mahkûmdur. Bu düzenin bir tarafında sefalet, açlık, gözyaşı ve kan varken diğer tara-

finda servet, sefahat ve şatafat vardır. Dolayısıyla bu iki uçtaki birikmenin sonucu olarak isyanlar kaçınılmazdır: Bu iki karşıtlıktan ibaret süreçler isyanla karakterizedir. Tarihin öğrettiği budur!

Emperyalist-kapitalist sistemin devrivi krizleri çoklu ve sıklaşan aralıklarla sürüyor. Mao'nun da ifade ettiği gibi bu krizlerinin periyotları kısalmaktadır. Son çeyrek yüzyıla baktığımızda yaşanan krizler bu tespiti doğrulamaktadır. Verili kriz, salgın ile beraber derinleşirken egemenler salgını da dünya halklarına ve işçi sı-

habercisi olması bakımından önemlidir. Kitleler bu anlamıyla bağırılarında önemli bir dinamik biriktirmektedir çünkü; "(...) yönetenler eskisi gibi yönetemiyor ve yönetilenler eskisi gibi yönetilmek istemiyor."

Dünyada ve özellikle de devrimin fırtına merkezleri olan Türkiye gibi yarı feodal, yarı sömürge ülkelerde devrimci durum yükselme eğilimindedir. Her cephede tam bir bunalım ve kriz hali yaşayan Türk hâkim sınıfları ve onun dümenindeki temsilcileri AKP-MHP faşist bloğu, bu krizli yapıyı çeşitli hamleler ile süreci lehine

nıfına dönük saldırının bir kaldırıcı haline getirdiler. Bu süreçte açığa çıkan tablo emekçilere zam, yoksulluk, yüksek enflasyon, işsizlik ve baskıcı faşist uygulamalarla fatura edildi. Salgında ve sonrası süreçlerde vekalet dayalı bölgesel savaşlar sürmüş, emperyalist rekabetin keskinleştiği tüm alanlar çatışma sahası haline gelmiştir. Çatışmalı bölgelerde savaşlar, tehditler, kuşatıcı hamleler ve egemenlik rekabeti hız kesmeden sürüyor. Bugün en güncel hâli Rusya-Ukrayna savaşı olarak karşımıza çıkan emperyalist rekabet ve savaş iklimi dünya halklarına kan, gözyaşı ve göç yolları olarak yansıyor.

Tüm bu politikalar ve saldırılar emperyalist-kapitalist düzenin kitleler nezdinde sorgulanmasını getirmiştir. İleri bir bilincin önü olan bu sorgulamalar isyanlarla, kitlesel eylemlerle yüzeyde yansımıştır. Bu isyanlar her ne kadar emperyalist-kapitalist sistemi ortadan kaldıracak bir güce evrilmemişse de büyük alt-üst oluşların

dönüştürecek müdahaleler yapıyor. Faşist diktatörlük iç ve dış politikadaki hamlelerinden istediği sonuçları alamazken derinleşen açmazlarla karşı karşıyadır. İçteki sorunlar ve krizli yapı dış politikada çarpan etkisi yaratırken buna karşın geliştirilebilecek manevralar iyice sınırlanmıştır. Emperyalizmle uşaklık temelindeki ilişkinin bir sonucu olarak ekonomik krizin etkisiyle dış politikada hamasi söylemlerden öteye gidemeyen, emperyalistler arası çelişkilerden ancak kırıntılar toplayan bir faşist diktatörlük gerçekliği söz konusudur.

Tüm bu tablo içerisinde krizleri çözmek adına faşist saldırganlık tırmandırılmıştır. İşçi ve emekçilerin hakları gasp edilirken, Kürt halkına dönük acımasız bir ulusal baskı ve imha konsepti izlenmektedir. İşgal operasyonlarıyla Kürt ulusal kazanımlarına yönelik "boğma" girişimleri sürdürülürken diğer yandan şovenizm kampanyaları bu süreçlere eşlik etmektedir. HDP'ye dönük kapatma davası

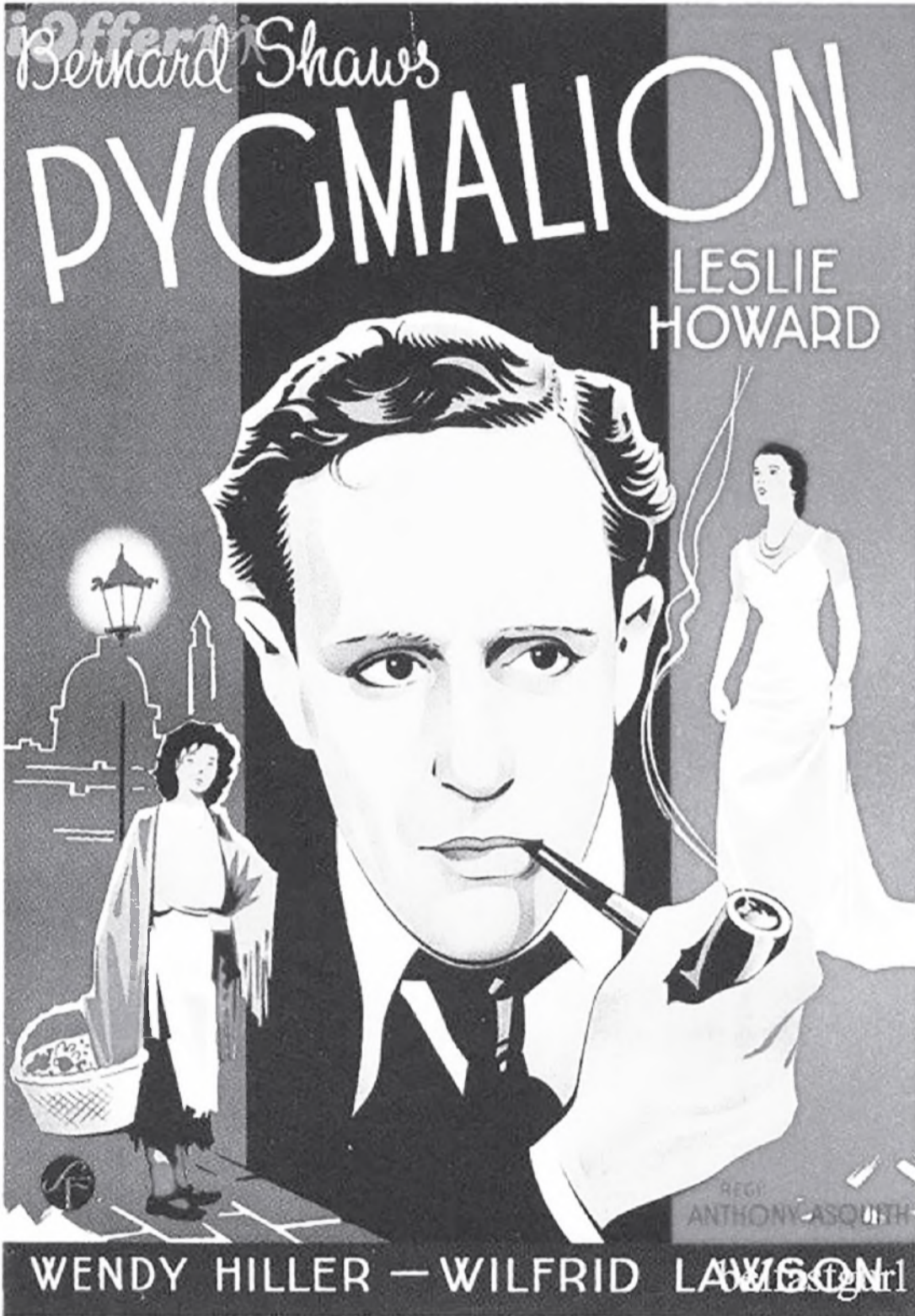
ve milletvekillerinin dokunulmazlıklarının kaldırılması ile de Kürt ulusal demokratik mücadelesi sürekli bir kuşatma ve saldırı altındadır. Ne var ki tüm bu saldırı furçasına karşı isyan ve direniş dindirilememiştir. Kawa'nın isyan ateşine kaynaklık eden toplumsal koşullar bugün de varlığını korurken modern Dehaklara ve onların düzenine karşı meşru olan isyanın son bulması kuşkusuz mümkün değildir.

NEWROZ'DAN ÖĞRENELİM

Bu çürümüş, köhne düzene karşı varlığını sürdüren meşru isyan dalgası isyanın öznesi olan halk, sınıf ve tabakaları daha ileri bir bilince taşımıştır. Bu isyanlar tarihsel bir birikime yol açarak modern Kawa'larını yaratmış ve en ileri en gelişmiş örgüt biçimini yani kendi politik örgütlenmesini, işçi sınıfı partilerini yani komünist partilerin kuruluşuna esin kaynağı olmuştur. İşte bu KP'ler önderliğinde isyanlar; işçi sınıfının "son isyanı" olan proleter devrim mücadelelerinin bir parçası haline getirilmiştir. Kaypakkaya yolunda "Komünist devrimciler, tarihi devrimci mücadelede bir silah haline getirilmesini bilirler." sözlerini tekrar anımsayalım. Newroz'u yani isyanın gününü bu bütünlük ve tarihsel bağlamı içerisinde kavramak onunla proleter devrimin bağını kurarak ilişkilenecek kuşkusuz komünistler için önemlidir. Bu ilişkiyi güçlü kurduğumuzda Newrozların yani meşru halk isyanlarının Yeni Demokratik Devrim ile bağını da güçlendirmiş olacağız.

Bin yıllar öteden Demirci Kawa'nın kıvılcıklarına, Dehaklara karşı dağlardan yükselen başkaldırının meşalelerine, emekçilerin fabrikalardan yükselen sloganlarına, Kürdistan'ın bütün parçalarındaki Newroz ateşinden yükselen isyan zılgıtlarına kulak verelim. İsyanelerden öğrenelim, devrimci mücadelemizin parçası olarak Newroz'u örgütleyelim, isyanı her tarafa yayalım. Gelen bahar ve zaferin muştusu Newroz Türk-Kürt ezilen milliyet ve inançlardan tüm emekçilerin isyanının sesidir. Newroz'u emekçi halkın isyan, özgürlük ve eşitlik çığlığına dönüştürelim. Öfkemizi ve isyanımızı örgütleyerek sömürü ve zulüm düzeninin üzerine Kawalaşarak yürüyelim!

NEYİ, NASIL OKUMALIYIZ?-III

Bu yazımızda İrlandalı yazar George Bernard Shaw'un Pygmalion adlı oyununu özetleyecek ve analiz edeceğiz. Sosyalist düşünceye yakınlığıyla bilinen Shaw, eserlerinde 19. ve 20. yüzyılın Britanya İmparatorluğu'nun keskin sınıf farklılıklarını, sosyal yapısını eleştirel bir biçimde kaleme almıştır. Aşağıda göreceğimiz üzere Pygmalion'ı incelerken bu eleştirilere sık sık rastlayacağız. İncelememize başlamadan önce eserin başlığının nereye dayandığından bahsetmek faydalı olacak-

tır. Pygmalion aslında mitolojik bir yontucu karakterdir. Karşısına çıkan kadınları kendisine layık görmeyen Pygmalion aradığı eşsiz güzellikteki kadın heykelini yapmak için günlerce uğraşır. Pygmalion kendi elleriyle yarattığı kadın heykeline âşık olur ve heykele Galatea ismini verir. Bir gün tanrılardan heykeli kadar güzel bir eş ister ve eve döndüğünde yarattığı heykelin dudaklarından öptüğünde canlandığını fark eder.

OYUN ÖZETİ

Çiçek satan yoksul bir kız olan Eliza ile dilbilimci, varlıklı ve toplumda belli bir "statüye" sahip Higgins yağmurlu havada yağmurdan kaçmaya çalışırken bir çatının altında karşılaşırlar. Higgins, orada bulunan insanların konuşmalarını not alır. Bunu fark eden Eliza not alan kişinin bir polis olduğunu düşünür ve Higgins'e yanlış bir şey yapmadığını, kendi halinde çiçek satan bir kız olduğunu anlatmaya çalışır. Bir süre tartıştıktan sonra Higgins'in bir polis değil de dilbilimci olduğunu öğrenir. Yağmurun dinmesini beklerkenki geçen sürede herkes kendi arasında bir şeyler konuşurken Eliza düzgün olmayan bir İngilizceyle sürekli bir türlü ısınmadığı Higgins'e laf atar. En sonunda Higgins, kötü bir İngilizce konuşan ve sürekli her söylediğine laf atan Eliza'ya çıkışır:

"Böylesine iç karartıcı ve iğrenç sesler çıkaran kadının hiç-

bir yerde olmaya ve yaşamaya hakkı yok. Ruhu olan bir insan olduğunu ve dilinin Shakespeare, Milton ve İncil'in kolay anlaşılabilir kutsal bir hediyeye dili olduğunu unutma; ve orada oturup safralı bir güvercin gibi ötme."

Bu cümlelerden sonra Eliza afallar ve çok konuşmaz. Yağmurun dinmesiyle herkes dağılır.

Ertesi gün Higgins ve Pickering çalışmalar üzerine konuşurken evin

hizmetçisi Pearce, kapıyı bayağı sıradan bir kızın çaldığını ve Higgins'le görüşmek istediğini söyler. Higgins Eliza'yı görünce sinirlenir, onun bir işe yaramayacağını çünkü elinde onun aksanında bir sürü ses kaydı olduğunu ve Eliza'ya gitmesini söyler. Eliza gelme amacını söylemek ister ve Pearce'a dönerek, "Ona taksiyle geldiğimi söyledin mi?" diye sorar. Kimse Eliza'nın ne ile geldiğini umursamayınca Eliza ders almaya geldiğini söyler:

"HIGGINS: Sana ne dememi bekliyorsun?

ELIZA: Eğer bir beyefendi olsaydın oturmamı söyleyebilirdin. Sana iş getirdiğimi söylemedim mi?

HIGGINS: (Pickering'e dönerek) Bu haspanın oturmasını söyleyelim mi yoksa onu camdan mı atalım?

ELIZA: (Korkarak garip sesler çıkarır) Herhangi bir hanımefendi gibi ödemeyi teklif ettiğimde bana haspa denilmeyecek."

Eliza bir çiçekçi dükkanında çalışma hayalinden bahseder fakat bir soylu gibi konuşmadığı sürece işe alınmayacağını söyler. Higgins Eliza'ya ne kadar ödeyeceğini sorar. Eliza bir şilinden* daha fazla ödemeyeceğini söyler ve Higgins kabul edince odadakiler şaşırır. Bunun üzerine Higgins:

"Biliyorsun, Pickering, bir şilini basit bir şilin olarak değil de bu kızın gelirinin yüzdesi olarak düşünürsen bu gelirin tamamı bir milyonerin 60 ya da 70 ginesine** eşittir."

Eliza'nın ders alma mevzusu Pickering'in hoşuna gider ve ortaya iddia atar. Aylar sonra büyükelçinin bahçe partisi vardır ve nasıl konuşmasını, davranmasını bilmeyen Eliza'yı derslerden sonra bir düşes gibi tanıtılabip tanıtamayacağını sorar. Higgins iddiayı kabul eder ve hemen derslere koyulur. Kendini baskı altında hissedilen Eliza gitmek ister ama Higgins izin vermez. Pearce bu yaptığının yanlış olduğunu ve onun da bir aile-

İşte bu yüzden Eliza ilk defa gerçekten gülümser ve özgür olduğunu hisseder. Ondan beklenildiği şekilde iş yeri açmak veya büyükelçiyle evlenmek yerine korkmadan taksiciden hoşlandığını ve onunla evlenmek istediğini söyleyerek kendi hayatını ilgilendiren meselede kendi kararını almıştır.

istememesi, saygınlığın parayla kazanıldığı düşünmesine vurgulu bir hiciv aslında. Çünkü, o dönemki yoksul halkın takisi kullanması bir lükstür. Konuşmanın devamında Eliza'nın, "Herhangi bir hanımefendi gibi ödeme-yi teklif ettiğimde bana haspa denilmeyecek."

si olabileceğini söyler. Eliza bir ailesi olmadığını, artık kendi başının çaresine bakabileceğinden terkedildiğini söyler. Higgins bu duruma sevinir ve eğer kimseye ait değilse benden başkasının işine yaramaz deyip işine devam eder. Ayrıca, Eliza'ya yiyecek ve kıyafetten başka bir şey verilmesi için Pearce'ı uyarır çünkü para verilirse Eliza'nın gidip içkiye yatıracağını söyler. Pearce, Higgins'e amacına ulaştıktan sonra Eliza'ya ne olacağını düşünmesini ister ama Higgins umursamaz ve Eliza'yı eski bataklığına tekrardan atarız diye yarıntlar.

Eliza odadan çıktıktan sonra Pickering ile Higgins arasında şu sohbet geçer:

"PICKERING: Bu direkt sorumu bağışla, Higgins. Sen kadınlar söz konusu olduğunda iyi karakterli bir adam mısın?"

HIGGINS: Kadınlar söz konusu olduğunda hiç iyi karakterli bir adamla tanıştın mı?"

PICKERING: Evet, çok sık.

HIGGINS: Ben tanışmadım. Bir kadının benimle arkadaş olmasına izin verdiğim an; kıskanç, titiz, şüpheli ve lanet olası bir baş belası olur. Bir kadınla arkadaş olduğum an, bencil ve zalim oluyorum. Kadınlar her şeyi alt üst eder. Onları hayatına aldığın da anlarsın ki kadın bir yolda ve sen başka bir yoldasın."

Derslerde sona yaklaştıklarında Higgins prova için Eliza'yı annesinin yanına götürür. O gün Higgins'in annesinin evine misafirler gelir. Gelen misafirler özetin başında bahsettiğimiz yağmurda mahsur kalan kişiler arasındandır fakat Eliza gerek görünüşüyle gerekse davranış ve konuşmasıyla o kadar değişmiştir ki onu tanımazlar.

Bir gece Higgins ve Pickering eve çok

mutlu gelirler çünkü iddiayı kazanırlar. Partide Eliza bir düşes gibidir ve partideki herkesi kendine hayran bırakır. Higgins ve Pickering iddiayı kazanmanın sarhoşluğunu yaşarken artık tüm bu zahmetin bittiğini, rahatladıklarını konuşurlar. Onlar bunları konuşurlarken Eliza onların bu konuşmalarını dinler ve bunca konuştukları arasından kendisinden hiç bahsetmemeleri, onu bu kadar görmezden gelmeleri Eliza'yı çok öfkelenir. Pickering evden gittiğinde Higgins ve Eliza şiddetli bir şekilde tartışırlar. Tüm bu geçen zamandan sonra kendisine zerre kadar değer verilmediğini ve onlar için bir yük olduğunu anlayınca Eliza duyduğu öfkenin yangınıyla içindeki her şeyi sert bir şekilde döker.

"ELİZA: Senin gibiler ve benim gibiler arasında hiçbir duygu olamaz."

...

HIGGINS: Beni kalbimden yaraladın.

ELİZA: Sevindim. Nasılsa benim sırtımda da biraz var."

Öfkelenen Higgins odasına gider ve Eliza hissettiklerini ifade edebildiği için ilk defa gülümser.

Ertesi gün, Higgins annesinin evine geldiğinde, Eliza ortadan kaybolduğu için ne yapacağını bilemez. Higgins ne yapacağını düşünürken Eliza'nın babası gelir ve Higgins'i kendisini mahvetmekle suçlar çünkü Higgins zengin bir adama -şakasına- Doolittle'in İngiltere'nin en özgün ahlakçısı olduğunu söyler ve sonuç olarak adam, Doolittle'a ahlaki reformlar hakkında ders vermesi için muazzam miktarda para bırakır. Böylece Doolittle orta sınıf ahlakına katlanmak zorunda kalır ve Doolittle korkunç orta sınıf ahlakına bir başka taviz olarak Eliza'yı ve diğerlerini düğününe davet etmeye gelir.

Evden çıkmadan önce Higgins ve

Eliza tekrardan tartışırlar. Higgins, onu eve geri döndürmeye çalışır. Eliza Higgins'e kendisine hiçbir zaman saygı duymadığından, ona köle gibi davrandığından bahseder ama Higgins herkese tam bir eşitlikle davrandığını iddia eder. Eliza, artık eskisi gibi yaşayamayacağını ama bundan sonrada ne yapacağını bilmediğini söyler çünkü artık bu saatten sonra yolda çiçek satamaz, eski çevresindeki arkadaşlarıyla görüşemez. Şu anda da hiçbir arkadaşı yoktur. Eskiden özgürken artık özgür değildir fakat yine de hiçbir baskı altında olmadan hoşlandığı kişi olan taksici Freddy ile evleneceğini söyler. Higgins başyapıtının bir büyükelçiyle evlenmesi gerekirken taksiciyle evlenecek olmasını kabullenemez. Artık saygı görmek isteyen Eliza Higgins'i umursamaz ve bir daha görüşmemek üzere evden ayrılır.

UYUN ÖZETİNİN ANALİZİ, NASIL OKUMALIYIZ?

Kâğıda bir şeyler karalayan bir adamı görünce yoksulun aklına direkt polisin gelmesi ve korku duyması, aslında devletin ve onun koruyucularının yoksullar için her an her yerden çıkabilecek bir tehdit olduklarını gösteriyor. Eliza okula gitmemiş, sokakta geçimini sağlayan ve sokakta büyüyen yoksul bir karakterdir dolayısıyla kendisinin bir profesör olan Higgins kadar düzgün İngilizce konuşması beklenemez. Fakat Higgins karakterinin gerçek dünyayla olan kopukluğu Higgins'i Eliza'yı anlamaktan çok onun konuşmasını milliyetçi nüvelerle birlikte yadırgama hatta yaşama hakkının bile olmadığı fikrine iter. Kendi "statüsü" altındaki insanlara işe yarar mı yaramaz mı açısından yaklaşan Higgins aslında bütün olarak bulunduğu sınıfın yoksul halka olan bakış açısını biz okuyuculara gösterir.

Eliza'nın taksikle geldiğini bildirmek

cümlesi parası olanın saygı görmesi düşüncesine pekiştirici bir hiciv.

Higgins sırf iddiasını gerçekleştirmek, amacına ulaşmak uğruna Eliza'nın duygularını umursamıyor ve bir eşyaymışçasına her şey bittikten sonra bataklığına geri atarız deyip sonrasını düşünmüyor. Ben olmadan hiçbir işe yaramaz gözüyle bakıp, zorbalık ediyor. Her karakterin gerçekte bir sınıfı temsil ettiği düşünülürken Higgins'in, kendi yararına olan herhangi bir şey uğruna halkı sömüren, halka zorbalık eden burjuvaziyi temsil ettiğini görürüz. Higgins ile Pickering arasında geçen diyalogda da Higgins'in Eliza'ya ve diğer kadınlara karşı olan bakışı, burjuvazinin ve onun devletin ataerkil zihniyetini sergilediğini görürüz. Eliza ise burjuvazinin empoze ettiği; burjuva sınırlılıklar içinde "ideal birey" olup, para kazanıp saygı görmek isteyen yoksul insanları temsil ediyor.

Aylar boyunca aşağılanan, istediklerini yapamayan ve söyleyemeyen, iddiayı kazandığında tebrik bile edilmeyen Eliza, Higgins'in evinde hiçbir zaman kendini var edememiş ve mutlu olmamıştır. Eliza'nın Higgins'le ilk şiddetli kavgasında yalnız basit bir şekilde Higgins'i değil onun davranışlarının temelinde yatan ataerkil zihniyete de karşı çıkmıştır. İşte bu yüzden Eliza ilk defa gerçekten gülümser ve özgür olduğunu hisseder. Ondan beklenildiği şekilde iş yeri açmak veya büyükelçiyle evlenmek yerine korkmadan taksiciden hoşlandığını ve onunla evlenmek istediğini söyleyerek kendi hayatını ilgilendiren meselede kendi kararını almıştır.

*Eski İngiliz gümüş parası

**Yirmi bir şilin değerindeki eski İngiliz altını

Proleter Devrimin Şafağında Paris Komünü

Proletaryanın burjuvaziye karşı giriştiği ilk iktidar denemesi olan Paris Komünü; bugün de uluslararası proletaryanın ve onun önderliğindeki ezilen dünya halklarının sosyal ve ulusal kurtuluş mücadelelerinin ilham kaynağı olmakta ve bu mücadelenin yolunu aydınlatmaktadır. Marks'ın; "İnsan neslini sınıf egemenliğinden ebediyen kurtaracak büyük sosyal devrimin şafağı" olarak tanımladığı Paris Komünü 18 Mart 1871'den 23 Mayıs'a kadar 73 gün yaşamıştır. Komünü ortaya çıkaran zemine baktığımızda karşımıza belli başlı iki gücün var olduğu bir Fransa çıkmaktadır: Çökmekte olan, bunalmış içindeki imparatorluk rejimi ve yükselmekte olan işçi sınıfı!

Dışe dış verilen mücadele ile 18 Mart günü Paris'te devrim gerçekleştirilmiş, akşama doğru bütün devlet kuruluşları ele geçirilmiş, belediye binasına ve savaş bakanlığına devrimin simgesi şanlı kızıl bayrak çekilmişti. Merkez Komite, 19 Mart günü Parislilere ne yapmak istediğini bir programla bildirdi. Komite bir hükümet olma iddiasında değildi. Yalnızca ihanet eden bir hükümeti görev başından uzaklaştırmak ve komün seçimlerini hazırlamak istiyordu. Merkez Komite seçimler öncesinde yayımladığı bir başka bildiri de; düzeni yeni temeller üstüne kurmanın ilk koşulu olarak, emeğin yeni baştan örgütlenmesi gerekliliğini, bununsa ancak özgürlük, eşitlik ve dayanışmayla sağlanacağını açıklıyordu. 26 Mart 1871 günü seçimler gerçekleştirildi. "Mülksüzleştirilenlerin mülksüzleştirilmesini hedef alan" Komün Meclisi üyelerinden yalnızca biri Marks'çıydı. Yönetimde Jakobenler, Proudhoncular, Blanquiciler, federalistler ve sosyalistlerle birlikte burjuva eğilimli olanlar da vardı. Komün on komisyondan oluşuyordu. Bunların arasından çalışma komisyonunun amacı, emekle ücreti eşit kılmak ve toplumcu öğretileri yaymaktı. Ayrıca komün diyanet işlerine ayrılan bütçenin kaldırılmasını ve kilise mallarına el konulmasını emretti. Okullardan dinsel eğitim kaldırıldı. Öncelikli olarak, eğitim ve adalet dâhil, bütün yönetim mekanizmalarında çalışanların seçimle iş başına gelmesi kararlaştırıldı. 18 Mart'ın ardından Versailles hükümetinin ve ordusunun durumu zayıftı. Ama Ulusal Muhafız Komiteleri bu durumdan yararlanamadı. Komünün gösterdiği bu gevşek

ve zayıf tavrından yararlanan Thiers, hükümete sadık kalan tüm birlikleri Paris'ten Versailles'e çağırdı. Fransa bankasındaki paralar Versailles'e kaçırılarak maddi ve askeri güçler bu şekilde sağlandı. 20 Mayıs günü Versaillesliler kente saldırıya geçti. Bir hain onlara kılavuzluk ediyor ve Komünün zayıf yanlarını gösteriyordu. Karşı güçler 21 Mayıs'ta Paris'e girmeyi başardı. Komüncülerin ilk işi Parislileri savaşa çağıran bildiriler yayımlamak oldu ama Versaillesli birlikler aralıksız saldırmakta, önemli noktaları ele geçirmekteydi. Bazı sokaklarda birden bire direnmelerle, barikatlarla karşılaşılıyor, Paris halkı, kadınıyla erkeğiyle mücadele ediyordu. Komüncüler en amansız savaşlarını işçi mahallelerinde verdiler. Burada çocuklar bile savaşa katılmışlardı. Barikatlarda çarpışan işçi sayısı 10.000'i buluyordu. 21'inden 28'ine uzanan haftada Komüncüler kendilerini siper ederek Versaillesliler'e karşı amansızca çarpıştılar. Versaillesliler ele geçirdikleri bütün tutsakları, sorgusuz sualsiz kurşuna diziyorlardı. Paris halkının düzenli birliklerce katliamına karşı Komün, 24 Mayıs'ta aralarında Paris Başpiskoposu Darboy'nun da bulunduğu 52 rehineyi kurşuna dizerek yanıt verdi. 27 Mayıs günü Komüncülerin sıkışıp kaldığı çember iyice daralmıştı. Son Komüncüler de çarpışa çarpışa can vermekteydi. Direnmenin son dayanak noktalarından biri 200 Komüncünün toplandığı Père-Lachaise Mezarlığı'ydı. Versaillesliler, mezarlığın kapısını kırdırsa da Komüncüler savaşlarını sürdürdüler. Sağ kalanlar, mezarlığın duvarları dibinde kurşuna dizildi. 28 Mayıs günü, işçi mahal-

lesinde ayakta kalan son barikat da düştü. Tüm çabalara karşın 28 Mayıs 1871'de komün yıkılmış oldu. Karşı devrim zafer kazanmıştı. Binlerce insanın öldüğü bu sokak savaşı da tarihe "Kanlı Hafta" olarak geçmiştir.

Komün geçmiş, tarihte kalmış değildir. Tarihsel olanın tarihte kalmadığını ve bugüne nasıl taşınabileceğini gösterir bize. Paris Komünü'nün öznesi proletaryadır, Paris'in emekçi halkıdır. Komünün kahramanları, bu sınıfın, bu halkın kahramanlarıdır. Emekçi halklar, tarihin uzun dönemlerinde sadece yoksul değillerdir, sefaletle birlikte cehaletin de içerisine itilirler ve düşürüldükleri bataklıkta uzun zaman onları burada yaşamaya mahkûm bırakanlara beyinlerini ve ruhlarını teslim ederek yaşarlar. Fakat şu da çok iyi bilinmelidir ki, hiçbir tarih onlarsız yazılamaz. Piramitleri de yapan onlardır, devrimleri de! Ne sefalet ne de cehalet onların tercihleridir. Piramitleri yaparken, fabrikalarda boyun eğmiş, birbirine düşmüş çalışırken köle olan onlar, isyan ateşlerini yaktıklarında, devrimleri yaparken özgürdüler. "Devrimler, tarihin lokomotifidirler." Devrimlere bu gücü kazandıran ise kitlelerdir. Her devrim ancak ve ancak onların eseri olabilir. Bundan dolayı da, önderlik kavrayışı olarak da devrim bilinci, soyut ve genel bir bilinç değil, devrimin kitlelerin eseri olacağı gerçeğiyle birlikte proletaryayla özdeşleşen bir bilinç olmalıdır. Ve bu bilinç, politika ve stratejisiyle olduğu gibi yöntemleriyle de bugünkü çalışmalarımızı belirlemelidir. Sınıf mücadelesinin bugünkü geri koşullarında kitle inisiyatifi geliştireci, harekete geçirecek yöntem

ve araçların geliştirilmesini, bunlarda ısrarı, sadece geleceğe dönük yeni bir kültürün oluşturulması sorunu olarak değil; kitleleri mücadeleye çekmenin, onlardaki güven ve özgüven sorununu çözenin anahtarlarından biri olarak görmeliyiz.

Komün bilinci, sınıf bilincidir. İşçi sınıfı, tarihsel rolünü oynama yetisine sahip olduğunu henüz tarihinin başlarında olağanüstü bir girişkenlikle göstermiştir. Bununla birlikte, komün bilinci iktidar bilincidir. Her devrimin temel sorununun iktidar sorunu olduğunu, bir sınıfın sadece ezilmesini sona erdirmek ve sömürülmemek için değil, bunlar dahil yapmak istediklerinin çok azını dahi yapabilmesi için, iktidarı ele geçirmesinin şart olduğunu Komün gösterdi. Onlar ve daha sonra Sovyet ve Çin işçi ve köylüleri iktidarı alıp yeni bir yaşamı kurmaya girişerek ve kurarak bize yepyeni bir yaşamın olabileceğini gösterdiler. Köhnemiş ve eskiye ait olanı korkusuzca yıkabilme bilinci, aynı zamanda yeniyi kurma bilincidir. Dolayısıyla, komün bilinci aynı zamanda tarih yapma, geleceği kurma bilincidir. Üstelik henüz tüm koşulların oluşmadığı bir dönemde olağanüstü bir girişkenlikle tarih yapmaya girişen bir bilinç. İşte bugün en çok da geleceği yaratma cüretini kuşanan bu bilinç üzerine düşünmeliyiz. Olağan koşulların davranışlarımızı belirlediği bir hareket tarzımız mı olacak, diğer bir deyişle koşullar mı bize hükmedecek, yoksa koşullara biz mi hükmedeceğiz; adımlarımızın sağlamlığını ve hızını belirleyecek olan ne? Koşullara boyun eğmeyen dönüştürücü bir ataklık gösterebilecek miyiz?

Hindistan Komünist Partisi (Maoist) Merkez Komite: Emperyalist Savaşı Durdurmak İçin Ses Yükselt!

İnsanlığı yıkıma götüren emperyalistler arasındaki çelişkiler yoğun bir hâl almış ve Ukrayna'da savaş başlamıştır. Rusya ve ABD'nin açıklamaları için burada bitmeyeceğini ortaya koyuyor. Partimizin Merkez Komitesi, dünyanın refahını dileyen herkesi savaşı durdurmak için sesini yükseltmeye ve ülkenin tüm ezilen sınıflarını, kesimlerini, halkını ve demokratlarını; Hindistan hükümetinden Hindistan vatandaşlarını Ukrayna'ya güvenli bir şekilde geri getirmek için her türlü önlemi almasını talep etmeye çağırıyor.

Rusya'nın Ukrayna'nın doğusundaki Donetsk ve Luhansk'ı bağımsız hükümetler olarak tanıması ve bölgeye ordu gönderme kararı alması emperyalistler arasında siyasi, coğrafi ve ekonomik çekişmeyi derinleştirdi. Rus orduları sadece doğu bölgelerine girmekle kalmadı, başkent Kiev de olmak üzere Ukrayna'ya her yönden saldırdı. Avrupa'da soğuk savaşın sona ermesinden sonra ilk kez savaş tehlikesi yeniden ortaya çıkıyor. Bu gelişmeler başta Ukrayna halkı olmak üzere Avrupa'yı şiddetli bir belirsizliğe sürükledi. Dünya borsaları çöktü. Ukrayna'da 30 binden fazla Hindistanlı çaresiz ve endişeli.

Ham petrol, varil başına 110 dolara yükseldi ve birkaç gün içinde 150 doların üzerine çıkabileceği düşünülüyor. Ülkemiz ekonomisi bu krizden etkilenenler. Benzin ve motorinin yanı

sıra ayçiçek yağı, buğday, alüminyum ve metal fiyatları da yükselebilir.

1991'de Sovyetler Birliği dağılınca ABD Rusya'ya verdiği sözü hemen çiğnedi ve NATO'yu genişletmeye başladı. 12 ülke ile sınırlı olan ittifak 30 ülkeye genişletildi. Polonya Varşova İttifakı; Romanya, Çek Cumhuriyeti ve Macaristan'ı birleştirdi. İttifak; beş yıl sonra Estonya, Letonya ve Litvanya'yı da birleştirdi. Bu ülkeler Rusya'ya komşudur. 2008'in sonlarında ABD, Gürcistan ve Ukrayna'yı NATO'nun bir parçası yapacağını ilan etti. Ukrayna NATO'nun bir parçası olursa, ittifak Moskova'dan 500 kilometre uzaklıkta bir mesafeye ulaşacak ve ABD'nin Ukrayna'da füze konuşlandırması Rusya için çok tehlikeli olacaktır. Bu durum, Rusya'nın Karadeniz'deki hegemonyasını etkileyecektir. ABD hâlâ Ukrayna ordularına ve NATO ordularına eğitim ve silah vermeye devam ediyor.

Rusya, bölgedeki hegemonyasını sürdürmek amacıyla bazı saldırgan önlemlere başvurdu. Putin, 2008'de Gürcistan'daki iç karışıklıklar sırasında ordu gönderdi ve orayı kontrolü altına aldı. Putin, Ukrayna'daki Kırım adasındaki ayrılıkçılara askeri destek verdi ve orayı Rusya'nın bir parçası yaptı. Rusya; Belarus ve Kafkasya'ya da müdahale etti ve giderek Asya ülkeleri üzerinde etkisini artırıyor.

Ukrayna, Çar döneminde Rusya'nın

bir parçasıydı ve Sovyetler Birliği'ne gönüllü olarak katıldı. Sovyetler Birliği dağılınca bağımsız bir ülke oldu. Bununla birlikte, Ukrayna'nın doğu bölgesindeki Rus nüfusu daha fazladır. Onlar, bağımsız bölge talebiyle silahlı isyanlar çıkarıyorlar. Ukrayna ordusu onlara karşı ağır önlemler alıyor. İsyancılar ise Rusya'nın yardımıyla Ukrayna ordularına karşı savaşıyorlar.

2014'de Ukrayna bu orduları durdurdu. Belarus'un başkenti Minsk'te iki taraf arasında bir anlaşma oldu. Ukrayna, Minsk-1 Anlaşması'na uymadı ve bu bölgelere tekrar saldırdı.

İsyancılar Ukrayna ordusunu yendi. Fransa ve Almanya araya girdi ve Rusya, Fransa, Almanya ve Ukrayna arasında Minsk 2 Anlaşması'nı yaptı. Bu anlaşmaya göre Donetsk ve Lugansk özerk bölgeler olacak ve kendi kendini yönetme hakkına sahip olacaktır. Ancak Ukrayna, NATO ülkelerinin de yardımıyla bu ülkelerin özerkliğinin önüne geçiyor. Diğer yandan Ukrayna NATO'ya katılma kararı alınca şu anki savaş başladı.

Rusya'nın Ukrayna'ya saldırmasından hemen sonra Fransa, Almanya ve İngiltere Rusya'ya çok önemli ekonomik yaptırımlar uyguladı. Almanya, Kuzey Akım-2 boru hattını durdurdu. Bu, Rusya'dan Almanya'ya giden gaz ve petrolü kesti. Batılı ülkeler savunma sektöründeki ihtiyaçlar, bankalar ve Putin'e yakın milyarderler için uygulanan ekonomik yaptırımların sıradan insanlara ağır bir yük olacağını belirtiyorlar. Bu nedenle batılı ülkeler Rusya'yı krize sokmayı istemektedir. Rusya, Çin'in yardımıyla ekonomik yaptırımların üstesinden gelmeye karar verdi.

Değerli Halkımız!

ABD, İngiltere, Fransa, Almanya ve Rus emperyalistleri arasındaki bu yarış sonunda savaşa yol açtı ve bu savaş başta Avrupa ülkeleri olmak üzere tüm dünya insanlarını büyük zorluklarla karşı karşıya bırakmakta-

dır. İnsanlık iki dünya savaşında ve soğuk savaşta barıştan mahrum kalmıştır. Savaş nedeniyle milyonlarca insan hayatını kaybetti. Mevcut savaş koşulları ve gerilimler insanlığa ciddi zararlar vermektedir. Boğazlarına kadar batmış ekonomik ve mali krizleri aşmak için savaşlar çıkarıyorlar. Ekonomik, siyasi ve coğrafi hegemonya mücadelesi ve çekişmeler sonunda savaşa yol açıyor. Emperyalistlerin halklara dayattığı savaşı tüm dünya halkı kınmalıdır.

Rusya, Ukrayna'ya karşı savaşı durdurmalı ve ordularını Ukrayna'nın doğu bölgesinden çekmelidir. Ukrayna hükümeti savaşı derhal durdurmalı ve Minsk-2 Anlaşması'nı uygulamalıdır. Ukrayna NATO'nun bir parçası olmamalıdır. Tüm alanlar silahsızlandırılmalıdır.

Hindistan hükümeti, ABD liderliğindeki QUAD (Quadilateral Security Dialogue- Dörtlü Güvenlik Diyalogu-ç.n.) gibi askeri ittifaklara üyedir ve hükümet, Rusya'dan füze sistemi almak için harekete geçti. Öte yandan, Ukrayna'da 'barış' diyor.

Bu durum şimdi hükümetin savaş komplosunun üstesinden gelmesini sağlayacak. Tüm insanlar Hindistan hükümetinin QUAD'dan ayrılmasını talep etmelidir. Ukrayna'da savaşın kaçınılmaz olduğu açık olmasına rağmen, Hindistan hükümeti Hindistan vatandaşlarına koruma sağlamadı. Hindistan hükümeti, bu koşullarda Hindistan vatandaşlarına destek veren Büyükelçiliğini geri çekti. Bu, Air India'nın (Havayolu Firması-ç.n.) ücretlerini üç kat artırdı. Hükümet, insanların kendi masraflarıyla komşu ülkelere gitmeleri gerektiğini ve oradan hava yoluyla nakledileceklerini duyurdu. Bu insanlar için çok zor. Savaş çıktıktan sonra alınan önlemler yetersiz. Hindistan hükümetinin ihmalkar tutumunu kınamalıyız.

İşçileri, çiftçileri, öğrencileri, emekçileri, milliyetleri, dini azınlıkları, barışseverleri ve tüm insanları; emperyalistlere karşı seslerini yükseltmeye, Ukrayna'daki savaşı bir an önce durdurmaya, insanları, yeryüzünü ve dünyayı korumaya çağırıyoruz.

ABHAY-MERKEZ KOMİTE SÖZCÜSÜ

Gazi ve Ümraniye Direnişi 27. Yılında

Zulüm, baskı, işkence, katliam olguları tarihte egemenlerin ezilenlere yönelik bastırma ve sindirme aracı olarak kullanıldı. Ülkemiz özgülünde mart ayı birçok katliamın yaşandığı

bir ay olma özelliği taşımaktadır. Mart ayı katliamların yanı sıra esasta direnişin, isyanın ve başkaldırının ayıdır. Bizler biliyoruz ki faşizmin katliamları, işkenceleri, baskı, imha ve

inkar saldırıları, halkın öfkesini dindiremeyecek isyan ateşini söndüremeyecektir. Bu bilinçle Mart ayında yaşanan katliamların hesabını direnişle sormalı, mücadeleyi büyütmeliyiz.

Muhafif ve isyancı duruşuyla yıllardır devletin hedefinde olan, sindirilmeye çalışılan yoksul-emekçi mahallelerin başında gelen Gazi Mahallesi, 12 Mart 1995 günü yaşanan polis, asker ve kontra güçlerin saldırısında 18 kişiyi toprağa verdi.

Kahvehaneye açılan ateş sonucu Alevi dedesi Halil Kaya'nın hayatını

kaybetmesiyle başlayan olaylarda, Alevilerin öncülük ettiği direnişi kırmak amacıyla; devletin günlerce polisiyle, askeriyle, panzeriyle yaptığı saldırılarda 18 kişi katledildi.

Alevilerin muhalif duruşu şiddet ile bastırılmaya, sindirilmeye çalışılmış, Gazi'den başlayan direniş ülkenin dört bir yanına yayılmıştır.

12 Mart günü Gazi Mahallesi'nde başlayan katliam, Ümraniye 1 Mayıs Mahallesi'nde sürmüş, polis ve askerlerin açtıkları ateş sonucu 4 kişi katledilmişti.

Devletin katliam politikası günümüzde farklı boyutlara evrilip sürerken; Gazi ve Ümraniye'de 27 yıl önce kurulan barikatlar bugün de tutuşmaya devam ediyor.

KAVGADA

ÖLÜMSÜZLEŞENLER

Bölgesi gerilla komutanı olan Ahmet Muharrem Çiçek, 19 Mart 1973 tarihinde İstanbul Şehremini'de polisle girdiği silahlı çatışmada ölümsüzleşti.

Ahmet Muharrem Çiçek son mermisine kadar düşmanla dişe diş çatışarak, mermisi bittikten sonra hiçbir değer düşmanın eline sağlam geçmemesi için silahını parçaladı. Bu tavır yoldaşlarına Parti değerlerinin korunması ve düşmana teslim edilmemesi konusunda önemli bir gelenek bıraktı.

Niyazi Gündoğdu: 1956 yılında Sivas'ın Hafik ilçesinde dünyaya gelen Niyazi Gündoğdu, İstanbul'da Proletarya Partisi saflarında mücadele yürüttü. Okmeydanı Kültür ve Dayanışma Derneği (Ok-Der) başkanlığı yaptı. 1977 yılında çeşitli derneklerin basılması sırasında Ok-Der'den Niyazi Gündoğdu da gözaltına alınarak tutuklandı. Hapishaneden çıkar çıkmaz askere alındı. 16 Mart 1983 tarihinde tekrar gözaltına alınarak bir gün sonra işkencede katledildi. Niyazi Gündoğdu, katledildiğinde Proletarya Partisi üyesiydi.

Hıdır Yıldız: 1968 Dersim-Hozat Amutka Köyü Geşteek Mezrası'nda doğdu. Henüz 17 yaşındayken Halk Ordusu'na katılır.

17 Mart 1985'te Hıdır Yıldız'ın da aralarında olduğu birlik, bir görev için gittikleri Hozat'a bağlı Mıstıkan köyünde pusuya düşer. Nöbette olan Hıdır Yıldız yoğun kar yağışı nedeniyle düşmanı çok geç fark eder. Hemen yoldaşlarına haber verir ancak kendisi de düşman kurşunlarına hedef olur. Yoldaşlarının kendini almak istemelerine karşılık; "Beni şimdi burada bırakın ve siz daha önce planladığımız gibi buradan gidin. Aksi takdirde sizin de vurulmanız söz konusu. Oysa siz yaşamalısınız. Duygusal davranmayın." der. Düşman güçleri şafak sökerken sonuç alamamanın kudurganlığıyla yaralı olarak ele geçirdikleri Hıdır Yıldız'ı hemen sorguya çekerler. O, yaralı haliyle hiçbir bilgi vermez. Hiçbir sonuç alamayan düşman çareyi Hıdır Yıldız'ı kurşuna dizmekte bulur.

Beyazıt Katliamı: 16 Mart 1978'de İstanbul Üniversitesi Merkez Binası'ndan toplu halde çıkan öğrencilerin üzerine faşistler tarafından atılan bomba ve ardından gerçekleşen silahlı saldırı sonucunda 7 öğrenci katledildi.

Halepçe Katliamı: 16 Mart 1988'de faşist diktatör Saddam Hüseyin Ali Meced'in önderliğinde Halepçe'de Kürtlere yönelik kimyasal saldırılarda binlerce kişi katledildi. Bu kimyasal katliama "Enfâl" ismi verildi.

Binali Yiğit: Doğum yeri olan Dersim/Pülümür'de büyük toprak ağası Ali Şan Ağa'nın topraklarından ailesiyle birlikte kaçarak Konya'ya yerleşen Binali Yiğit, ağanın zulüm ve sömürsünden kaçış olayına önderlik eden Kali Baba (Kali Durmuş)dan derin bir şekilde etkilenir.

Onun yiğitliği, zulme başkaldırışı, toprak ağasının zulmüne ve azgın sömürsüne duyulan nefretle birleşir. Binali Yiğit, yoksul ailesinin maddi durumuna katkıda bulunmak umutlarıyla Almanya'ya gider. Burada düzene olan kini Demokratik Halk Devrimi fikriyle birleşir. Örgütlü mücadelenin önemini kavrayarak militan bir örgütleyici haline gelir. ATİF'in örgütlenmesine büyük çaba sarf etmiş, bütün eylemlerine katılmıştır. Binali Yiğit, ekonomik sebeplerle gittiği Almanya'dan dönerken 12 Mart 1979'da Şereflikoçhisar yakınlarında geçirdiği trafik kazasında yaşamını yitirir.

Mustafa Akdal: 19 Mart 1982'de Almanya'da geçirdiği bir trafik kazası sonucunda yaşamını yitirdi.

Ahmet Muharrem Çiçek: Elazığ Karakoçan'da dünyaya gelen Ahmet Muharrem Çiçek, üniversite öğrenimine kadar gerici kültürün etkisi altındaydı. Liseyi bitirdikten sonra İstanbul Tıp Fakültesi'ne kaydını yaptırdı. Bu dönemden sonra öğrencilerin akademik-demokratik talepleri doğrultusunda mücadelesinden, anti-faşist, anti-empyralist mücadeleden etkilendi.

Öğrenci gençliğin pratik faaliyetleri içinde giderek militanlaşan Ahmet Muharrem Çiçek, Marksizm-Leninizm-Maoizm bilimini bir silah gibi kullanarak yıllar yılı kendisini çevreleyen gericiliğin etkisini üzerinden hızla attı.

Ahmet Muharrem Çiçek, içinde yer aldığı Proletarya Partisi saflarında gelişmekte ve yetkinleşmekteydi. Parti Üyesi ve Halk Ordusu İstanbul

yazının başlangıcı 24. sayfada

Halayların ardından miting sonlandırıldı.

ŞIRNAK

Şırnak'ın Cizre ilçesinde Özgür Kadın Hareketi (TJA) ve Halkların Demokratik Partisi (HDP) Kadın Meclisi öncülüğünde, 8 Mart Dünya Kadınlar Günü etkinlikleri kapsamında anadil üzerindeki asimilasyon politikalarına karşı yürüyüş gerçekleştirildi. Yürüyüşe, HDP Şırnak Milletvekili Nuran İmir ve Barış Anneleri Meclisi üyeleri ile yüzlerce kadın katıldı. Yafes Mahallesi'nde bulunan İmam Hatip Caddesi'nde bir araya gelen kadınlar, Atatürk Parkı'na kadar yürüdü. Yürüyüş sırasında, "Bizden başka kazanan olmayacak", "Dem dema azadiya ciwanan e" dövizleri taşındı, "Jin jiyan azadi" ve "Bijî berxwedana jinan" sloganları atıldı.

Yürüyüşün ardından yapılan açıklamada, HDP Şırnak Milletvekili Nuran İmir, erkek egemen zihniyetin kadın iradesini engellemeye çalıştığını söyledi. İmir, "Bölgemizde de erkek egemen zihniyet her alanda kadınlara karşı saldırılarını yürütüyor. Biz Kürt kadınların örgütlenmesine düşmanca yaklaşıyor. Bizler yaşamın yarısı olduğumuzu söylüyoruz. Eğer yaşamın yarısı kadınlardan oluşuyorsa, kimse kadınların yerine karar veremez. Sadece kadınlar kendi yaşamları için karar verebilir" diye konuştu.

İktidarın kadına yönelik saldırılarına değinen İmir, "Kadınları, hizmetkârları yapmak istiyorlar. Fakat ne Botan'da ne de Kürdistan'da köleliği kabul edecek kadın yok. Kendi özgürlüğümüz için mücadele edeceğiz" dedi.

Kürtlerin anadiline yönelik saldırılarına dair İmir, "Bugün yaklaşık 40 ölümlü Kürt'ün dili yasaklanmaya çalışıyor. Bir an önce Kürt dilinin eğitim dili olması gerekiyor. Ortadoğu'da, Kürt dilinin kullanımı 4'üncü sıradadır. Milyonlarca insan Kürtçeyi kullanıyor. Fakat bugün sokaklarda fiili olarak yasak uygulanıyor. Dilimiz, kültürümüz katledilmek isteniyor. Bu asimilasyon zihniyetine karşı biz Kürt kadınları dilimize ve kültürümüze sahip çıkacağız. Kürt kadınları olarak Melayê Cizîrî, Celadet Alî Berdîrxanî'ye dilimize ve kültürümüze yaptıkları katkılardan dolayı minnettarlığımızı sunuyoruz. Kürt dilinin anahtarı Cizîra Botan'dadır. Ne olursa olsun, bütün saldırılara karşı kendi dilimizi ve kültürümüzü

yaşatmaya devam edeceğiz" ifadelerini kullandı.

Açıklamanın ardından kadınlar, erbaneler çalarak halaya durdu. Kürtçe ezgileri seslendiren kadınlar dillerine ve kültürlerine sahip çıkacağını bir kez daha vurguladı.

URFA

Urfa İl Kadın Platformu, 8 Mart Dünya Kadınlar Günü etkinlikleri kapsamında Topçu Meydanı'nda açıklama yaptı. Ali Şelli Parkında bir araya gelen kadınlar, polis engellemesine rağmen Topçu Meydanı'na kadar yürüdü. Kadın mücadelesine dikkat çeken balonlarla yürüyüş yapan kadınlar, meydana "Jin jiyan azadi" sloganı ile giriş

yaptı. Uzun süre zılgıtlarla bekleyişini sürdüren kadınlar, burada açıklama yaptı. "Jin jiyan azadi" ve "Emeğimiz, bedenimiz, kimliğimiz bizimdir. Yoksulluğa, yolsuzluğa ve savaşa karşı alanlardayız" pankartının açıldığı açıklamada, kadınlar "Jin şer naxwaze", "Hêza me ji yekîtîya me ye" dövizleri taşıdı. Kadınlar, üzerinde "İstanbul Sözleşmesi yaşatır" yazılı mor maskeler taktı. Açıklamada platform adına konuşan Eğitim ve Bilim Emekçileri Sendikası (Eğitim Sen) Urfa Şubesi Eşbaşkanı Özlem Ulutaş Şengül, kadın özgürlüğü ve mücadelesinin önemine dikkati çekti. Şengül, Urfa Adliyesi önünde oğlu Ferit Şenyaşar ile birlikte 9 Mart 2021 tarihinden bu yana Adalet Nöbeti tutan Emine Şenyaşar'ın direnişine değinerek, platform olarak Emine Şenyaşar'ın yanında olduklarını belirtti.

Açıklama, kadınların Kürtçe şarkılar eşliğinde çektikleri halaylarla son buldu.

ADİYAMAN

Adıyaman İl Kadın Platformu, 8 Mart Dünya Kadınlar Günü etkinlikleri kapsamında kent merkezinde bulunan

Demokrasi Parkı'nda açıklama yaptı. Platform birleşeni onlarca kadının katıldığı açıklamada, "Doğa, üreten, yaşam benim kadını" pankartı açıldı, "Jin jiyan azadi" yazılı dövizler taşındı. Platform adına konuşan Süphan Deniz, "Haklarımız ve hayatlarımıza sahip çıkmak, savaş ve işgal politikalarına geçit vermemek, emeğimiz, bedenimiz ve kimliğimiz bizimdir demek, doğamıza ve yaşam alanlarımıza sahip çıkmak, emeğimizi ve hayatı örgütlemek, demokrasiyi, barışı ve laikliği kazanmak için alanlardayız. Tüm kadınları, gökkuşağı gibi tüm renklerimizle bir arada olmaya, haklarımıza ve yaşamlarımıza sahip çıkmaya çağırıyoruz" diye konuştu.

Yapılan konuşmaların ardından ka-

dınlar erbaneler eşliğinde Kürtçe şarkılar söyleyerek halay çekti.

MERSİN

Mersin Kadın Platformu, Özgecan Aslan Barış Meydanı'nda şölen düzenledi. Şölene, HDP Mardin Milletvekili Pero Dünder, siyasi parti ve demokratik kitle örgütlerinin temsilcileri ile çok sayıda kadın katıldı. "8 Mart'ın 101. yılında cinsel, ulusal, sınıfsal sömürüye karşı yürüyoruz" pankartının ve "Eşit hak eşit temsil", "Boşanmayı değil, cinayeti engelle", "Erkek şiddetini durdur", "İstanbul Sözleşmesi yaşatır" dövizlerinin açıldığı şölen, sık sık "Jin jiyan azadi", "Yaşasın kadın dayanışması", "Aysel Tuğluk onurumuzdur", "Görünmeyen emek sesini yükselt" sloganları atıldı.

Şölen, sanatçı Yeliz Güzel ile Kadın Hekimler Ritim Grubu sahne alarak müzik dinletisi gerçekleştirdi. Müzik dinletisinin ardından Kadın Platformu bileşenleri tarafından açıklama yapıldı.

ANTALYA

Antalya Kadın Platformu'nun çağrı-

sıyla bir araya gelen kadınlar, Aydın Kanza Parkı'ndan Cumhuriyet Meydanı'na yürüdü. "İstanbul Sözleşmesi, 6284 ve Nafaka Hakkı Bizim Krizin Faturası Sizin Olsun" pankartı açan kadınlar, yürüyüş boyunca sık sık "Yaşasın 8 Mart", "Dünya yerinden oynar kadınlar özgür olsa", "Kadınlar sokağa özgürleşmeye", "Erkek adalet değil gerçek adalet", "Kadınlar yürüyor dayanışma büyüyor" şeklinde sloganlar attı.

Yürüyüşün ardından Cumhuriyet Meydanı'nda miting gerçekleştirildi. Antalya Kadın Platformu adına konuşan Fatma Şahin, "Örgütlü mücadele veren kadınlar her alanda devlet şiddetinin hedefi oluyor. Kadınlar, evlerinden gece yarısı operasyonlarıyla veya eylem alanlarında gözaltına alınırken devletin fiziksel ve cinsel şiddetine maruz kalıyor, Neredeyse yaşamımızın her alanına kayyum atayıp, hayatlarımızın ve hayallerimizin 'iplerini' elinde tutmaya çalışan faşizmin kadın düşmanı saldırılarına karşı en temel haklarımızı savunurken; tutuklamalarla, ev hapsi ve çıplak arama işkencesiyle karşı karşıya kalıyoruz. Bunca saldırıya karşı kadın düşmanlığının ve faşizmin gelip çarptığı duvar yine kadın mücadelesinin gücü oluyor. Yaşamın her alanında; ayrımcılığa, cinsiyetçiliğe, yoksulluğa, erkek ve devlet şiddetine karşı direnmeye ve örgütlü mücadelemizi büyütme devam ediyoruz." dedi.

ZÜRİH

Son yıllarda kadınlara yönelik saldırılarla gündeme gelen İsviçre'de 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü vesilesiyle 5 Mart günü Zürih kentinde eylem gerçekleştirildi. Bahnhofstrasse'de başlayan ve kitleliliğiyle dikkat çeken eyleme polisler, kısa bir süre sonra tazyikli su ve biber gazıyla saldırdı.

Polis saldırısına rağmen geri adım atmayan kitle, yaklaşık 3 saat boyunca Zürih'in sokaklarında sloganlarla yürüyüşü gerçekleştirdi.

Birçok kadın örgütünün katıldığı eylem Mor-Kızıl Kolektif Almanca "Wir sind! Mit den Ünterdrucken gegen Jegliche Reaktion. Wir werden sein! Im Kampf für die Erlangung unserer Freiheit", "Varız her türden gerçilğe karşı ezilenlerle. Var olacağız özgürlüğümüzü kazanmak için mücadelede" pankartıyla katılım sağladı.

Eylem Helvetiaplatz'da mücadele ve örgütlenme çağrılıyla sona erdi.

"Mücadelede Var Olacağız, Özgürlüğümüzü Kazanmak İçin"

İstanbul 8 Mart Kadın Platformu'nun çağrısıyla yüzlerce kadın İstanbul Kadıköy Rıhtım'da buluştu. Hapishanede sistematik fiziksel, cinsel ve psikolojik işkenceye maruz kalan ve katledilen Garibe Gezer ile HDP İzmir İl Örgütü'ne yönelik faşist saldırıda katledilen Deniz Poyraz; uzman çavuş Musa Orhan'ın sistematik tecavüz işkencesi sonrası intihara sürüklenen İpek Er'in fotoğraflarıyla alanı dolduran kadın ve LGBTİ+'lar, beyaz mendiller sallayarak başta Aysel Tuğluk olmak üzere tüm hasta tutuklulara özgürlük talep etti.

Kadıköy kadın buluşmasına direnen kadın işçilerin mücadele azmi damgasını vurdu. Sıkılı yumruklarıyla alana giren Farplas işçileri, slogan, zılgıt ve

alkışlarla karşılandı.

İstanbul Sözleşmesi ve 6284 sayılı yasa işaret edilen buluşmada sık sık "Yaşatır" dendi.

Yeni Demokrat Kadın da "Yoksulluğa Karşı İsyana, Örgütlenerek Kavgaya" şiarlı pankart ile "Yaşasın örgütlü mücadelelerimiz" sloganıyla alana yürüdü.

Kadıköy mitingine LGBTİ+ bayraklarıyla katılanları alana almak isteyen ve barikat kuran polisin engelleme girişimi boşa çıkarıldı. Kadınlar ve LGBTİ+'lar polis barikatını aşarak pankart ve bayraklarıyla miting alanına girdi.

8 Mart Kadın Platformu buluşmada herkese beyaz mendil dağıttı. Bu sı-

rada flamalar da indirildi, yüzler ellerindeki beyaz mendilleri başta Aysel Tuğluk olmak üzere hasta tutuklular için salladı ve derhal tahliyeleri istendi.

Söz alan Farplas direnişçisi Betül Oral mücadelenin sürdüğü için çok gururlu olduklarını dile getirdi. Kadın olmak zorken iş yerlerinde daha da zorlandıklarının altını çizen Oral, "Erkek egemen bir iş yeriyle çalışıyoruz. Yağmur, çamur kar demeden bir aydır kapı önünde direniyoruz. Ve biz hakkımızı istiyoruz. Buraya geldik sesimizi duyurmak istiyoruz. 8 Mart günü fabrikanın önüne hepinizi bekliyoruz" dedi.

Yoksulluğa, şiddete, sömürüye karşı

mücadelenin büyütüldüğü vurgulanan basın metni ise Arapça, Kürtçe ve Türkçe okundu. Erkek egemenliğine, emek sömürüsüne, işsizliğe, yoksulluğa, esnek ve güvencesiz çalışmaya, artan erkek devlet şiddetine ve cezasızlık politikalarına savaşa, hapishanelerde ve sokakta mücadeleye dönük artan şiddet ve hak ihlallerine; ayrımcı ve nefret dili ile LGBTİ+'ları, göçmen ve mültecileri hedef haline getirenlere, faşizme iktidarın da ana akım muhalefetin de vaatlerine karşı ortak mücadelenin yükseltildiği vurgulanan metinde, "Özgürlüğümüz, hayatlarımız, haklarımız için kadın kurtuluş mücadelemizi büyütme için bugün bir aradayız ve bir arada olmaya devam edeceğiz." denildi.

yazının devamı 23. sayfada

YENİ DEMOKRASİ
MÜCADELESİNİN GÜR SESİ!
OKU OKUT!

f yenedemokrasi1

@ yenedemokrasi

t ydemokrasi11

www.yenedemokrasi21.net

✉ yenedemokrasigazetesi@gmail.com

Özgür Gelecek İçin Yeni Demokrasi Gazetesi Sahibi ve Yazı İşleri Müdürü: Tuba Apaydın Yayın Türü: Yaygın Süreli
Umut Basım Yayımcılık Yönetim Yeri: İskenderpaşa Mah. Horhor Cad. No:70/4 Fatih/İst İletişim: 0212 534 54 76- yenedemokrasigazetesi@gmail.com

Baskı: Alesta Ajans Basım Medya ve Bilgi Teknolojileri San. Tic. Ltd. Şti Davutpaşa Cad. Güven İş Merkezi B Blok, 1 Kat, No: 349 Zeytinburnu/İst-0212 501 21 20